

UC-NRLF

B 3 943 919

ginn einer neuen Seite an. Die Zeilen der Handschrift konnten nicht wiedergegeben werden, ebensowenig Absätze und Zwischenräume innerhalb der Zeilen, ausgerückte grosse Anfangsbuchstaben und dergleichen. Auch die Interpunktion mussten wir bei der Collationirung übergehen; da es aber unthunlich erschien, den Text ohne jede Interpunktion abzudrucken, so wurde, in Anlehnung an den Gebrauch der Handschrift (s. o. S. XXII), am Schluss der Sätze und je nach Bedürfniss auch sonst ein einfacher Punkt angewandt. Die Abkürzungen sind, mit wenigen Ausnahmen, aufgelöst gegeben. Mc 15, 34 bietet die Handschrift *λαγα*, wofür nicht wohl *λαργα* gedruckt werden konnte, und der Name *δαδ* kommt ausgeschrieben überhaupt nicht vor. Hinsichtlich der Correcturen ist zu bemerken, dass diese nicht nur da im Texte gegeben sind, wo es sich um Verbesserung von Schreibfehlern handelt, sondern überall. Es erschien um so mehr geboten, sich hierfür zu entscheiden, als in mehreren Fällen die ursprüngliche Lesart mit völliger Sicherheit nicht mehr zu erkennen war. Man wird daher bei Benutzung des Textes die unter demselben befindlichen Noten stets im Auge zu behalten haben, um sicher zu sein, dass man nicht eine nachträglich — wenn auch von erster Hand (s. o. S. LI) — eingetragene Lesart für die ursprüngliche hält. Die Zahl derjenigen Fälle, wo wir der handschriftlichen Lesart nicht ganz sicher sind, ist eine sehr geringe. Mt 2, 10 ist *αστερα* gedruckt. Es bleibt aber zweifelhaft, ob die Handschrift nicht *αστερα* bietet. Mc 11, 15 beruht das *εξεξεσεν* vielleicht auf einem Versehen. In der bei der Collationirung benutzten Theile'schen Ausgabe fehlt das Wort; e wurde hinzugefügt, das auffallende σ aber nicht ausdrücklich, wie sonst in ähnlichen Fällen, durch ein ‚sic‘ markirt. Unsicher ist auch das *οτε* Mc 14, 50. Es fehlt ebenfalls bei Theile und entbehrt in der Collation einer Bezeichnung als Schreibfehler. Aehnlich verhält es sich Mc 15, 24. Hier bot Theile *διαφερισοται*; das α wurde durch o ersetzt, das α in δα blieb unberührt.

DIE EVANGELIEN

DES

MATTHAEUS UND DES MARCUS

AUS DEM

CODEX PURPUREUS ROSSANENSIS.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΕΟΝ

I, 4. εγέρνησεν sec] νιγετος bis scriptum, sed priore loco erasum.
Texte und Untersuchungen I, 4. 1

ησει τοι ματθαί ματθαί δε εγερη- || σει τοι τακοβ¹⁶ τακοβ
δε εγερημένος τοι ιωσῆς τοι αἰδα μαριασ εῖς ησ εγερημήνη
ιησούς ο λεγομένος χριστός¹⁷ πάσαι ουρ αι γερεαί απο αβρααμ
εισ δαδ γερεαί δεκατεσσερεσ και απο δαδ εισ τησ μετοικησιασ
βαζελωνοσ γερεαί δεκατεσσερεσ και απο τησ μετοικησιασ βαζε-
λωνοσ εισ τον χριστον γερεαί δεκατεσσερεσ¹⁸ τον δε ιησούς
χριστον η γερενίσ ουτωσ ηγ¹⁹ μηδέτενθεισησ γαρ τησ μητροσ
αυτου μαριασ τω ιωσῆς ποιηση η δερελθειν αυτουσ ενθεδη ερ
γαστρι εχοντα εκ πνευματοσ αγιον²⁰ ιωσῆς δε ο αηδ αυτησ
ο αηδ αυτησ δικαιοσ οι και μη θελον αυτην παραδει- || γμα-
τισαι εβονηληθη λαθρα απολυναι αυτην²¹ ταυτα δε αυτου ερ-
θυμηθετοσ ιδου αγγελοσ κυριον και οιαρ εγαρη αυτω λεγων
ιωσῆς εισ δαδ μη φοβηθησ παραλαβειν μαριαμ τηρ γεραια
σου το γαρ ερ αυτη γερημηθειν εκ πνευματοσ εστιν αγιον²²
τεξεται δε ειοι και καλεσειν το ορομα αυτου ιησουν αυτοσ
γαρ σωσει τοι λαοι αυτου απο των αμαρτιων αυτων²³ τοντο
δε οιορ γεγορει ιτα πληρωθη το φιθειν υπο κυριον δια τους
προφητουν λεγοντοσ²⁴ ιδουν η παρθενος ερ γαστρι εξει και
τεξεται ειοι και καλεσονται το ορομα αυτου εμμαρονηλ ο εστιν
μεθερμηνευομε- || γοι μεθ ημων ο θεοσ²⁵ διεγερθεισ δε ο ιωσῆς
απο τουν εποιησειν ωσ προσεταξειν αυτω ο αγγελοσ κυριον
και παραλαβει τηρ γεραια αυτου²⁶ και ουκ εγιρωσκει αυτηρ
εισ ου ετεξει τοι ειοι αηδ αυτηρ πρωτοτοκογ και εκαλεσει
το ορομα αυτου ιησουν

II. Τον δε ιησου γερημηθετοσ ερ βηθλεεμ τησ ιουδαιασ εν
ημεραισ ηρωδου τοι βασιλεωσ ιδου μαγοι απο αιατολων παρε-
γενοντο εισ ιεροδολυμα λεγοντεσ²⁷ πουν εστιν ο τεχθεισ βασιλευσ
των ιουδαιων ιδομεν γαρ τοι αιτερα αυτου ερ τη αιατολη
και ηλθομεν προσκυνησαι αυτω²⁸ ακουνσασ || δε ηρωδησ ο βασι-
λευσ εταραχθη και πασαι η ιεροδολυμα μετ αυτον²⁹ και συρα-
γαγον πιατασ τονδ αρχιερεισ και τονδ γραμματεισ τον λαον
επιγραφετο παρ αυτοι πουν ο χριστοσ γερραται³⁰ οι δε ειποι
αυτω ερ βηθλεεμ τησ ιουδαιασ ουτωσ γαρ γερραται δια του
προφητου³¹ και συ βηθλεεμ γη ιουδα οιδαιωσ ελαχιστη ει ερ
τοισ ηγεμονισ ιουδαιεσ εκ δου γαρ εξελενθεται ηγεμονευοσ οιτισ
ποιμανι τοι λαοι μου τοι ισθαι³² τοτε ηρωδησ λαθρα καλεσασ

τούς μαγούς ηκούθωσεν παρ αὐτοῖς τοὺς χρονοὺς τοῦ φαρισαίου
 αἴστερος ἐκαιρίας αὐτούς εἰς βῆθλεον || εἶπεν πορευθεῖτε
 εξεταστε αἱρίβος περὶ τοῦ παιδίου επιμ δὲ εὐρῆτε απαγγεί-
 λατε μοι οὐώσ καὶ περὶ εἰδήσω προσκυνήσω αὐτῷ ὅτι δὲ ακο-
 σάστε τὸν βασίλεως επορευθῆσαι καὶ ιδού οἱ αἴτηροι οἱ ιδοὺ-
 εἰ τῇ αἰατολῇ προηγέρει αὐτούς εώσ εἰδήσω εστή επαροι οὐν
 τὸ παιδίον· ¹⁰ ιδούτε δὲ τὸν αἴστερα εχαρησαὶ χαραὶ μεγαλύτ-
 ὑροῦσας ¹¹ καὶ εἰδούτε εἰς τὴν οἰκίαν ιδού τὸ παιδίον μετὰ
 μαριὰ τῆς μῆτρος αὐτοῦ καὶ περούτε προσεκυνήσω αὐτῷ
 καὶ αἰοῦστε τὸν θηριῶντος αὐτῷ προσῆγερκαν || αὐτῷ
 δοφαὶ χρυσοὶ καὶ λιβανοὶ καὶ διμορφαὶ ¹² καὶ χρηματισθεῖτε
 καὶ οὐαρ μὴ αγακαψαὶ προσ ηρωδίῳ δι αλλήροις οὐοι αγεζω-
 φῆσαι εἰς τὴν χωραὶ εαυτούς· ¹³ αγαζωρησατοι δὲ αὐτοῖς
 ιδοὺς αγγελοὺς κυρίου φαγεται καὶ οὐαρ τῷ ιωβῆῃ λεγοι· εγερ-
 θεισ παραλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μῆτραν αὐτοῦ καὶ φενγε εἰς
 αγυπτοῦ καὶ ιδει εκεὶ εώσ αὶ εἰποι δοι· μελλει γαρ ηρωδῆς
 ξῆται τὸ παιδίον τὸν απολεσαι αὐτό· ¹⁴ ο δὲ εγερθεισ παρε-
 λαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μῆτραν αὐτῶν τοὺς νυκτοὺς καὶ αγεζωρησεν
 εἰς αγυπτοῦ· ¹⁵ καὶ γρ εκεὶ εώσ τῆς τελευτῆς ηρω- || δον· οὐα
 πληρωθῆ τὸ φῆτερ επο κυρίου δια τὸν προφῆτον λεγοντος·
 εξ αγυπτοῦ εκαλεσα τὸν νιορ μον· ¹⁶ τοτε ηρωδῆς ιδοὺς οτι
 ερεπεζθη επο τὸν μαγῶν εθεμωθῆ λειαὶ καὶ αποστειλας αιε-
 λειρ πατασ τὸν παῖδας τὸν εἰ βῆθλεον καὶ εἰ παῖ τοὺς
 οὐοιοις αἴτηροι αἴ διετον καὶ κατωτεροι κατα τὸν χρονοῖς ογ
 ηκούθωσεν παρα τὸν μαγῶν· ¹⁷ τοτε επληρωθῆ τὸ φῆτερ επο
 ιερεμιον τὸν προφῆτον λεγοντος· ¹⁸ φῶτη εἰ φαμα ηρωδῆη
 θηρησ καὶ κλεαθμοὶ καὶ οδυρμοὶ πολὺν· φαζῆ κλαιόντα τα
 τεκρα αἴτηροι || καὶ οὐκ ηδελερ παρακλειθῆραι οτι οὐκ εἰσιν·
¹⁹ τελευτησαντοσ δὲ τὸν ηρωδον ιδοὺς αγγελοὺς κυρίου φαγεται
 καὶ οὐαρ τῷ ιωβῆῃ εἰ αγυπτοῦ ²⁰ λεγοι· εγερθεισ παραλαβε
 τὸ παιδίον καὶ τὴν μῆτραν αὐτοῦ καὶ πορευον εἰς γρ τοιραντ-
 τεθητηκαὶ γαρ οι ξητούρτες τὴν ψυχὴν τὸν παιδίον· ²¹ ο δὲ
 εγερθεισ παρελαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μῆτραν αὐτοῦ καὶ ηδειε
 εἰς γρ τοιραντ· ²² ακούσασ δὲ οτι αρχελασ βασίλενει τὴν ιου-
 δασ αἴτι ηρωδον τὸν παῖδας αὐτοὺς εισοβιθῆ απελθειει εκεὶ
 χρηματισθεισ δὲ καὶ οὐαρ αγεζωρησεν εἰς τα μερη τῆς γαλι-

λαμασ· ²³και ελθωτ || κατοκησερ εισ πολιν λεγομενην ταξαρεθ· οπωσ πληρωθη το φημερ δια των προφητων οτι ταξιραιος κληθησεται·

III. Εν ταις ημεραις εκειναις παραγινεται ιωαννης ο βαπτιστης κηδυνοσσων ειν τη ερημω τησ ιονδαιασ ²και λεγων μεταριετε ηγγικερ γαρ η βασιλεια των ουρανων· ³ουτος γαρ εετιν ο φηθεισ υπο ηδαιον των προφητων λεγοτοσ· φωνη βοωπτως ειν τη ερημω· ετοιμασατε την οδον κυριου ενθειασ ποιειτε τας τριβουσ αυτον· ⁴αυτοσ δε ο ιωαννης ειχεν το ειδεμα αυτον απο τριχων καμηλον και ζωηηρ δερ· || ματιηηρ περι την οδην αυτον· η δε τροφη αυτον ηρ ακριδεσ και μελι αγριον· ⁵τοτε εξεπορενετο προσ αυτον ιεροσοληνα και πασα η ιονδαια και πασα η περιχωροσ των ιορδανον· ⁶και εβαπτιζοτο ειν τω ιορδαιη ποταμω υπ αυτον εξομολογουμενοι τας αμαρτιασ αυτον· ⁷ιδωρ δε πολλονσ των βαδιουκαιων και φαιδιων ερχομενονσ επι το βαπτισμα αυτον ειπεν αυτοισ· γερρηματα εχιδρων τισ επεθειξεν υμιν φυγειν απο τησ μελλονσσησ οργησ· ⁸ποιησατε ουν καρπον αξιον τησ μεταροιασ ⁹και μη δοξητε λεγειν ειν εαυτοισ· πατερα εχομεν τον || αβρααμ· λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεοσ εκ των λιθων τοντων εγειραι τεκνα των αβρααμ· ¹⁰ηδη δε και η αξιηη προσ την φιξαν των δειρδρων κειται· παρ ουν δειρδρον μη ποιουν καρπον καλορ εκκοπτεται και εισ πνη βαλλεται· ¹¹εγω μερ βαπτιζω υμασ ειν υδατι εισ μεταροιασ· ο δε οπισω μου ερχομενοσ ισχυροτεροσ μου εετιν ον ουκ ειμι ικαροσ τα υποδηματα βασταδαι· αυτοσ υμασ βαπτισει ειν πτενηματι αγιοι και πναι· ¹²ον το πτνον ειν τη χειρι αυτον και δικαθαιριει την αλωρα αυτον και συνταξει τον διτορ αυτον εισ την αποθηκηρ το || δε αχνρον κατακανθει περι ασβεστω· ¹³τοτε παραγινεται ο ιηδονσ απο τησ γαλιλαιασ επι τον ιορδαιηρ προσ τον ιωαννηρ του βαπτισθηραι υπ αυτον· ¹⁴ο δε ιωαννης διεζωλνεν αυτον λεγων· εγω χρειαρ εχω υπο δου βαπτισθηραι και συ ερχη προσ με· ¹⁵αποκριθεισ δε ο ιηδονσ ειπεν προσ αυτον· αρεβ αρτι· ουτοσ γαρ πρεπον εετιν υμιν πληρωσαι πασων δικαιοσυνηρ τοτε αγιησιν αυτον· ¹⁶και βαπτισθεισ ο ιηδονσ αρεβη ενθεισ απο τον υδατοσ και ιδον αρεσχηθεισ αυτω οι ουρανοι και ιδει το πτενημα τον θεου καταβαινογ

οιδετε περιστερον και ερχομενον επι αυτον¹⁷ και || ιδον φωνη επι των ονοματων λεγοντων ουτος εστιν ο γιος μου ο αγαπητος ενω ηρδοκηρα.

IV. Τοτε ο ιηδονος αγκυρη εισ την ερημον επο του πτερυματος πειρασθηρα επο του διαβολον² και γηστενοσι ημερας τεσσερακορτα και ρεκτας τεσσερακορτα εντεροφ επιτραβερ³ και προσελθων αυτω ο πειραζωφ ειπεν⁴ ει γιος ει του θεου ειπε ιτα οι λιθοι ουτοι αφοι γερογται⁵ ο δε αποκριθεισ ειπεν⁶ γερραπται⁷ ουκ επ αυτω μονο ζησεται ο αιθρωπος αλλ επι παρτι φηματι εκπορευομενω δια στοματος θεου⁸ τοτε παραλαμψει αυτον ο διαβολος εισ την αγια⁹ || πολιτ¹⁰ και ιστημιτ¹¹ αυτον επι το πτερυγιον του ιερου¹² και λεγει αυτω¹³ ει γιος ει του θεου βαλε δεαυτον ερτευθερ¹⁴ κατω¹⁵ γερραπται γαρ οτι τοις αγγελοισ αυτου ερτελειται περι δου και επι χειρων αφουσιν δε μηποτε προσκοψησ προσ λιθο τορ ποδα δου¹⁶ Έφη αυτο¹⁷ ο ιηδονος παλιτ¹⁸ γερραπται¹⁹ ουκ εκπειραβεισ κυριον τορ θεορ δου²⁰ 8 παλιτ²¹ παραλαμψει αυτον ο διαβολος εισ ορος υψηλορ λειτ²² και δικρυδιη αυτω πασας τας βασιλειασ του κορμου και την δοξαν²³ αυτον²⁴ και λεγει αυτω²⁵ ταντα δοισιν περ πεδων προσκυνησιν μοι²⁶ 10 τοτε λεγει αυτω ο ιηδονος²⁷ επαγε²⁸ || βατια²⁹ γερραπται γαρ³⁰ κυριον τορ θεορ δου προσκυνησιει³¹ και αυτω μονο λατρευνησ³² 11 τοτε αφιησιτ³³ αυτον ο διαβολος και ιδον αγγελι προσηληθοι³⁴ και δημοροντ³⁵ αυτον³⁶ 12 ακοντεισ δε ο ιηδονος οτι ιωαννης παρεδοθη απεχωρησιει³⁷ εισ την γαλιλαια³⁸ αιτ³⁹ 13 και καταλιπων την γαζαφατ ελθων κατοικησει⁴⁰ εισ κατεργωντι την παραδαλασσιν ειρ ορειοισ⁴¹ ξαφοντον και γεγθαλειμ⁴² 14 ιτα πληρωθη το φημερ επο ηδαιον του προφητον λεγοντο⁴³ 15 γη⁴⁴ ξαφοντων και γη⁴⁵ γεγθαλειμ⁴⁶ οδοι θαλασσησ περια τον ιοδερον γαλιλαια των εθνων⁴⁷ 16 ο λαιος ο καθημερος ειρ διοτι φως ιδερ μεγα και τοις καθημεροισ ειρ χωρα και δικια θαρατον φως αρτειλερ αυτοισ⁴⁸ 17 απο τοτε ηρξατο ο ιηδονος ηρρεσσειρ και λεγειν⁴⁹ μεταροειτε ιγγικεν γαρ η βασιλεια των ονοματων⁵⁰ 18 πειριπατων δε παρα την θαλασσαν τησ γαλιλαιαν ιδερ δειρ αθελησον διμωρα τορ λεγομενον πετρων και αρθρεατ τορ αθελησον αυτον βαλλογτω αμφιβληστρων εισ την θαλασσαν⁵¹ ηδαιρ γαρ αλιεισ⁵² 19 και λεγει αυτοισ⁵³ δειτε οτιδω

μοις καὶ ποιῆσον εμας ἀλειφ αὐθῷστοις²⁰ οἱ δὲ εὐθεῶσι αἴρετες τὰ δίκτυα ἡρολονθῆσαις αὐτῷ·²¹ καὶ προβάσις εκεῖ·²² θερὶς ἰδεῖς ἄλλους δύο ἀδελφούς μετωποῖς τοῖς τοῦ ζεβεδαῖου καὶ ιωαννῆρ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον μετα τὸν ζεβεδαῖον τὸν πατρὸς αὐτοῦ καταποτίζοντις τὰ δίκτυα αὐτῷ καὶ εκαλεῖσθεν αὐτοῦ·²³ οἱ δὲ εὐθεῶσι αἴρετες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῷ ἡρολονθῆσαις αὐτῷ·²⁴ καὶ περιμήγετοι οἱ ληρὶς τὴν γαλιλαῖαν οἱ πηδοῦσι διδασκοῦσι εἰς ταῖς συναγωγαῖς αὐτῷ καὶ κηρυγγοῖς τὸ εὐαγγελιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπευτῶν παῖδες τοῦ Θεοῦ καὶ παῖδες μαλεκιστῶν εἰς τὸ λαόν·²⁵ καὶ απῆλθεν η ἀκοή αὐτοῦ εἰς οἱ ληρὶς τὴν συναγωγὰν καὶ προσῆργαν αὐτῷ πατέρα τοῦ κακοῦ·²⁶ εὗροντας ποικιλαῖς τοῦ Θεοῦ καὶ βαβαροῖς συνεχομένοντας καὶ δαιμονιζομένοντας καὶ δεληγιαζομένοντας καὶ παραλυτικοντας καὶ εθεραπευτέντεν αὐτούς·²⁷ καὶ ἡρολονθῆσαις αὐτῷ οὐδεὶς πολλοὶ απὸ τῆς γαλιλαῖας καὶ δεκαπολεώς καὶ ιεροσολύμων καὶ ιουδαῖας καὶ περαὶ τοῦ Ιορδανοῦ·

V. Ιδοὺ δὲ τοῦς οὐδενὸς αἰεβή εἰς τὸ ορός καὶ καθεισατος αὐτὸν προσηλθοτος αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·²⁸ καὶ αρνισθεὶς τὸ στόμα αὐτοῦ εδιδασκεὶς αὐτοῖς λεγοντις·²⁹ μακαριοὶ οἱ πτωχοὶ τῶν πτερευμάτων οἵτινες εἰστιν η βασιλεῖα τῶν οὐρανῶν·³⁰ μακαριοὶ οἱ πτερθμούντες οἵτινες αὐτοὶ παρακλητοί·³¹ θησαυροί ταῖς μακαριοῖς οἱ πτωχοὶ καὶ διφωτεῖς τὴν δίκαιαστηνήν οἵτινες αὐτοὶ χροντεθῆσονται·³² μακαριοὶ οἱ ελεημονεῖς οἵτινες αὐτοὶ ελεηθῆσονται·³³ μακαριοὶ οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ οἵτινες αὐτοὶ τὸν Θεον οὐφορται·³⁴ μακαριοὶ οἱ εἰρηγοτοποί οἵτινες αὐτοὶ νιοὶ θεον κληθῆσονται·³⁵ μακαριοὶ οἱ δεδιωγμένοι επεκεῖς δίκαιοστηνήν οἵτινες αὐτοὶ εἰστιν η βασιλεία τῶν οὐρανῶν·³⁶ μακαριοὶ εἰστε οἵτινες οὐειδισθεῖται εμας καὶ διω-
ξεισθε καὶ εἰπωδητὶ παῖς ποιῆσον φρίπην καθεὶς φεγδομένοις επεκεῖς εμοι·³⁷ χαρεῖτε καὶ ιψαλλαΐσθε οἵτινες οἱ μαθητοὶ εμων πολεῦσθε εἰς τοῖς οὐρανοῖς·³⁸ οὐτωσι γαρ εδιωξαντας τοῦς προσηγητας τοὺς προ εμοι·³⁹ εμεισ εἰστε το ἀλασ τῆς γῆς· εαρ δὲ το ἀλασ μηρισθῆ εἰς τὴν ἀλιθησται· εἰς οὐδεὶς ισχεῖ εἴτε εἰ μη βλη-
θῆται εἰσθε καὶ καταπατεισθεντας επο τον αὐθῷστοις·⁴⁰ εμεισ εἰστε το γεω τους κορμος· ον δεντατα πολισ κρυψηραι επιασθε ορεισ καιμεγη·⁴¹ ονδε καινοντις λεγοτος καὶ τιθειστιν αὐτον τον

μοδιοις αλλα επι τηγ λεγιαν και λαμπτει πασι τοις ερ τη
ονιας¹⁶ ουτωσ λαμφατω το φως υμοις εμπροσθετε τοις αγ-
θωποις οπωσ ιδωσιν υμοις τα καλα || εργα και δοξασωσιν τοις
πατερα υμοις τοις ερ τοις οντασιοις¹⁷ μη γομισητε οτι ηλθοτ
καταλινει τοις γομοις η τοντ προσγυρτεσ· οντη ηλθοτ καταλινει
αλλα πληρωσαι·¹⁸ αμηρ γαρ λεγω υμιν εωσ αι παρελθη ο
οντασιος και η γη ιωτα ερ η μια κεραμι ον μη παρελθη απο
τον γομον και τον προσγη εωσ αι πατα γερηται·¹⁹ οσ εισ
οντ λεση μιαν των εντολων τουτων τον ελεγιστων και διδαχη
ουτωσ τοντ αρθωποιν ελεγιστος κληθησεται ερ τη βασιλεια
τον οντασιον· οσ δ αι ποιηση και διδαχη ουτωσ μεγασ κληθη-
σεται ερ τη βασιλεια τον οντασιον²⁰ λεγω γαρ υμιν οτι εαν μη
πε· || φιδενσηη η δικαιοσινη υμοις πλειον τον γραμματεων και
φαρισαιον ον μη εισελθητε εισ τηγ βασιλειαν τον οντασιον²¹
ηκουνσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοισ· ον φορενεισ οσ δ αι φο-
ρενδη εροχοσ εσται τη κρισι·²² εγω δε λεγω υμιν οτι πασ ο
οντηξομενοσ τω αδελφω αυτον εικη εροχοσ εσται τη κρισι· οσ δ
αι ειπη τω αδελφω αυτον φακα εροχοσ εσται τω δυνεδων· οσ δ
αι ειπη μοισε εροχοσ εσται εισ τηγ γεερραν των πυροσ·²³ εαν ον
προσφερησ το δωρογ δου επι το θυσιαστηριον καισει μηγαθησ
οτι ο αδελφοσ δου εχει τι κατα δου²⁴ αφεσ εκει το δωρογ || δου
εμπροσθετε του θυσιαστηριου και επαγε προστορ διαλλαγηι τω
αδελφω δου και τοτε ελθωτ προσφερε το δωρογ δου²⁵ ισθι
εντομορ τω αγτιδικω δου ταχυ εωσ οτου ει ερ τη οδω μετ
αυτον· μηποτε δε παρισινο αγτιδικοσ τω κριτη και ο κριτησ
σε παραδω τω επηρετη και εισ φυλακηγ βληθησι²⁶ αμηρ
λεγω δου ον μη εξελθησ εκειθερ εωσ αι αποδωσ τον ενδικατορ
κοδικατηριγ²⁷ ηκουνσατε οτι ερρεθη· ον μοιχενεισ²⁸ εγω δε
λεγω υμιν οτι πασ ο βλεπον γερακα προσ το επιθυμισαι
αντησ ηδη εμοιχενεισ αντηρ ερ τη καρδια αυτον²⁹ ει δε ο
ο· || γηθαλμοσ δου ο δεξιοσ σκαρδελιζη δε εξελε αντορ και βαλε
απο δου· σημφερει γαρ δου τα απολιγται ερ τον μελοτ δου και
μη ολορ το δωρια δου βληθη εισ γεερραν³⁰ και ει η δεξιη κειρ
σκαρδελιζει δε εκχωφορ αντηρ και βαλε απο δου· σημφερει γαρ

18. *προφῆτη*] ita in fine lineae codex των syllaba plane omissa.

σοι τὰ απολήται εἰ τῷρ μελῶρ δον καὶ μὴ οὐλο τὸ σώμα δον
 βληθη εἰς γεεγνατ· ³¹ερρεθη δε οτι οε εαν απολυδη τῇρ γε-
 γνακα αετ[ον δο]τω [αντη απο]στ[ασιον·] ³²εγ[ο]θε δε λεγου [εμιρ
 οτι] πα[θ] ο απο]λν[ωρ τῃρ] γν[γεακα] αντον παρεκτος λογον
 ποργιασ ποιει αντῃρ μοιχασθαι και οε εαν απολελυμεγηρ γαμοη
 μοιχαται· ³³παλιν ηκονδαται οτι ερρεθη τοισ αρχαιοισ· ονκ
 επιορκησεισ αποδοεισ δε τω κυριο || τουσ ορκουσ δον· ³⁴εγω
 δε λεγω εμιρ μη ομοδαι ολωσ· μητε ει τω ονφαρο οτι θροοσ
 εστιν του θεου ³⁵μητε ει τη γη οτι υποποδιογ εστιν τῳρ ποδοι
 αντον μητε εισ ιεροδολυμα οτι πολισ εστιν του μεγαλον βα-
 σιλεωσ· ³⁶μητε ει τη κεφαλη δον ομοδησ οτι ον διγαδαι μιαρ
 τριχατ λευκηρ η μελαινατ ποιησαι· ³⁷εσται δε ο λογοσ εμωρ
 ναι γαι ον ον· το δε περισσον τοντων εκ του πορηρου εστιν·
³⁸ηκονδατε οτι ερρεθη· οφθαλμογ αρτι οφθαλμον και οδογτα
 αρτι οδογτοσ· ³⁹εγω δε λεγω εμιρ μη αρτιστηραι τω πορηρω·
 αλλ οστισ σε φατιξει εισ τῃρ δεξιατ σιαγορα || στρεψορ αντο και
 τῃρ αλληρ· ⁴⁰και τω θελοντι δοι κριθηραι και τορ χιτωρα
 δον λαβειν αμεσ αντο και το ψατιορ δον· ⁴¹και οστισ δε αγγα-
 ρενδη μιλιογ ειρ υπαγε μετ αντον δνο· ⁴²τω αιτουντι δε διδον
 και τορ θελορτα απο δον δαγιασθαι μη αποστραφεισ· ⁴³ηκον-
 δατε οτι ερρεθη· αγαπηησ τορ πλιδιογ δον και μισηησ τορ
 εχθρογ δον· ⁴⁴εγω δε λεγω εμιρ αγαπατε τουσ εχθρουσ εμωρ
 ενλογειτε τουσ καταφωμερουσ υμασ καλωσ ποιειτε τοισ μιδοντι
 υμασ και προδευχεσθε υπερ τῳρ επηρεαζοτων υμασ και διω-
 κοντων εμασ· ⁴⁵οπωσ αρ γενηθε ειοι του πατροσ εμωρ τον
 ειρ ονραροισ· οτι τορ ηδιογ αντον || αιατελλει επι πορηρουσ και
 αγαθονσ και βρεχει επι δικαιονσ και αδικονσ· ⁴⁶εαν γαρ αγα-
 πηητε τονσ αγαπωρτασ υμασ τια μισθογ εχετε· ουχι και οι
 τελωραι το αντο ποιονδιν· ⁴⁷και εαν ασπασηθε τουσ φιλονσ
 εμωρ μορογ τι περισσογ ποιειτε· ουχι και οι τελωραι το αντο
 ποιονδιν· ⁴⁸εεεθε ουγ υμεισ τελιοι ωσ ο πατηρ εμωρ ο ονρα-
 ριοσ τελειοσ εστιν·

31. αιτον δοτω — απολ. τῃρ γεγνακα] omnia haec propter homoeote-
 leuton omissa et in margine adiecta erant. sed litterae uncinis inclusae a
 bibliopego abscisae sunt.

VI. Προσέχετε δε τὴν εἰλεῖμοσην γηραιῶν μη ποιεῖν εμπροσθετὸν τῷν αὐθόωποιν προσ τὸ θεατῆραν αὐτοῖς· εἰ δὲ μῆτρες μισθοῖς οὐκ εἰχετε παῖδας τῷ πατρὶ νηστεῖν τὸ εἰρ τοῖς οὐρανοῖς· ²οταν οὐρ ποιεῖσθε· || λειπούσην γηραιῶν μη διελπίσησθε δοῦλοις προσπερ οἱ εποκριταὶ ποιεῖν εἰρ ταῖς συγκριταῖς καὶ εἰρ ταῖς ρημαῖς οποῖς δοξασθεῖσιν εἰπο τῷν αὐθόωποιν αἱρήτῃ λεγοῦνται απεζηνοῦνται τοῖς μισθοῖς αὐτοῖς· ³δοῦν δε ποιεῖν τοῖς εἰλεῖμοσην γηραιῶν μη γηραιῶν η αἱρετεῖσα δοῦν τι ποιεῖ η δεξιά δοῦν ⁴οποῖς η δοῦν η εἰλεῖμοσην γηραιῶν εἰρ τῷ κρυπτῷ καὶ ο πατήρ δοῦν ο βλεπων εἰρ τῷ κρυπτῷ αὐτοῖς αἱρετοῦ δοῦν εἰρ τῷ φαρερῷ· ⁵καὶ οταν προσενέψῃ οὐκ εἴη προσπερ οἱ εποκριταὶ οτι φιλοῦνται εἰρ ταῖς συγκριταῖς καὶ εἰρ ταῖς γηραιῶν τοῖς αὐθόωποιν· || αἱρήτῃ λεγοῦνται οτι απεζηνοῦνται τοῖς μισθοῖς αὐτοῖς· ⁶δοῦν δε οταν προσενέψῃ εἰδελθε εἰσ τὸ ταμεῖον καὶ κλειστὸν τὴν θύραν δοῦν προσενέψε τῷ πατρὶ δοῦν τῷ εἰρ τῷ κρυπτῷ καὶ ο πατήρ δοῦν ο βλεπων εἰρ τῷ κρυπτῷ αἱρετοῦ δοῦν εἰρ τῷ φαρερῷ· ⁷προσενέψομενοι δε μη βαττολογηθεῖσι προσπερ οι εὐθυκοι δοκοῦνται γαρ οτι εἰρ τῇ πολυλογίᾳ αὐτοῖς εἰδεσκονθησονται· ⁸μη οὐρ ομοιωθῆτε αὐτοῖς· οὐδερ γαρ ο πατήρ εμων ὡρ χρειστοῦ εἰχετε πρῶ τοις εμαιστικῆσι αὐτοῖς· ⁹οὐτοῖς οὐρ προσενέψθε εμεῖσθε πατερ ημῶν ο εἰρ τοῖς οὐρανοῖς αἱμασθῆτω το οὐρανοῦ || δοῦν· ¹⁰εἰδεταί δοῦν βασιλεῖσα δοῦν γεργῆτω το θελῆμα δοῦν εἰρ οὐρανοῦ καὶ εἰπι γῆ· ¹¹τοις αὐτοῖς ημῶν τοις επιουσίοις δοῦν ημῶν δημητροῦ· ¹²καὶ αἱρετοῦ ημῶν τα οφειλῆματα ημῶν προσ καὶ ημεῖσθε αἱρετοῦ τοῖς οφειλεταῖσθε ημῶν· ¹³καὶ μη εἰδερεγκῆσθε ημᾶς εἰσ πειρασμοῖς ἀλλὰ φρόνιμα ημᾶς αἴτο τον ποιησον· οτι δοῦν εἴτε η βασιλεῖσα καὶ η δημαρχία καὶ η δοξα εἰσ τοῖς αἰώνας αἱρήτῃ· ¹⁴εαν γαρ αἱρετε τοῖς αὐθόωποις τα παραπτωματα αὐτοῖς αἱρετε καὶ εμῶν ο πατήρ εμων ο οὐρανοῖς· ¹⁵εαν δε μη αἱρετε τοῖς αὐθόωποις τα παραπτωματα αὐτοῖς οὐδε ο πατήρ εμων αἱρετε τα παραπτωματα εμων· ¹⁶οταν δε γηρτευ- || ετε μη γηρεθεισι προσπερ οἱ εποκριταὶ σκυθρωποι· αἱρετοῦσιν γαρ τα προσωπα αὐτοῖς οποῖς φανωῦνται τοῖς αὐθόωποις γηρτευοντεσ· αἱρήτῃ λεγοῦνται αὐτοῖς απεζηνοῦνται τοῖς μισθοῖς αὐτοῖς· ¹⁷δοῦν δε γηρτευονται αλιφε δοῦν τὴν κεφαλὴν καὶ το προσωπον δοῦν τηφε· ¹⁸οποῖς μη φανητοῖς τοῖς αὐθόωποις

μηστενωρ ἀλλα τω πατρι δου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ
σον ο βλεπον εν τω κρυπτω αποδωση δοι· ¹⁹μη θηβαριζετε
νμιν θηβαριον επι της γης οπον σησ και βρωσις αφανιζει
και οπον κλεπται διορυβονσιν και κλεπτονσιν· ²⁰θηβαριζετε
δε νμιν || θηβαριον εγ ονφαντον οπον οντε σησ οντε βρωσις
αφανιζει και οπον κλεπται ον διορυβονσιν ονδε κλεπτονσιν·
²¹οπον γαρ εστιν ο θηβαριος νμιν εκει εσται και η καρδια
νμιν· ²²ο λυχροσ τον δοματοσ εστιν ο οφθαλμοσ· ειν οντε ο
οφθαλμοσ δου απλουσ η ολορ το δομα δου φετινορ εσται·
²³ειν δε ο οφθαλμοσ δου ποτηροσ η ολορ το δομα δου διο-
τινορ εσται· ει οντε το φωσ το ερ δοι διοτοσ εστιν το διοτοσ
ποδον· ²⁴ονδισ δινραται δνδιν κνδιοι δονδενειν· ει γαρ τον
εται μιδηση και τον ετερορ αγαπηδει η εροσ αιθεξεται και τον
ετερον καταφρονηδει· || ον διναδαι θεο δονδενειν και μανιωρα·
²⁵δια τοντο λεγω νμιν μη μεριμνατε τη ψυχη νμιν τι φαγητε
και τι πιντε μηδε τω δοματι νμιν τι ερδινηρθε· ονχι η ψυ-
χη πλειον εστιν τηρ τροφησ και το δομα τον ερδηματοσ·
²⁶εμβλεψατε εισ τα πετεια τον ονφαντον οτι ον διπονσιν ονδε
θεριζονσιν ονδε διναγονσιν εισ αποθηκασ και ο πατηρ νμιν ο
ονφαντοσ τρεδει αντα· ονχι εμεισ μαλλον διαφερετε αντορ·
²⁷τισ δε εξ νμιν μεριμνων δινραται προσθειναι επι τηρ ηλι-
κισιν αντον πηχεν ερα· ²⁸και περι ερδηματοσ τι μεριμνατε·
καταμαθετε τα κρι· || γα τον αγδον πεσ αιξαρει· ον κοπια ονδε
ηηθει· ²⁹λεγω δε νμιν οτι ονδε δολομωρ εν παση τη δοξη αντον
περιεβιλετο ωσ ερ τοντωρ· ³⁰ει δε τορ χορτορ τον αγδον δη-
μερορ ορτα και αρδιορ εισ κλιβαρογ βαλλομερογ ο θεο διντοσ
αμφιερρον ον πολλω μαλλον νμασ ολιγοπιστοι· ³¹μη οντε με-
ριμηρητε λεγοτεσ τι φαρομερ η τι πινμερ η τι περιβαλομεθα·
³²ταντα γαρ πατα τα εθηρ επιζητει· οιδερ γαρ ο πατηρ νμιν
ο ονφαντοσ οτι χρηξετε τοντωρ απατωρ· ³³ζητειτε δε πρωτον
τηρ βασιλειαν τον θεον και τηρ δικαιοσνηρ αντον και ταντα
παρ- || τι προστεθηται νμιν· ³⁴μη οντε μεριμηρητε εισ τηρ
αρδιορ η γαρ αρδιορ μεριμηρητη τι εαστηρ αρκετορ τη ημερα
η κεκια αντηρ·

19. θηβαριζετε κτλ] φιζετε νμιν θηβαν bis scriptum, sed priore loco
partim erasum, partim asteriscis superpositis improbatum.

VII. Μη κρινετε μα μη κριθητε² εις γαρ κριματι κρινετε κριθηδεσθαι και εις ω μετρω μετρειτε απιμετρηθηδεται εμιν³ τι δε βλεπεται το καιρος το ειρ τω οφθαλμο του αδελφους σου τηρ δε δοκογ τηρ ειρ τω δω οφθαλμο ον καταροει⁴ η ποσ εφεισ τω αδελφους σου αφει εκβαλω το καιρος εκ τω οφθαλμον σου και ιδοις η δοκος ειρ τω οφθαλμον σου⁵ εποχριτα εκβιλη πρωτογ τηρ δοκογ || εκ των οφθαλμον σου και τοτε διαβλεψεισ εκβαλειτο το καιρος το ειρ τω οφθαλμο του αδελφους σου⁶ μη διστε το αγιορ τοιο κειμ μηδε βιλητε τουσ μαργαριτα εμιν εμπροσθει τωρ διοικο μηποτε καταπατησοντο ειρ τοιο ποδια αυτωρ και διραφειτεσ ρηξοντι εμιν⁷ ζητειτε και ενρηδετε⁸ κρινετε και αποιηδεται εμιν⁹ πας γαρ ο αιτωρ λαμβανει και ο ζητορ ενρισκει και τω κρινοντι αποιηδεται¹⁰ η τισ εστιν εξ εμιν αιθροποσ οι ειας αιτηση ο νισ αυτον αιτορ μη λιθον επιδει αυτω¹¹ και ειας ιχθει || αιτηδει μη οιτι επιδει αυτω¹² εινεισ πορηδοι επαρχοντεσ οιδατε δοματα αγαθα διδογαι τοιο τεκνοι εμιν ποδια μαλλον ο πατηρ εμιν ο ειρ τοιο ονφαντοι δισδει αγαθα τοιο αιτοντι αιτορ¹³ πατα ουρ οδιει ειας θελητε μα ποιοντι εμιν οι αιθροποι ουτοσ και εμιει ποιειτε αιτοιο¹⁴ ουτοσ γαρ εστιν ο γομος και οι προφηται¹⁵ εισελθατε δια τηρ διεγησ πυλησ οτι πλατεια η πυλη και ενρχροδοσ η οδοσ η απαγονα εισ τηρ απωλιαρ και πολλοι ειδιγ οι ειεροχομειοι δι αιτησ¹⁶ τι διεγηη η πυλη και τεθλιψιειη η οδοσ η απαγονα || εισ τηρ ζωηη και ολιγοι ειδιγ οι ενριχροτεσ αιτηρ¹⁷ προδεχετε δε απο τωρ ψευδοπροφητοι οιτιρεισ ερχονται προσ εμιν ειρ εγδυμασι προβατωρ εισθει δε ειδιγ λικοι απλαγεσ¹⁸ απο τωρ καιρον αιτωρ επιγρωθεσθαι αιτον¹⁹ μητι διελεγονται απο ακαθορ σταγειληη η απο τηρ βολον δικαι²⁰ παρ δειρδον αγαθον καιροντι ποιει²¹ ουρ διεγαται δειρδον αγαθον καιροντι ποιηροι ποιει²² ουρ δειρδον καιροντι ποιει²³ παρ δειρδον μη ποιοντι καιροντι ποιει²⁴ || καιρεται και εισ πυρ βαλλεται²⁵ αφειτ απο τωρ καιρον αιτωρ επιγρωθεσθε αιτον²⁶ ον πασ ο λεγων μοι κεριε ειρελευθεται εισ τηρ βισιλιαρ τωρ ονφαντοι αλλ

ο ποιων το θελήμα του πατρός μου του εγ ονδροίσ· ²²πολλοὶ εφορεῖται εγ εκείνη τῇ γῆμερᾳ κυρίε κύριε οὐ τῷ σῷ οροματὶ προεργάτευσαμεν καὶ τῷ σῷ οροματὶ διαμορφία εξεβαλομεν καὶ τῷ σῷ οροματὶ διεργάτεισ πολλασ εποιησαμεν· ²³καὶ τοτε ομολογηθώ αυτοῖς οτι ουδεποτε εγρωτον εμας· αποχωρεῖτε απε μου οι εργαζομεροι τηρ αροματα· ²⁴πασ οντισ ακονει μου τον λογον τοντον και ποιει αυτον ομοιωθω αυτορ αρδι φρονιμω οστισ || ωκοδομηθερ αυτον τηρ οικιαν επι τηρ πετραν· ²⁵και κατεβῃ η βροχῃ και ηλθοτ οι ποταμοι και επιτενεσαν οι ανεμοι και προσερρησαν τη οικια εκεινη και ουκ επεδειν· τεθε μελειωτο γαρ επι τηρ πετραν· ²⁶και πασ ο ακονων μου τον λογον τοντον και μη ποιων αυτον ομοιωθηται αρδι μορω οστισ ωκοδομηθερ αυτον τηρ οικιαν επι τηρ αρμογ· ²⁷και κατεβῃ η βροχῃ και ηλθοτ οι ποτιανοι και επιτενεσαν οι ανεμοι και προσεκοφαν τη οικια εκεινη και επεδειν και η πτωσισ αυτης μεγαλη σφοδρα· ²⁸και εγενετο οτε ετελεσερ ο ιηδον τον λογον τοντον εξεπλησσορτο || οι οχλοι επι τη διδαχῃ αυτον· ²⁹ηρ γαρ διδασκων αυτον σω εξουνιαν εχον και ουχ σω οι γραμματεισ αυτον·

VIII. Καταβαστι δε αυτω απο του ορουσ ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι· ²και ιδου λεπροσ προσελθων προσεκυνει αυτω λεγων· κυριε εαρ θελησ διερασ με καθαιρισα· ³και εκτεινασ τηρ χειρα γραπτο αυτον ο ιηδον λεγων· θελω καθαιριθητι· και ευθεωσ εκαθεριθηαυτον η λεπρα· ⁴και λεγει αυτω ο ιηδον· οδα μηδει ειπησ αλλα υπαγε δεαντορ δειξορ τω ιερει και προσερεγκε το δωρορ δου ο προσεταξερ μονυδησ εισ μαρτυριον αυτοισ· ⁵εισελθοτι δε αυτω εισ καπερ· || γιανη προσηλθερ αυτω εκατονταχοσ παρακαλων αυτον ⁶και λεγων· κυριε ο πασ μου βεβληται ει τη οικια παραλυτικοσ δειγωσ βασανιζομεροσ· ⁷και λεγει αυτω ο ιηδον· εγω ελθων θεραπευσω αυτον· ⁸και επο κριθεισ ο εκατονταχοσ εφη· κυριε ουκ ειμι παρασ μα μου επο τηρ στεγην εισελθησ· αλλα μονον ειπε λογω και ιαθησ-

22. διαμορφία εξεβαλομεν και τῷ σῷ οροματὶ] omnia haec in ipso textu omissa et in margine suppleta.

24. τοντον in margine additum.

ται ο παιδ μον· ⁹και γαρ εγω απθωπος ειμι υπε εξουδιαν εχον
επε εμαυτορ στρατιωτισ και λεγω τοιτο πορευον και πορευ-
εται και αλλω ερχον και ερχεται και τω δουλω μον ποηπορ
τουτο και ποιει· ¹⁰ακουδιαν δε ταυτα ο ημσον εθανμα- || δειρ και
ειπερ τοισ ακολουθονσιν αυτω· αφορ λεγω εμιν ουδε ερ τω
ιδραιλ τοβαντηρ πιστηρ ηρον· ¹¹λεγω δε εμιν οτι πολλοι απο
ακατολορ και διδυμων ηξουδιαν και αρακλειθησονται μετα αβρααμ
και ιακωβ και ιακωβ ερ τη βασιλεια των ουρανων· ¹²οι δε νιοι
τησ βασιλειαε ¹³εκβληθησονται εισ το δικον το εξωτερον· εκει
εσται ο κλειθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων· ¹⁴και ειπερ ο
ημσον τω εκατονταρχη· υπαγε και ωσ επιστενδαι γενηθητο
σοι· και ιαθη ο παιδ αυτον απο τησ οφας εκεινησ· και υπο-
στρεψασ ο εκατονταρχοσ εισ τον οι· || κορ αυτον ερ αυτη τη οφα
ηροειρ αυτορ γριαυροτα· ¹⁵και ελθον ο ημσον εισ τηρ οικιαν
πετρων ιδειρ τηρ περθεραν αυτον βεβλημενηρ και πυρεβονσαι·
¹⁶και ηφατο τησ χειροσ αυτησ και αφηκειρ αυτηρ ο πυρετοσ
και γηρεθη και διηκοει αυτω· ¹⁷οφειασ δε γενομενησ προβ-
ηρεγκασ αυτω δαιμονιζομενον πολλονσ και εξεβαλειρ τα περι-
ματα λογω και πατεας τουσ κακωσ εχοντας εθεραπευσει·
¹⁸οπωσ πληρωθη το φημει δια ιδαιον του προσφητον λεγοντοσ
αυτοσ τασ αδιθειασ ημων ελαβειρ και τασ γοδουν εβαστασει·
¹⁹ιδωρ δε ο ημσον πολλονσ οχλονσ περι αυτορ ε· || κελενδειρ
απελθειρ εισ το περα· ²⁰και προσελθωρ εισ γραμματευσ ειπερ
αυτο· διδεσκαλε ακολουθησοι οποι εαρ απερχη· ²¹και λεγει
αυτω ο ημσον· ει αλωπηκεις φωλαιονσ εχονδαι και τα πετεια
τουσ ουρανων κατασκηρωσειρ ο δε νιοι του προθωπον ουκ εχει
πον τηρ κειμαληρ κλινη· ²²ειτεροσ δε των μαθητων αυτοσ
ειπερ αυτω· κιριε επιτρεψοι μοι πρωτορ απελθειρ και θαψαι
τορ πατερα μον· ²³ο δε ημσον ειπερ αυτω· ακολουθει μοι και
αφει τουσ γερχονσ θαψαι τουσ εαυτωρ γερχουνσ· ²⁴και εμβι-
αργοτοσ αυτον εισ το πλοιορ ηρολουθησαρ || αυτω οι μαθηται
αυτον· ²⁵και ιδοι σιδμοσ μεγασ εγερετο ερ τη θαλασση οπτε
το πλοιορ καλυπτεθαι υπε των κυματων· αυτοσ δε εκαθευδει·
²⁶και προσελθοντεσ οι μαθηται αυτορ ηρειρ αυτορ λεγοντεσ·
κιριε σωσορ ημιασ απολλημεθα· ²⁷και λεγει αυτοισ· τι δειλοι
εστε ολγοπιστοι· τοτε εγερθεισ επετιμηθειρ τοισ ανεμοισ και τη

θαλασση και εγενετο γαληρη μεγαλη²⁷ οι δε αιθρωποι εθα-
μισαν λεγοτεβ ποταπος εστιν ουτος οτι και οι αιεμοι και η
θαλασσα υπακονουσιν αυτω²⁸ και ελθοτι αυτω εισ το περιστ-
εισ τηρ χωραν των γαδαφηρων υπρ²⁹ || τηραν αυτω δρο δαι-
μονιζομενοι εκ των μημειων εξερχομενοι χαλεποι λειτρ ωστε
μη ισχειν τια διελθειν δια τηρ οδον εκεινη³⁰ και ιδου
εκραξαν λεγοτεβ τι ημιν και δοι ιηδον ειε τον θεον ηλθεο
ωδε προ καιρου βασανιδαι ημια³¹ ηρ δε μακραι απ αιτων
αγελη χοιρων πολλων βοσκομενη³² οι δε δαιμονες παρεκαλοεν
ιατορ λεγοτεβ ει εκβαλλεισ ημια επιτρεψον ημιν εισελθειν
ειδη τηρ αγεληρ των χοιρων³³ και ειπεν αιτοις υπαγετε οι δε
εξελθοτεβ απηλθορ εισ τηρ αγεληρ των χοιρων και ιδου οφ-
μισερ πα³⁴ || οα η αγελη κατα τουν κρημην εισ τηρ θαλασσαν και
απεθανοτεβ ειρ τοισ ριδαι³⁵ οι δε βοσκοντεβ εφυγον και απελθο-
τεβ εισ τηρ πολιρ απιρργειλαν πατακαι τα των δαιμονιζομενων
και ιδουν πασα η πολιδ εξηλθειεισ συναπτηδιν τω ιηδον και
ιδοτεβ αιτορ παρεκαλεσαν οποιο μεταβη απο των ομιορ αιτοι

IX. Καὶ εμβασ εἰς τὸ πλοῖον διεπεφαβερ καὶ ἡλθερ εἰς τὴν
ιδιαὶ πολὺ² καὶ ιδού προσεφερον αὐτῷ παραλευτικον επι κλει-
τηρο βεβλημένον³ καὶ ιδού ο ἡρόν τηρ πιστίν αὐτον επερ τω
παραλευτικο. θερετε τεκνον αφεονται δοι αι αμαρτ. || τια δον
καὶ ιδού τινες τωρ γραμματεων ειπον ερ εαυτοισ· ουτοις βλα-
φημεν⁴ ιδογ δε ο ἡρόν τασ ερθυμοβεσ αὐτον επερ αὐτοισ·
ιπατι εμεις ερθυμειοθε πογῆρα ερ ταισ καρδιασ εμον⁵ τι γαρ
εστιν ευκολωτερον ειπειν αφεονται δοι αι αμαρτιαι η ειπειν
εγειρε και περιπλατε⁶ ιτα δε ειδητε οτι εξουσιαρ εχει ο νισι
του αιθρωπου επι τηρ γηρ αφιεραι αμαρτιασ τοτε λεγει τω
παραλευτικο· εγερθεισ αρον δον τηρ κλειτηρ και επαγε εις τον
οικον δον⁷ και εγερθεισ απηλθερ εις τον οικον αὐτον
ιδοντες δε οι οχλοι εθαυμασαν και || εδοξασαν τον θεον
τον δογτα εξουσιαρ τουατηρ τοισ αιθρωποισ⁸ και παραγωρ
ο ἡρόν εκειθερ ιδει αιθρωπον καθημενον επι το τελο-
νιον ματθαιον λεγομενον και λεγει αὐτο· αικολονθει μοι
και αιστασ ψυχολογηθεισ αυτο⁹ και εγερετο αυτον αιακειμε-
ρον ερ τη οικια και ιδον πολλοι τελωναι και αμαρτιοι ελ-
θοντες διερεγεντο τον ἡρόν και τοισ αιθηταισ αυτον¹⁰ και

ιδούτε οι φαρισαῖοι εἰπορ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ διατί μετὰ τοῦ τελεοῦτος καὶ φαστοῦτον εἴθισεν οἱ διδάσκαλος ἐμῷ¹² ο δὲ ὑπόνος ἀκούεις εἶτε || αὐτοῖς σὺ χρειάσῃς εἰχούσις οἱ ἰσχυούτεοι αὐτῶν ἀλλὰ οἱ κακοῖς εἰχούτεος¹³ πορευθεῖτε δὲ μαθητεῖ τι εἴτε εἰλεος θέλετε καὶ οὐδιαίρετος γὰρ ἥλθος καλεῖται δικαιοῦσας ἀλλὰ φαστοῦτον¹⁴ τοτὲ προσερχούται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ ιωακών τοῦ λεγούτεος διατί τις καὶ οἱ φαρισαῖοι γῆρανομένοι πολλαὶ οἱ δὲ μαθηταὶ δοντούσι τοῦ γῆρανος¹⁵ καὶ εἰπερ αὐτοῖς οἱ ὑπόνοι γῆρανται οἱ δικαιοῦσι τοῦ γῆρανος εἰπερ εἰσιν τοῦ γῆρανος¹⁶ οὐδεὶς δὲ επιβαλλεῖ επιβλῆμα ράκοντος α-|| γραφον επὶ ιματιοῦ παλαιοῦ εφειδεις γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ απὸ τοῦ ιματιοῦ καὶ χειροῦ σχιδόμα γινεται¹⁷ οὐδε βαλλούσις οὐτορ γεορ εἰσ αἴκοντος παλαιού¹⁸ εἰ δὲ μῆρε φύγεται οἱ αἴκοι καὶ οἱ οὐτος εκχειται καὶ οἱ αἴκοι απολονται¹⁹ ἀλλὰ βαλλούσις οὐτορ γεορ εἰσ αἴκοντος καὶ αμφοτεροι συρτηρουνται²⁰ ταῦτα αὐτοῦ λαλούντος αὐτοῖς ιδού αἴχων εἰσελθοντο προσεκενει αὐτῷ λεγοντο οτι η θυγατηρ μον αρτι ετελευτηρει²¹ ἀλλὰ εἰλθοντο επιθεσ τηρ χειρα επ αντηρ καὶ ζηρεται²² καὶ εγερθεισ οἱ ὑπόνοι ἱκολονθησει αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ²³ καὶ ιδού || γυνη αμορροοντα διδεκει ετη προσελθοντα οπισθεις ηψατο τον κρασπεδον τον ιματιον αὐτον²⁴ εἰλεγει γὰρ ει εαντη²⁵ εαρ μορογ αφομαι τον ιματιον αὐτον διθηδομαι²⁶ ο δὲ ὑπόνοι στραφεις καὶ ιδων αντηρ ειπερ θαρδει θυγατερη η πιστισ δον δεσμοκειεν δε²⁷ καὶ εσωθη η γυνη απο τηρ φασ εκεινη²⁸ καὶ εἰλθοντο οἱ ὑπόνοι εἰσ τηρ οικιαν τον αἴχωντος καὶ ιδων τον αἰλιτας καὶ τορ οὐχιον θυρεβονμερον εἰλεγει²⁹ αγαζερειτε ον γὰρ απεθανει το κορασιον ἀλλὰ καθεινδει³⁰ καὶ κατεγελων αὐτον³¹ οτε δε εξεβληθη ο οὐχιον εισελθοντο εκρατησει τηρ χειρος αντηρ καὶ ηγερθη το κορασιον³² καὶ εξηλθειη η φημη αντη εισ ολιγη τηρ γηρ εκεινη³³ καὶ παραγοτι εκεινη τοι ὑπόνοι ικολονθησαι αὐτῷ δυο τηροι κραζούτεος καὶ λεγούτεος εἰλεγοντο γηιασ ὑπόνοι ειε δᾶ³⁴ εισελθοντι δε αὐτῳ εισ τηρ οικιαν προσηλθοντο αὐτῳ οι τηροι καὶ λεγει αὐτοις οἱ ὑπόνοι πιστευετε οτι δεραμαι τοτο ποιησαι³⁵ λεγονται αὐτῳ γα κεριε³⁶ τοτε ηψατο τορ οι θαλμοι αὐτων λεγον³⁷ κατα τηρ πιστιν

υμοι γενηθητω υμιν³⁰ και πρεσβυτησαν αυτων οι οφθαλμοι· και ερεβομηδατο αυτοισ ο ηρωντ λεγοντ ορατε μηδεισ γινωσκετω³¹ οι δε εξελθοντεσ διεφυμησαν αυτον εν ολη τη γη εκεινη³² αν· || των δε εξερχομενων ιδου προσπρεγκαν αυτω αιθρωπον κωστον δαιμονιζομενον³³ και εκβληθεντος του δαιμονιου ελαλησεν ο κωδοσ· και εθαυμασαν οι οχλοι λεγοντεσ· ουδεποτε εγανη ουτοι εν τω ισραηλ³⁴ οι δε φριδαιοι ελεγον· εν τω αρχοντι των δαιμονιου εκβαλλει τα δαιμονια³⁵ και περιηγεν ο ηρωντ τασ πολεισ πασαν και τασ κοιμασ διβασκων εν ταισ συναγωγαισ αυτων και κηρυσσων το εναγγελιον τησ βασιλειασ και θεραπευων πιστων γοδοι και πιστων μαλακιαν³⁶ ιδων δε τουσ οχλοντ ο ηρωντ εσπλαγχνισθη περι αυτων οτι ηδει εκκυλημενοι και εριμενοι ωσ προβατα μη εχοντα ποιμενα³⁷ τοτε λεγει τοισ μαθηταισ αυτον· ο μερ θεριδιον πολυσ οι δε εργαται ολιγοι³⁸ δενηθητε ονν τον κυριον του θεριδιον οπωσ εκβαλη εργαται εισ τον θεριδιον αυτον

X. Και προσκαλεσαμενος τουσ δωδεκα μαθητασ αυτον εδωκεν αυτοισ εξογδιαν πτενηματων ακαθαρτων ωστε εκβαλλειν αυτα και θεραπευειν πιστων γοδοι και πιστων μαλακιαν² των δε δωδεκα αποστολων τα οροματα εβτιγ ταντα· πρωτοσ διμοιρ ο λεγομενοσ πετροσ και αιθρεασ ο αδελφοσ αυτον ιακωβοσ ο τον ζεβεδαιον και ιωανηρ ο α· || δελφοσ αυτον³ διλιπποσ· και βαρθολομαιοσ θωμασ και ματθεοσ ο τελωνησ ιακωβοσ ο τον αλφαιον και λεβιθεοσ ο επικληθεισ θαδδαιοσ⁴ διμοιρ ο κακαριτησ και ιονδασ ισκιωιστησ ο και παραδοντ αυτον⁵ τοντον τον δωθεκαι απεστειλερ ο ηρωντ παραγγειλασ λεγοντ εισ οδοι εθρων μη απελθητε και εισ πολιν δαμασιτων μη εισελθητε⁶ πορενεσθε δε μαλλον προσ τα προβατα τα απολωλοτα οικον ισραηλ⁷ πορενομενοι δε κηρυσσετε λεγοντεσ οτι ηγγικει ειρ υμασ η βασιλεια των οντων⁸ ασθενοντασ θεραπευετε || τεκρον εγιρετε λεπρονσ καθαψιζετε δαιμονια εκβαλλετε· δωραιαν ελαβετε δωραιαν δοτε⁹ μη κτημησθε χρυσοι μηδε αργυροι μηδε χαλκοι εισ τασ ξωνιασ υμοι¹⁰ μη πηρων εισ οδοι μηδε διο χιτωνεισ μητε εποδηματα μητε φαβδονσ· αξιοσ γαρ ο εργατησ τηρ τρυφησ αυτον εβτιγ¹¹ εισ ηρ δ αρ πολιν η κομητη εισελθητε εξετισται τισ ερ αετη αξιοσ εβτιγ κακει μηντε εισ αρ εξελθητε

εκειθερ' ¹² εισερχομενοι δε εισ τηρ οικιαν απασαδθε αυτηρ' ¹³ και εισ μερη η η οικια αξια ελθατω η εισηρη υμιοι επ αυτηρ' εισ δε μη η αξια || η εισηρη υμιοι προσ υμασ επιβραφετω. ¹⁴ και οσοι αι μη δεξογται υμιας μηδε ακονδωσιν τουσ λογονυ υμιοι εξερχομενοι τηρ οικιασ η τηρ πολεισ εκεινησ εκτιαξατε τον κοριοφοτον τωρ ποδωρ υμιοι. ¹⁵ αμηρ λεγω υμιρ αγεκτοτεροι εσται γη βοδομοι και γομορρασ εν ημερα κριθεωσ η τη πολει εκεινη. ¹⁶ ιδον εγω αποστελλω υμιας ωσ προβατα εμμεβω λεγωτ. γιτεσθε ουρ φρονιμοι ωσ οι οφεισ και ακεραιοι ωσ α περιστεραι. ¹⁷ προσερχετε δε απο τωρ αιθρωπωρ παραδιωσιν γαρ υμιας εισ συνεδρια και ειρ || ταισ συναγωγαισ αιτωρ μαστιγωσιν υμιας ¹⁸ και επι ηγεμοναισ δε και βασιλεισ αζθηρεσθε ετεκεν εμοι εισ μαρτυριον αυτοισ και τοισ εθτεσιν. ¹⁹ οταν δε παραδιωσιν υμιας μη μεριμηητε πωσ η τι λαλησητε δοθησεται γαρ υμιρ ειρ εκεινη τη ωρα τι λαλησητε. ²⁰ ον γαρ υμεισ εστε οι λαλοντεσ αλλα το πνευμα του πατροσ υμιοι το λαλοντ ειρ υμιρ. ²¹ παραδιωει δε αδελφοσ αδελφοι εισ θεατον και πατηρ τεκνοι και επαγαθησογται τεκνα επι γονεισ και θεατωσιν αυτον. ²² και εσεσθε μασονμενοι επο πατωτ δια το ορομα μον' ο || δε υπομεινασ εισ τελοσ ουτοσ δοθησεται. ²³ οταν δε διωσονται υμιας ειρ τη πολει ταντη δεινητε εισ τηρ αλληρ αμηρ γαρ λεγω υμιρ ου μη τελεσητε τασ πολεισ του ισραιηλ εισ αι ελθη ο ειοσ τον αιθρωπουν. ²⁴ ουκ εστιν μαθητησ υπερ τον διδασκαλον ουδε δουλοσ υπερ τον κυριον αυτον. ²⁵ αρχετορ τω μαθητη ιτα γεγηται ωσ ο διδασκαλοσ αυτον και ο δουλοσ ωσ ο κεριοσ αυτον. ει τωρ οικοδεβποτηρ βεελζεβουν επεκαλεσατο ποδω μαλλον τουσ οικιακουσ αυτουν ²⁶ μη ουρ φοβηθητε αυτον. ουδερ γαρ εστιν κεκαλυμμενορ ο ουκ αποκαλυφθησεται και || κρυπτορ ο ον γνωσθησεται. ²⁷ ο λεγω υμιρ ειρ τη δικοτεια ειπατε ειρ τω φωτι και ο εισ το οισ ακοντε κηρυξατε επι τωρ δοματωρ. ²⁸ και μη φοβηθητε απο τωρ αποκτερρογτωρ το διομα τηρ δε ψιχηρ μη διραμεγορ αποκτειναι φοβηθητε δε μαλλον τωρ διραμεγορ και ψιχηρ και διομα απολεσαι ειρ γεεπη. ²⁹ ουχι διο στρονθια αδιαφιον πωλειται και

19. υμιν sub linea additum.
Texte und Untersuchungen 1, 4.

εν εξ αυτων ον πεδειται επι την γην ανεν τον πατροσ νημων.
³⁰ εμων δε και μι τριχεσ τησ κεφαλησ πασι ηριθμημεναι εισιν.
³¹ μη ουν φοβεισθε πολλων στρουνθιων διαφερετε εμεισ· ³² πασ
 οντισ ομοιογηθει ερ εμοι εμπροσθ· || θερ των αιθρωπων
 ομοιογηθω καιρο εν αυτω εμπροσθετε τον πατροσ μον τον ερ
 τοισ ονφαντοι· ³³ οστισ δ αρ αφιγηται με εμπροσθετε των αι-
 θρωπων αφρησμαι καιρο αντορ εμπροσθετε τον πατροσ μον τον
 ερ ονφαντοι· ³⁴ μη τομισητε οτι ηλθορ βαλειν ειφηρηγε επι την
 γην· ουκ ηλθορ βαλειν ειφηρηγε μιλα μιχαιρα· ³⁵ ηλθορ γαρ
 διχασαι αιθρωπον κατα τον πατροσ αυτου και θυγατερα κατα
 τησ μητροσ αυτησ και τυμφηγε κατα τησ περθερας αυτησ· ³⁶ και
 εχθροι τον αιθρωπον οι οικισκοι αυτον· ³⁷ ο φιλων πατερα η
 μητερα επερ εμε ουκ εστιν μον αξιοσ· και ο φιλων ειον η θυ-
 γατερα υπερ εμε ουκ εστιν || μον αξιοσ· ³⁸ και οσ ου λαμβανει
 τον σταυρον αυτου και ακολουθει οπισω μον ουκ εστιν μον
 αξιοσ· ³⁹ ο ενδωρ τηρ ψυχην αυτον απολεβει αυτηρ και ο απο-
 λεβεισ τηρ ψυχην αυτον ετεκεν εμον ενρηθει αυτηρ· ⁴⁰ ο δεχομε-
 τοσ νημασ εμε δεχεται και ο εμε δεχομενοσ δεχεται τον απο-
 στειλαστα με· ⁴¹ ο δεχομενοσ προσηγητηρ εισ ορομα προφητον
 μιθορ προσηγητον λημφεται και ο δεχομενοσ δικαιον εισ ορομα
 δικαιον μιθορ δικαιον λημφεται· ⁴² και οσ ειαρ ποτιση εια των
 μικρων τουτων ποτιριον ψυχρον μονορ εισ ορομα || μαθητον
 αιρητ λεγω νημιν ου μη απολεση τον μιθορ αυτον·

XI. Και εργετο οτε ετελεσερ ο ηρονσ διατασσων τοισ
 δωδεκα μαθηταισ αυτου μετεβη εκειθετε τον διδιδοκειν και κη-
 γνονδειν εν ταισ πολεσιν αυτων· ² ο δε ιωαννησ ακουνδασ ερ τω
 δεεμωτηριω τα εργα τον χριστον πεμφασ δια τωρ μαθητων
 αυτου ³ ειπειν αυτω· συ ει ο ερχομενοσ η ετερογον προδοσκομεν·
⁴ και αποκριθεισ ο ηρονσ ειπειν αυτοισ· πορευθετεσ απαγγειλατε
 ιωαννη α ακοντε και βλεπετε· ⁵ τυσλαι αιφλεπονδιν και χωλοι
 περιπατονδιν λεπροι καθαριζονται και κοφοι εκον· || ουδιν τε-
 κροι εγειρονται και πτωχοι εναγγελιζονται· ⁶ και μακαριοσ εστιν
 οσ ειαρ μη σκαρδαλισθη ερ εμοι· ⁷ τουτων δε πορευομενον ηρ-

41. προσηγητηρ εισ ορομα] his bis scriptis μα προ priore loco erasum
 et γητηρ εισ ορο asteriscis superpositis improbatum.

XI, 5. καθαριζονται] καθαριζόνται codex.

ξατο ο ιηδονεος λεγειτ τουι οχλοισ περι ιωαννον τι εξηλθατε εισ τηρ εφημορ θεωσαθαι καλαφοι επο αιεμαν δαλενομερον οιλλα τι εξηλθατε ιδειν αιθφωτορ ερ μαλεσκοις ιματιοισ ιμφιεβμερον ιδον οι τι μαλισκα φορουντεβ ερ τοισ οικοισ τωρ βασιλιωρ εισιν οιλλα τι εξηλθατε ιδειν προφητηρ γα λεγω εμιν και περισ-
 βοτερογ προφητον¹⁰ ουτοσ γαρ εστιν περι ον γερμασται ιδον εγω αποστελλω τορ αγγελορ μον προ προσω- || πον δον οι κα-
 τασκενιση τηρ οδον δον επιφοδθερ δον¹¹ αμηρ λεγω εμιν ονκ εργηφεται ερ γερρητοισ γνωσκοι μειζον ιωαννον τον βαπτισ-
 τον ο δε μικροτεροσ ερ τη βασιλεια τορ ονφανον μειζον αντον εστιν¹² απο δε τωρ ιμερον ιωαννον τον βαπτιστον εωσ αφι
 η βασιλεια τορ ονφανον βιαζεται και βιασται αφιαζονται αιτηρ¹³
 παρτεσ γαρ οι προφηται και ο γομοσ εωσ ιωαννον προφη-
 τενδαι¹⁴ και ει θελετε δεξιαθαι αιτοσ εστιν ηλισ ο μελλον
 ερχεσθαι¹⁵ ο εχον ωτα ακονειν ακονετω¹⁶ τηρ δε ομοιωσω
 τηρ γερεαν ταντηρ ομοια εστιν παι- || διοισ καθημεροισ ερ αγο-
 ραισ και προσφορονται τοισ ετεροισ αιτωρ¹⁷ και λεγονται.
 ηληγιαφερ εμιν και ονκ φρηγιαθαι¹⁸ εθφηγησαιερ εμιν και ονκ
 εκοφασθε¹⁹ ηλθετ γαρ ιωαννησ μητε εσθιωρ μητε πινωρ και
 λεγονται²⁰ δαμοιοιο εχει²¹ ηλθετ ο ινοσ τον αιθφωπον εσθιωρ
 και πινωρ και λεγονται²² ιδον αιθφωποσ φαροσ και οιοποτησ
 τελοντωρ φιλοσ και αμαφτωλορ²³ και εδικαιωθη η δοσια απο
 τωρ τεκνωρ αιτηρ²⁴ τοτε ηρξατο ο ιηδονοσ οιδειζειν τασ
 πολεισ ερ αισ εγερογτο α πλεισται διγαμεισ αντον οτι ον μετ-
 ετοιμαι²⁵ ονα δοι χοραζειν οναι δοι || βηθδαιδω²⁶ οτι ει ερ
 τνωρ και σιδωρι εγερογτο α διγαμεισ α γερομερα ερ εμιν
 παλαι αι ερ δακκω και σποδω μετερογδαι²⁷ πλητηρ λεγω εμιν
 τνωρ και σιδωρι αρεκτοτερον εσται ερ ιμερα κριδεωσ η δοι.
 και δε καπεργασονη η εωσ τον ονφανον εψωθεισα εωσ ιδον
 καταβιθεσθηη²⁸ οτι ει ερ δοδομοισ εγερογτο α διγαμεισ α γε-
 ρομερα ερ δοι εμερον αι μεχδι τηρ δημερον²⁹ πλητηρ λεγω εμιν
 οτι γη δοδομωρ αρεκτοτερον εσται ερ ιμερα κριδεωσ η δοι.
 ερ εκειρω τω καιρω αποκριθεισ ο ιηδονοσ ειπεν³⁰ εξομολογον-
 μαι δοι πατερ κηριε τον ονφανον || και τηρ γησ οτι απεκρυψισ

24. οτι in margine additum.

ταντα απο δοφων και συρετων και απεκαλυψασ αυτα μηπιοι·
²⁶ γα το πατηρ οτι ουτως εγερετο ενδοξια εμπροσθερ δου·
²⁷ πατα μοι παρεδοθη υπο του πατρος μου και ουδεισ επιγι-
 τωσκει τοι νιοι ει μη ο πατηρ ουδε τοι πατερα τις επιγιγνω-
 σκει ει μη ο νιοι και ο εια βουλεται ο νιοι αποκαλυψαι·²⁸ δειντε
 προσ με πατεροι οι κοπιωτεσ και πεφορτισμενοι καγω απαλασθω
 υμισ·²⁹ αφατε τοι ξυγοι μου εφ υμισ και μαθετε απ εμον οτι
 προσ ειμι και τιπιοσ τη καφδια και ενρησετε απαλασθη ταισ
 φυχαισ υμισ·³⁰ ο γαρ ξυγοι μου χρισ· || τοι και το φορτιον
 μου ελαφδον εστιν·

XII. Εγ εκεινο τω καιρω επορευθη ο ιηδονη τοισ δαββασιν
 δια τωρ πλοιμων· οι δε μαθηται αυτον επιρασαι και ηρξατο
 τιλλειν σταχνασ και εσθιειν·² οι δε φαρισαιοι ιδοτεσ ειπον
 αυτοι· ιδον οι μαθηται δου ποιουνται ο ουκ εξετιν ποιειν εφ
 δαββαστω·³ ο δε ειπερ αυτοισ· ουκ απεγρωτε τι επουησερ δαδ
 οτε επιρασερ αυτοσ και οι μετ αυτον·⁴ πωσ εισηλθερ εισ τοι
 οικορ του θεου και τοισ αφτονσ τησ προθεσεωσ εφαγερ ουσ
 ουκ εσογ ηρ αυτω φαγειν ουδε τοισ μετ αυτον ει μη τοισ ιερευ-
 σιν μοροισ·⁵ η ουκ απεγρωτε || εγ τω τομω οτι τοισ δαββασιν
 οι ιερεισ ειρ τω ιερω το δαββατορ βεβηλογειν και ακατιοι
 εισιν·⁶ λεγω δε υμιν οτι τοι ιερου μειζοι εστιν ωδε·⁷ ει δε
 εγρωσκετε τι εστιν ελεογ θελω και ον θεσαι ουκ αν κατεδι-
 κισαιτε τονσ ακατιονσ·⁸ κυριοι γαρ εστιν τον δαββατον ο νιοι
 του αιθρωπον·⁹ και μεταβασ εκειθερ ο ιηδονη ηλθερ εισ τηρ
 συραγωγηρ αντων·¹⁰ και ιδον αιθρωποσ ηρ εκει εχον τηρ
 χειρα ξηρα· και επηρωτηραν αντορ λεγοτεσ· ει εξετιν τοισ
 δαββασιν θεραπευειν· ιτα κατηγορησθειν αυτον·¹¹ ο δε ειπερ
 αυτοισ· τις εστιν εξ υμιον αιθρωποσ οσ εξει προβατορ ειρ και
 εια εμπεση τοντο || τοισ δαββασιν εισ βοθυνοτ ουχι κρατησει
 αυτο και εργει·¹² ποδο ουρ διαφερει αιθρωποσ προβατον·
 οστε εξετιν τοισ δαββασιν καλωσ ποιειν·¹³ τοτε λεγει τω
 αιθρωπω· εκτεινον δου τηρ χειρα· και εξετινει και απεκα-
 τεσταθη υγιησ ωσ η αλλη·¹⁴ οι δε φαρισαιοι συμβουλιοι ελα-
 βον καιτ αυτον εξελθοτεσ οπωσ αντορ απολεσθειν·¹⁵ ο δε

ηροντος γρονθος αγεκωφριδερ εκειθερ και προλογηθησαν αυτοι οχλοι πολλοι και εθεραπευσερ αυτον πατασ¹⁶ και επετιμησερ αυτοισ ια μη φαερον αυτον πουησοσιγ¹⁷ οπωσ πληρωθη το φημεν επο ηρωαν τον προφητον λε- || γορτος¹⁸ ιδου ο πασ μου ορ ηρετιοι ο αγαπητοσ μου οιο ορ ευδοκησερ η ψυχη μου θησιο το πτερυμα μου επ αυτον και κρισιν τοιο εθρεσιν απαγγελει¹⁹ ουχ ερισει ουδε κραυγασει ουδε ακονδει τισ εν ταισ πλατειασ τηρ διωρηγ αυτον²⁰ καλαιμορ διγτετριψιμειορ ον κατεαξει και λιγοτε τεφομειορ ον βεβεδει εωσ αρ εζβα.. εισ τηνοσ τηρ κρισιν²¹ και τω οροματι αυτον εθρη ελπιονοι²² τοτε προσηγεχθη αυτοι δαιμονιζομειοσ τυφλοσ και κοφοσ και εθεραπευσερ αυτοι ωστε τορ κεφορ και τυφλορ και λιλειν και βλεπειν²³ και εξιστατο παντεσ οι οχλοι λεγοτεσ μη- || τι ουτοσ εστιν ο νιοσ δαδ²⁴ οι δε φιρισαιοι ακονδατεσ ειπορ ογτοσ ονκ εζβαλλει τα δαιμονια ει μη ερ τω βεελζεβονλ αρχορτι τωρ δαιμονιοι²⁵ ειδωσ δε ο ηροντος τασ ερθυμησεισ αυτοι ειπερ αυτοισ πασ βασιλεια μερισθεισα καθ εαντησ εριμονται και πασ πολιση οικια μερισθεισα καθ εαντησ ον σταθησεται²⁶ και ει ο βαταρασ τορ βαταραν εζβαλλει εφ εαυτοι εμερισθη πωσ οιν σταθησεται η βασιλεια αυτον²⁷ και ει εγω ερ βεελζεβονλ εζβαλλω τα δαιμονια οι νιοι εμοι ερ την εζβαλονσιγ²⁸ δια τοντο αυτοι εμοι || εσονται κριται²⁹ ει δε ερ πτερυματι θεον εγω εζβαλλω τα δαιμονια αρ εφθασερ εφ εμασ η βασιλεια τον θεον³⁰ η πωσ δερεται τισ εισελθειρ εισ τηρ οικιαν τον ισχυρον και τα σκενη αυτον αφτασαι εισ μη πρωτον δηση τορ ισχυρορ και τοτε τηρ οικιαν αυτον διαφτιση³¹ ο μη ωρ μετ εμον κατ εμοι εστιν και ο μη συγαγων μετ εμον σκορπιζει³² δια τοντο λεγω εμιρ πασ αμαρτια και βλασφημια αφεθησεται τοιοι αιθρωποισ η δε τον πτερυματοσ βλασφημια ονκ αφεθησεται τοιοι αιθρωποισ³³ και οσ δ αρ ειπη κατα τον νιον τον αιθρωπον αφεθησεται αυτοι οσ δ αρ ειπη κατα τον πτερυματοσ τον αγιον ονκ αφεθησεται || αυτοι ουτε ερ τω μελλοντι³⁴ η πουησατε το δερδορ καλορ

20. εζβα..] vocis huius in margine suppletae ultimam syllabam bibliopagus abscessit.

26. ειπορ] o in rasura scriptum.

καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλὸν η̄ ποιήσατε τὸ δεῖχθορον καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ βαπτὸρον· εἰ γὰρ τὸν καρπὸν τὸ δεῖχθορον γῆρασκεται³⁴ γειττυματα εχιδνῶν ποσ δηγαδθε αγαθα λαλει³⁵ ποιηροι οιτεβ· εἰ γὰρ τὸν περισσευματος τὴν καρδιασ τὸ στομα λαλει³⁶ αγαθος αιθρωπος εἰ τὸν αγαθον θηραρον εκβαλλει³⁷ τα αγαθα και ο ποιηρος αιθρωπος εἰ τὸν ποιηρον θηραρον προφερει³⁸ τα ποιηρα·³⁶ λεγω δε υμιν οτι παν οημα αργον ο εαν λαληρωσιν οι αιθρωποι αποδωσονται περι αυτον λογον ει γηρα³⁹ κρισεωσ·³⁷ εκ γὰρ των λογων δου δικαιωθηση και εκ των λογων δου καταδικαθηση³⁸ τοτε απεκριθησαν αυτω τηνεσ των γραμματεων και φαινιασ λεγοντεσ· διδασκαλε θελομεγ απο δου σημειον ιδειν·³⁹ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ· γερεα ποιηρα και μοιχαλεισ σημειον επιζητει και σημειον ον δοθη⁴⁰ δεται αυτη ει μη το σημειον ιωρα τον προσηγον⁴¹ αιθρωπος γαρ ιηρ ιωρασ ει τη κοιλια τον κηπον⁴² τρεισ γηρεασ και τρεισ γεκτασ οιτωσ εσται και ο ειοσ του αιθρωπου ει τη καρδια τη⁴³ γηρ τρεισ γηρεασ και τρεισ γεκτασ·⁴⁴ αιθρωπος μηρενται αια⁴⁵ στηριγμαται ει τη κρισει⁴⁶ μετα τη⁴⁷ γερεασ ταυτησ και καταχρι⁴⁸ γουσιν αυτηρ⁴⁹ οτι μετεροιησαν εισ το κηρυγμα ιωρα και ιδου πλειον ιωρα οιδε⁵⁰·⁴² βασιλισσα γοτου εγερθησεται ει τη κρισει μετα τη⁵¹ γερεασ ταυτησ και καταχρι⁵² αυτηρ⁵³ οτι ηλθετε ει⁵⁴ των περατων τη⁵⁵ γηρ ακονδαι τηρ δοσιασ δολομοροσ και ιδου πλειον δολομοροσ οιδε⁵⁶·⁴³ οτετε δε το αιαθρωπον πτενμα εξελθη⁵⁷ απο του αιθρωπου διερχεται δι αιθρωρ τοπον⁵⁸ ξητουν⁵⁹ αια⁶⁰ παγι⁶¹ και ουχ ενρισκει⁶²·⁴⁴ τοτε λεγει⁶³ υποστρεψι εισ τον οικο⁶⁴ μον οιθερ⁶⁵ εξηλθον⁶⁶ και ελθωρ ενρισκει⁶⁷ δολαζογτα δεσερφωμεγορ⁶⁸ και κεκοδημηγορ⁶⁹·⁴⁵ το·⁷⁰ || τε πορενεται και παραλεμβανει μεθ εαυτον επτα ετερα πτενματα τα ποιηρωτερα εαυτοσ και ειδελθορτα κατοικει εξει⁷¹ και γιρεται τα εσχατα τον αιθρωπου⁷² εκεινον⁷³ ζειρορα τον πρωτοτορ⁷⁴ οιτωσ ειται και τη γερεα ταυτη τη⁷⁵ ποιηρα·⁴⁶ ετι δε αυτον λαλοντοσ τοισ οχλοισ ιδου η μητηρ και οι αδελφοι αυτον ιστηκεισει⁷⁶ εξω ξητουντεσ αυτω λαληραι⁷⁷·⁴⁷ ειτερ δε τισ αυτω⁷⁸ ιδου η μητηρ δου και οι αδελφοι δου εξω εστηριζαν⁷⁹ ξητουντεσ δου λαληραι⁸⁰·⁴⁸ ο δε αποκριθεισ ειπεν τω ειποται αυτω⁸¹ τισ ειτι η μητηρ μον και οι αδελφοι μον⁸²·⁴⁹ και εκτεινα⁸³ τηρ χειρα επι τον μαθητασ αυτον ειπεν⁸⁴ || ιδου η

μητηρ μον και οι αδελφοι μον.⁵⁰ οστισ γαρ απ ποιηση το θελημα του πατρος μου τον εν ουρανοισ ουτοσ μου αδελφοσ και αδελφη και μητηρ εστιν.

XIII. Εγ δε τη ημερα εκεινη εξελθων ο ιηδονδ απο τησ ουκισ εκαθητο παρα την θαλασσαν.² και σινηχθησαν προσ αυτον οχλοι πολλοι ωστε αυτον εμβαστα εισ πλοιον καθησθαι και πασ ο οχλος επι τον αιγαλον ιστηκε.³ και ελαλησεν αυτοισ πολλα εν παραβολαισ λεγων· ιδον εξηλθεν ο σπειρων του οπειρου.⁴ και εν τω σπειρειν αυτον α μερ επεισεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα του ουρανον και κατεργαζεν αυτα.⁵ αλλα δε επεισεν επι τα πετρωδη οπον ουκ ειχεν γην πολλην και ενθεωσ εξαρετειλεν δια το μη εχειν βαθος γησ.⁶ ηλιον δε αγατειλαντοσ εκαματισθη και δια το μη εχειν οιζαν εξηρανθη⁷ αλλα δε επεισεν επι τας ακανθασ και ανεβησαν αι ακανθαι και απεπτιξαν αυτα.⁸ αλλα δε επεισεν επι την γην την καλην και εδιδον καρπον ο μερ εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα.⁹ ο εχον οτα ακονειρ ακονετω¹⁰ και προσελθοντεσ οι μαθηται ειπον αυτω· διατι εμπαραβολαισ λαλεισ αυτοισ.¹¹ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ οτι νημιτ δεδοται γρωναι τα μυστηρια τησ βασιλειασ των ουρανων εκεινοισ δε ον δεδοται.¹² οστισ γαρ εχει διδησεται αιτω και περισσευθησεται¹³ οστισ δε ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτον.¹⁴ δια τοντο εμπαραβολαισ λαλω αυτοισ οτι βλεποτεσ ον βλεπουνται και ακονοτεσ ουκ ακονονται ουδε συριονται.¹⁵ και απαληρουται αυτοισ η προσηγηται ηδαιον η λεγονδες ακοη ακονοητε και ον μη συρητε και βλεποντεσ βλεψετε και ον μη ειδητε.¹⁶ επαχνηθη γαρ η καρδια του λαον τοντον και τοισ ωδιντ βαρεωσ ηκονται και τονσ οιφθαλμονσ αυτον εκαμανθαν¹⁷ μηποτε ιδωσιν τοισ οιφθαλμοισ και τοισ ωδιν ακονοθω¹⁸ διη και τη καρδια συρροιται και επιστρεψονται και ταδομαι αυτοισ.¹⁹ εμοιρ δε μακαριοι οι οιφθαλμοι οτι βλεπουνται και τα οτα νημον οτι ακονονται.²⁰ αμητρ γαρ λεγω νημιτ οτι πολλοι προσηγηται και δικαιοι επεθημησαν ιδειτ α βλεπετε και ουκ ιδαν και ακονειτε και ουκ ηκονθαν²¹ εμεισ ονν

50. οστισ] τισ supra lineam additum. ουτοσ] ο prius in rasura scriptum.

ακονεῖτε τὴν παραβολὴν τὸν σπειρόντος· ¹⁹ παντὸς ακονοῦτος τοῦ λόγου τῆς βασιλείας καὶ μη διηγεῖτος εὑρεται ὁ πονηρὸς καὶ αρπάζει τὸ επιλαμπέρον εἰ τῇ καρδίᾳ αὐτούς οὐτος εστίν ο παρατηρῶν οδοὺς σπαριδός· ²⁰ ο δὲ επὶ τὰ πετρῷσθι σπαριδεῖς οὐτος εστίν ο τοῦ λόγου ακονοῦ καὶ εὐθεως μετὰ χαρᾶς λαμβάνειν αὐτοὺς· ²¹ οὐκ εχει δὲ φίξαν εἰ ταυτῷ ἀλλὰ προσκαίρος εστίν γενομένης δὲ θλιψεως η διωγμον δια τοῦ λόγου ενθεσθε σκαρδαλίζεται· ²² ο δὲ εἰσ ταῦς ακαθάστατος εστίν ο τοῦ λόγου ακονοῦ καὶ η μεριμνα τοῦ αιώνος τούτον καὶ η απατὴ τοῦ πλούτου διηγεῖται τοῦ λόγου καὶ ακαρπός γινεται· ²³ ο δὲ επὶ τηρῆν καλῶν γῆν σπαριδεῖς οὐτος εστίν ο τοῦ λόγου ακονοῦ καὶ διηγεῖται ο δη καρποφόροι καὶ ποιει ο μεριμνα τοῦ εκατον ο δὲ εξηγορτα ο δὲ τριακορτα· ²⁴ ἀλλήλην παραβολὴν παρεθῆκεν αὐτοῖς λεγον· φρονισθήη η βασιλεία τοῦ οὐρανοῦ αιθρῶπος σπειρατὴ καλορ σπερμα εἰ τῷ αγρῷ αὐτούς· ²⁵ ο δὲ τῷ καθενεῖται τοῦσ αιθρῶπον δηλθειρ αὐτον ο εχθρὸς καὶ επεσπειρειρ ζιζανία αγα μεσορ τοῦ σιτου καὶ απηλθειρ· ²⁶ οτε δε εβλαστησειρ ο χορτος καὶ καρπορ εποιησειρ τοτε εμαρη καὶ τα ζιζανία· ²⁷ προσελθοτεο δε οι δουλοι τοῦ οικοδεσποτῆ ειπορ αὐτο· κνιτε ονχι καλορ σπερμα επιτειρασ εἰ τῷ σιτῷ αγρῷ ποθειρ ουρ εχει τα ζιζανία· ²⁸ ο δε εφη αὐτοιο· εχθρὸς αιθρῶπος τούτῳ εποιησειρ οι δε δουλοι ειπορ αὐτο· θελεισ ουρ απελθοτεο σιλλεξωμειρ ατα· ²⁹ ο δε εφη αὐτοιο· οι μητοτε σιλλεγοτεο τα ζιζανία εκριζωσητε αμα αὐτοῖς τοῦ σιτογ· ³⁰ αφετε διηγαν ζιζανεθαι αμφοτερα μεχρι τοῦ θερισμον καὶ εἰ καρφο τοῦ θερισμον ερω τοισ θερισταισ σιλλεξατε πρωτορ τα ζιζανία καὶ δηματε αιτα εἰσ δεμια προσ το κατακασαι αιτα· τοῦ δε σιτορ διηγαγετε εἰσ τηρ αποθηκηρ μον· ³¹ ἀλλήλην παραβολὴν ελαλησειρ αὐτοῖς λεγον· ομοια εστίν η βασιλεία τοῦ οὐρανοῦ κοκκι διηγεωσ οι λαβον αιθρῶπος επειρειρ εἰ τῷ αγρῷ αὐτον· ³² ο μικροτερο μερι εστίν πατορ τοῦ σπερματορ σταρ· ³³ δε αιξηθη μετεο τοῦ λαζανορ εστίν καὶ γινεται δερδορ ωδε ελθειρ τα πετειτα τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατεσκηνοειρ εἰ τοισ κλαδοισ αὐτον·

27. τα ζιζανία] τα in margine additum.

30. σιλλεξατε] σιλλέξατε codex.

³³αλλιγ^τ παφαβοληγ^τ ελαλησερ αυτοισ^τ ομοια εστιν η βασιλεια των ονοματ^{ων} ζηνη γη λαβονδα γηνη εχονφερ εισ αλενδου σατα τρια εωσ ον εξημοθη ολογ^τ ³⁴τατα πατα ελαλησερ ο ηρονσ^τ ερ παφαβολαισ^τ τοισ οχλοισ^τ χωρισ^τ δε παφαβοληγ^τ ουδερ ελαλει αυτοισ^τ ³⁵οπωσ πληρωθη το φημετ δια του προσηγουν λεγοντοσ^τ αγοιξο ερ παφαβολαισ^τ το στομα μου εφενζομαι κεκρυμμερα απο καταφοληγ^τ κοδμουν^τ ³⁶τοτε || αφεισ^τ τονσ οχλονσ^τ ο ιρονσ^τ ηλθετ^τ εισ τηγ^τ οικιαγ^τ και προσηγλθορ αυτο οι μαθηται αυτον λεγοντεσ^τ γρασορ ημιγ^τ τηγ^τ παφαβοληγ^τ των ζιζανιων του αγρου^τ ³⁷ο δε αποκριθεισ^τ ειπερ αυτοισ^τ ο διειρωτ^τ το καλορ διερωμα εστιν ο νιοσ^τ του αιθρωπου^τ ³⁸ο δε αγροσ^τ εστιν ο κοδμοσ^τ το δε καλορ διερωμα ουτοι ειδιγ^τ οι νιοι τηγ^τ βασιλειασ^τ τα δε ζιζανια ειδιγ^τ οι νιοι του ποιηρου^τ ³⁹ο δε εχθροσ^τ ο διειρωτ^τ αυτα εστιν ο διαβολοσ^τ ο δε θεριδροσ^τ συγτελεια εστιν του αιρογ^τ οι δε θερισται αγγελοι ειδιγ^τ ⁴⁰ωστερ ουρ συλλεγεται τα ζιζανια και περι καιεται ουτοσ^τ εσται ερ || τη συγτελεια του αιρογ^τ τουτον^τ ⁴¹αποστελει ο νιοσ^τ του αιθρωπου τονσ αγγελοισ^τ αυτον και συλλεξονδιν^τ εκ τηγ^τ βασιλειασ^τ αυτον πατα τα σκιασθαλα και τονσ ποιουντας τηγ^τ αιρομαγ^τ ⁴²και βαλονδιγ^τ αυτοισ^τ εισ τηγ^τ καιριγ^τ του περοσ^τ εκει εσται ο κλαεθμοσ^τ και ο βρυγμοσ^τ των οδογτων^τ ⁴³τοτε οι δικαιοι εκλαμφοντισ^τ ωσ ο ηλιοσ^τ ερ τηγ^τ βασιλεια του πατροσ^τ αυτογ^τ ο εχωρ^τ ωτα εκονειτ^τ εκονετεω^τ ⁴⁴παλιγ^τ ομοια εστιν η βασιλεια των ονοματ^{ων} θηρασθω κεκρυμμετο ερ αγροι οι ειρωτ^τ αιθρωποσ^τ εχονφερ και απο τηγ^τ χαρασ^τ αυτοι επάχει και πατα οδαι εχει πωλει και αγροα^τ || ζει τογ^τ αγρογ^τ εκειορ^τ ⁴⁵παλιγ^τ ομοια εστιν η βασιλεια των ονοματ^{ων} αιθρωπω εμποροσ^τ ζητοντηι καλορ μαργαριταισ^τ ⁴⁶οσ ειρωτ^τ εται πολετικοσ^τ μαργαριτηρ^τ απελθιωτ^τ πεπλακερ^τ πατα οδαι ειχερ^τ και ηροωσ^τ αυτογ^τ ⁴⁷παλιγ^τ ομοια εστιν η βασιλεια των ονοματ^{ων} διαγηρη^τ βλιθειση^τ εισ τηγ^τ θαλασσαι και εκ πατοσ^τ γερονσ^τ συναγαγονδη^τ ⁴⁸ηρ οτε επληρωθη αγαβιθισατεσ^τ επι τογ^τ αιμαλοσ^τ και καθεισατεσ^τ συρελεξητ^τ τα καλα εισ αγρια τα δε διαρα εξω εβελογ^τ ⁴⁹ουτοσ^τ εσται ερ τη συγτελεια τογ^τ αιρογ^τ τουτον^τ εξελευσονται οι αγγελοι και αιροιμονται^τ || τονσ ποιηρουσ^τ εκ

38. *κοσμος*] σ prius in rasura scriptum.

μεδους τωρ δικαιοειται αυτουσι εισ τηρ καμιον του πνεοσ· εκει εσται ο κλεαθμοσ και ο βρυγμοσ τωρ οδογτωρ·
 51 λεγει αυτοισ ο μηδον· συνηκατε ταυτα πατα· λεγονται αυτω
 και κυριε· 52 ο δε μηδον ειπεν αυτοισ· δια τοντο πας γραμ-
 ματενσ μαθητενθεισ τη βασιλεια τωρ ονφαντον ομοιος εστιν
 αιθρωπω οικοδεσποτη οστισ εκβαλλει εκ του θηβανδου αυτου
 καια και παλαια· 53 και εγερετο οτε ετελεσεν ο μηδονσ τασ
 παραβολασ ταυτασ μετηρει εκειθερ· 54 και ελθων εισ τηρ πα-
 τηια αυτον εδιδασκεν αυτον ειρ τη συναγωγη αυτορ οστε εκ-
 πληρεσθαι αυτοισ και λεγειτ· ποθερ τοντο η δοξια αυτη και
 αι διναιμεισ· 55 ουχ ουτοσ εστιν ο του τεκτονοσ νιοσ· ουχ η
 μητρα αυτον λεγεται μαριαμ και οι αδελφοι αυτον αικοβοσ και
 ιωσηφ και διμον και ιουδαιο· 56 και αι αδελφαι αυτον οντι
 πασι παρ ημιν ειδιν· ποθερ ουρ τοντο ταυτα πατα· 57 και
 εσκαρδαλιζοντο ειρ αυτω· ο δε μηδονσ ειπεν αυτοισ· ουχ εστιν
 προφητησ αιτιοσ ει μη ειρ τη πατηιδι αυτον και ειρ τη οικια
 αυτον· 58 και ουχ εποιησει εκει διναιμεισ πολλασ δια τηρ απ-
 στιαι αυτοισ·

XIV. Er εκεινω τω καιρω ιρονειρ ηρωδησ || ο τετραρχησ
 τηρ ακοηρ μηδον 2και ειπεν τοισ παδιν αυτον· ουτοσ εστιν
 ιωαννησ ο βαπτιστησ· αυτοσ ηγερθη απο των γεροντων και δια
 τοντο αι διναιμεισ εγεργονειρ ειρ αυτω· 3ο γαρ ηρωδησ κρατη-
 σας τορ ιωαννηρ εδηγειρ αυτορ και εθετο ειρ φυλακη δια ηρω-
 διαδα τηρ γενεκα φιλιππον του αδελφου αυτου· 4ελεγερ γαρ
 αυτω ο ιωαννησ· ουχ εξεστιν δοι εχειν αυτηρ· 5και θελων αυτορ
 αποκτειται εφοβηθη τορ [οχλο] επειδη ωσ προφητηρ αυτορ
 ειχορ· 6γερειον δε γερομεγωρ του ηρωδου ορχηστατο η θυγατηρ
 τηρ || ηρωδιαδοσ ειρ τω μεδω και ηρεβειρ τω ηρωδη· 7οθερ μετ
 ορχον ομολογησειρ αυτη δουναι ο ειατ αιτησηται· 8η δε προ-
 βιβωθιδα υπο τηρ μητροσ αιτησ δοσ μοι φησιν οδε επι πικαι
 τηρ κεφαληρ ιωαννον του βαπτιστου· 9και ελεγηθη ο βασιλευει
 δια δε τονσ ορχον και τονσ συναγακειμενονσ εκελευσειρ δοθησαι·

XIV, 5. εφοβηθη τορ οχλο] post εφοβηθη voces αυτορ αποκτειται ex errore repetitae, sed punctis superpositis improbatae sunt; τον οχλον, in ipso textu omissum, in margine legeretur nisi vocem a nobis uncinis inclusam bibliopegus abscidisset.

¹⁰καὶ πεμψας απεκειμαλιδερ τον μαστηρ εν τῃ γυλακῃ ¹¹καὶ ηρεχθη η κεφαλη αυτου επι πικαι και εδοθη τω κορασιο και ηρεγκερ τη μητρι αυτησ. ¹²καὶ προσελθοτεσ οι μαθηται αυτου ηραν το πτωμα αυτου και εθαφαν αυτο και ελθοτ. || τεσ αιγγειλαν τω ιησουν ¹³καὶ ακονδασ ο ιησουν απεχωρησεν εκεινηεν επ πλοιο εισ ερημον τολορ κατ ιδιαν¹⁴ και ακονδατεσ οι οχλοι ηκολοινθησαν αυτω πεζη απο πισων των πολεων. ¹⁴καὶ εξελθοτ ο ιησουν ιδεν οχλοι πολυν και επιλαγχηση επ αυτοιο και εθεραπευθερ τουσ αρρωστουσ αυτοι. ¹⁵οφιασ δε γερουμεγη προσηλθοτ αυτω οι μαθηται αυτου λεγοτεσ¹⁶ ερημοσ εστιν ο τοπος και η οδη παρηλθετ επολεμορ τουσ οχλοιν ια απελθοτεσ εισ τας κεκλι κομασ αγιορασεων εαυτοισ βρομαται¹⁷ ο δε ιησουν ειπει αυτοισ ον χωιαν εχονδια απελ. || θει. δοτε αυτοι εμεισ φαγειν. ¹⁸οι δε λεγονδιν αυτω ουκ εχομεν οδε ει μη περτε αφτον και δρο ιχθυασ. ¹⁸ο δε ειπει φερεται μοι αυτον οδε. ¹⁹καὶ κελευθασ τουσ οχλοισ απεκλιθησα επι του χορτοι λαβων τον περτε αφτον και τουσ δνο ιχθυασ απαβλεψας εισ τον ονδανορ ενλογησεν και κλαδασ εδωσεν τοιο μαθητασ τουσ αφτον οι δε μαθηται τοιο οχλοισ. ²⁰καὶ εγαγορ πατεσ και εχορτασθησαν και ηραν το περισενορ των κλιδιματων δωδεκα κομιτον πληρεισ. ²¹οι δε εσθιοτεσ ηραν αιδοεσ οσει περτακισθεισοι χωρισ γυραικων και || πισιον. ²²και ευθεωσ ηραγκασεν τουσ μαθητασ αυτου ειρημησ εισ πλοιον και προσαγειν αυτοι εισ το περαν εωσ ον απολεμη τουσ οχλοιν. ²³και απολεθασ τον οχλοι αιεβη εισ το οροσ κατ ιδιαν προσεν-²⁴σθαι: οφιασ δε γερουμεγη μιοσηη ην εκει. ²⁴το δε πλοιον ηδη μεσορ τησ θαλασσησ ην βασανιζομενορ υπο των κηματων²⁵ ην γαρ ειεντησ ο αιεμοσ. ²⁵τεταφη δε γυλακη τησ γεντοσ ηλθετ ο ιησουν προσ αυτον περιπατορ επι τησ θαλασσησ. ²⁶και ιδοτεισ αυτοι οι μαθηται αυτου επι τησ θαλασσησ περιπατοντα ετιφαχησαν λεγοτεσ οτι φαταδια εστιν και απο || τον ιησουν εκφαιξαν. ²⁷εινθεωσ δε ελαλησεν αυτοισ ο ιησουν λεγων θαρειτε εγω ειμι μη φιρεισθε. ²⁸αποκριθεισ δε αυτο ο πετροσ ειπεν²⁹ κηριε ει σι ει κελευσορ με ελθειν προσ δε επι τα ιδιαται³⁰ ο δε ειπει ελθε³¹ και καταβασ απο τον πλοιον ο πετροσ περιε-³²πατησεν επι τα ιδιαται ελθειν προσ τον ιησουν. ³³βλεπωρ δε τον

απειπον τοχηρον εφοβηθη και αρξαμενος καταποντιζεσθαι εκραξεν λεγον· κυριε σωσορ με· ³¹ενθεωσ δε ο ιησους εκτεινας την χειρα επελαβετο αυτον και λεγει αυτω· ολιγοπιστε εισ τι εδιστασα· ³²και εμβαγτον αυτον εισ το πλοιον εκοπαδειν ο || απειπος· ³³οι δε ειν τω πλοιω προσεκυνησαν αυτω λεγοντεσ· αληθως θεουν νιοι ει· ³⁴και διαπερασατεσ ηλθον επι την γην γερησαρετ· ³⁵και επιγροντεσ αυτον οι αιθρεσ του τοπου εκεινου απεβειλαν εισ ολην την περιχωρον εκεινην και προσηγρεγκαν αυτω πατασ τους κακως εχοντας ³⁶και παρεκαλουντ αυτον ια μορον αφωνται του κρισπεδον του ιατριου αυτου· και οδοι ηματια διεβοθησαν.

XV. Τοτε προσερχονται τω ιησουν οι απο ιεροδολεμεων γραψατεισ και φαιδραιοι λεγοντεσ· ²διατι οι μαθηται σου παραβαινοντιν την παραδοσιν των πρεσβυτερων || ον γαρ γιπτονται τως χειρας αυτον οταν αρτον εσθιωσιν· ³ο δε αποκριθεισ ειπερ αυτοισ· διατι και εμισ παραβαινετε την ερτολην του θεουν δια την παραδοσιν υμων· ⁴ο γαρ θεοσ ενετειλατο λεγων· τιμα τον πατερα σου και την μητερα και· ο κακολογων πατερα η μητερα θαγατω τελεντατο· ⁵εμεισ δε λεγετε· οσ αρ ειπη τω πατρι η τη μητροι· δωρογ ο εαρ εξ εμουν ωφεληθησ· και ου μη τιμασι τον πατερα αυτον η την μητερα αυτον· ⁶και γρεφεσται την ερτολην του θεουν δια την παραδοσιν υμων· ⁷υποκριται καλωσ προεφητευσερ περι υμων ημασ λεγων· ⁸εγγιζει μοι ο λαος ουτοσ τω στοματι αυτοι· και τους χιλεοιν με τιμαη δε καρδια αυτοι πορρο απεχι απ εμον· ⁹ματηρ δε σεβονται με διδασκοντεσ διδασκαλισ ερταλματα αιθρωπων· ¹⁰και προσκαλεσαμενοσ τον οχλον ειπερ αυτοις· ακονετε και συριετε· ¹¹ον το εισερχομενορ εισ το στομα κοιτοι τον αιθρωπον αλλα το εκπορευομενορ εκ του στοματος τουτο κοιτοι τον αιθρωπον· ¹²τοτε προσελθοντεσ οι μαθηται αυτον ειπον αυτοι· οιδασ οτι οι φαιδραιοι ακονισατεσ τον λογον εσκαρδαλισθησαν· ¹³ο δε αποκριθεισ ειπερ αυτοις· πασι φυτεια ιην ουκ εφυτευσερ ο πατηρ μον ο ονφαριοσ εκριζωθησεται· || ¹⁴αγεται αυτοισ· οδηγοι εισιν τηγλοι τηγλοι· τηγλοσ δε τηγλορ εαρ

XV, 3. ερτολην] inter ειτ et ολη rasura trium fere litterarum.

8. εγγιζει] correctio obscura in fine; videtur ei ex o factum.

οδηγη ἀμφοτεροι εισ βοθυνος ἐπειδοντας· ¹⁵ αποκριθεισ δε ο πετρος ειπερ αυτω· γραπος για την παραβολη τωντην· ¹⁶ ο δε ιηδονος ειπερ αυτω· αζητη και γιας ασυρετοι εστε· ¹⁷ οπωροειτε οτι παρ το ειπορεγομενο εισ το στομα εισ την κοιλια χωρει και εισ αιεδυνοι εκβιαλλεται· ¹⁸ τα δε εκπορεγομενα εκ του στοματος εκ τησ καφδιασ εξερχεται κακειτα κοιτοι τον αιθρωπον· ¹⁹ εκ για τησ καφδιασ εξερχονται διαλογιδιοι ποτηροι φοροι μοιχια ποργια κλοπαι φεεδομαφτηρια || βλασφημια· ²⁰ ταυτα εστιτ τα κοιτοντα τον αιθρωπον το δε αιτητοις χεροιν φαγειται ον κοιτοι τον αιθρωπον· ²¹ και εξελθων εκειθερ ο ιηδονος απεχειριζεται εισ τα μερη τηρον και σιδερον· ²² και ιδου γηρη χανανια εξελθονται απο των οριον εκειτον εκραζεται λεγονταις ελεησον με καριε ειε δαδ· η θυγατηρ μου κακωσ δαιμονιζεται· ²³ ο δε ουκ απεκριθη αυτη λογον· και προσελθοντεσ οι μαθηται ιρωτων αυτον λεγοντεσ· απολεσον αυτην οτι κραιει οπιθερ γιων· ²⁴ ο δε αποκριθεισ ειπερ· ουκ απεσταληται ει μη εισ τη προβατα τα απολιθωτα οικους ισραιηλ· ²⁵ η δε ελθοντα προσεκενει αυτω || λεγονται· χιριε βοηθει μοι· ²⁶ ο δε αποκριθεισ ειπερ· ουκ εστιτ καλορ λαβειτ τον αιτον των τεκνων και βαλειτ τωις κηραιοισ· ²⁷ η δε ειπερ· γαι κεφιε και γαρ τα κηραια εσθιει απο των φιζειων των πιπτοτων απο τησ τραπεζησ των κηραιον αυτων· ²⁸ τοτε αποκριθεισ ο ιηδονος ειπερ αιτη· ω γεραι μεγαλη δοι η πιστι· γερυμητω δοι ωσ θελει· και ιαθη η θυγατηρ αυτησ απο τησ ωρασ εκειτησ· ²⁹ και μεταβασ εκειθερ ο ιηδονος ιηδειρ παρα την θαλασσαν τησ γαλιλαιασ και αιραβιασ εισ το οροσ εκαθητο εκει· ³⁰ και προσηλθον αυτω οιλοι πολλοι εχοντεσ μεθ εαν· || των κωδονος χωλονος τηγλονει κυλλονει και ετεροει πολλονει και εριψαι αιτονει παρα τονσ ποδισ των ιηδονει και εθεραπευνειρ αιτονει· ³¹ οθετε τονσ οχλονει θαυμασαι βλεποντας κωδονος ακονοντας και λαλοντας κυλλονει εγιειρ και χωλονει περιπλανοντας και τηγλονει βλεποντας· και εδοξασαι τον θεον ισραιηλ· ³² ο δε ιηδονος προσκαλεσαιμενος των μαθηταισ αιτον ειπερ· σπλαγχνιζομα επι τον οχλον οτι

16. ιηδονος (ισ) supra lineam additum.

31. τονσ οχλονει] εις νοεις τονσ et ουσ νοεις οχλονται in rasura.

ηδη γμεραι τρισ πρωμεροντι μοι και ουκ εχοντιν τι φαγων· και απολυται αυτους τηστισ ον θελω μηποτε εκλυθωσιν εν τη οδω· ³³και λεγοειτιν αι· || τω οι μαθηται αυτου· ποθερ ημιν εν ερημια αφτοι τοβοντοι οθετε χρωτιαν οχλοι τοβοντοι· ³⁴και λεγιν αυτοις οιηδονες· ποδονες αφτονε εχετε· οι δε ειπον επτα και οιλιγια ιχθεδια· ³⁵και εκελευσετοις οχλοις απαλεσειν επι τηρ γηρ· ³⁶και λαβων τους επτα αφτονε και τοις ιχθυνσ ενζωιστησ εκλασεται και εδωκεν τοις μαθηταισ αυτον οι δε μαθηται τω οχλω· ³⁷και εφασον παρτεσ και εχοφτασθησαν και ημαν το περισσενον τωρ κλαδιανων επτα βπνηιδασ πληρεισ· ³⁸οι δε εσθιούστεσ ησαν τετρακισειλιοι αιθρεσ χωρις γνωσιων· και παιδιων· ³⁹και απολεισαν τοις οχλοις αιθρη εισ το πλοιον και ηλθετε εισ τα ορια μαρδελα·

XVI. Και προσελθούστεσ οι φαρισαιοι και σαδδουκαιοι πειραζούστεσ επιγρωτησαν αυτον σημειον εκ του ονφαρον επιδειξαι αυτοισ· ²ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ· οφιασ γερομερησ λεγετε· ενδια πναζει γαρ ο ονφαρος· ³και πρων· σημειον χειμωνιαν πναζει γαρ στιγμαζων ο ονφαρος· υποκριται το μερ προσωπον του ονφαρον γινωσκετε διαχριγειν τα δε σημα τωρ καιρων πωσ ον διεσαθε δοκιμαζειν· ⁴και αποκριθεισ ο ηρωνες ειπεν· γερεα ποιηρα και μοιχαλεισ || δημειον επιζητει και δημειον ον δοθησεται αιτη ει μη το δημειον ιωρα του προφητον· και καταλιπον αυτον απιλθει· ⁵και ελθούστεσ οι μαθηται αυτον εισ το περισ επελαθούστο αφτονε λαβειν· ⁶ο δε ηρωνες ειπεν αυτοισ· οφατε και προσεχετε απο τηρ ξυμησ των φαρισαιων και σαδδουκαιων· ⁷οι δε διελογιζούστο εν εαυτοισ λεγούστεσ οτι αφτονε ουκ ελαβομεν· ⁸γρουν δε ο ηρωνες ειπεν· τι διαλογιζεθαι εν εαυτοισ οιλιγοπιστοι οτι αφτονε ουκ ελαβετε· ⁹ουπω ροειτε ουδε μηγμογενετε τους περτε αφτονε των περτακισθειλιων και ποδονε κοφινουσ ε· || λαβετε· ¹⁰ουδε τους επτα εισ τους τετρακισθειλινε και ποδασ βπνηιδασ ελαβετε· ¹¹πωσ ον ροειτε οτι ον περι αφτον ειπον ημιν προσεχειν· προσεχετε δε απο τηρ ξυμησ των φαρισαιων και σαδδουκαιων· ¹²τοτε συγκαν οτι ουκ ειπεν προσεχειν απο τηρ ξυμησ των αφτον αλλα απο τηρ διαερησ των φαρισαιων και σαδδουκαιων· ¹³ελθιον δε ο ηρωνε εισ τα μερη καισαριαν τηρ φιλιππων

ηρωτα τονδ μαθητας αυτον λεγον· τια με λεγονδιτ οι αιθρωποι ειμι τοι πιορ τον αιθρωπον·¹⁴ οι δε ειπον· οι μεριωσαντηρ τον βαστιβηρι αλλοι δε ηλιαι ετεροι δε ιερεμιαρη η εται·¹⁵ λεγει αυτοις· εμεισ δε τια με λεγετε ειμι·¹⁶ αποκριθεισ δε ομιωρ πετρος ειπεν· σι ει ο χριστος ο νιος του θεου τον ξωτος·¹⁷ και αποκριθεισ ο ιησονς ειπεν αυτοις· μαζαφιοσ ει ομιωρ βαφ ιωρα οτι σαρξ και αιμα ουκ απεκαλυψεν δοι αλλ ο πατηρ μον ο ερ τοισ ουφαροισ·¹⁸ καյω δε δοι λεγον οτι σι ει πετρος και επι ταυτη τη πετρα οικοδομησο μον τηρ εκκλησιαν και πυλαι αδον ου κατιβχευονται αυτηρ·¹⁹ και δωσι δοι τασ κλεισ τηρ βασιλειασ τοισ ουφαροισ και ο εαρ δησηρ επι τηρ γησ εσται δεδεμενορ ερ τοισ ουφαροισ και ο εαρ λεσηρ·²⁰ επι γησ εσται λελυμενορ ερ τοισ ουφαροισ·²¹ τοτε διεβτειλατο τοισ μαθηταισ αυτον ιτα μηδει ειπωσιτ οτι αυτοσ εστιρ ιησονσ ο χριστος·²² απο τοτε ηρξατο ο ιησονσ δεικνυει τοισ μαθηταισ αυτοις οτι δει αυτορ απελθειν εισ ιεροδολημα και πολλαι παθειν απο τωρ πρεβυτεροις και αρχιερεοις και γραμματεοις και αποκταθηραι και τη τριτη γημερα ακαστηρια·²³ και προσλαβομενορ αυτορ ο πετρος ηρξατο επιτημαιαν αυτω λεγον· ειλεωσ δοι κυριε· ου μη εσται δοι τοντο·²⁴ ο δε επιστραφεισ ειπεν τω πετρω· υπαγε οπισω μον δαταρα· ονταρδαλορ μον [ει]·²⁵ οτι ον φρογεισ τα τον θεου αλλα τα τωρ αιθρωποιν·²⁶ τοτε ο ιησονς ειπεν τοισ μαθηταισ αυτον· ει τισ θελει οπισω μον ελθειρ απαφηρισθω εαυτορ και αριτω τορ σταυρορ αυτον και απολονθειτω μοι·²⁷ οσ γαρ αι θελη τηρ ψυχηρ αυτον δωσαι απολεσει αυτηρ· οσ δ αι απολεση τηρ ψυχηρ αυτοε ερεκερ εμον ευρισει αυτηρ·²⁸ τι γαρ οφελιται αιθρωποσ εαρ τορ κοδμορ ολορ κερδηση τηρ δε ψυχηρ αυτον ξημειωθη· η τι δωσει αιθρωποσ αιταλλαζημα τηρ ψυχηρ αυτον·²⁹ μελλει γαρ ο νιος τον αιθρωπον ερχεσθε ερ τη δοξη τον πατροσ αυτον μετα τωρ αγγελωρ·³⁰ αυτον και τοτε αποδωσει εκαστω κατα τηρ πραξιαν αυτον·³¹ αμηρ λεγω εμιντ τιρεσ τωρ ουδε

23. μον ει] ita exente pag. 133 in margine codex, nisi quod vocula ει nunc desideratur; pag. 134 inente litterarum ει μον erasorum vestigia comparent.

εστωτων οιτινεσ ον μη γενοσοται θατατου εωσ αι ιδοσι τοι
τυοι του αιθρωπου ερχομενοι ει τη βασιλεια αυτον·

XVII. Και μεθ ημερας εξ παφαλιμβανει ο ιηδονος τοι πε-
τροι και ιακωβοι και ιωαννηι τοι αδελφοι αυτον και αιαφερει
αυτον εισ ορος υψηλορ καιτ ιδιας² και μετεμορφωθη εμπροσ-
θειν αυτοι και ελαιψει το προσωπο αυτον ωσ ο ηλιος τα δε
ιμιτια αυτον εγερογτο λευκα ωσ το φως³ και ιδου οφθησαν
αυτοισ μωνσησ και ηλιασ μετ αυτον σιλλαλοντεσ⁴ || αποκριθεισ
δε ο πετρος ειπει το ιηδον⁵ κυριε καλορ εστιν ημασ οδε ειραι·
ει θελεισ ποιησωμειρ οδε τρισ σκηνασ μιαρ δαι και μωνσι μιαρ
και ηλια μιαρ⁶ ετι αυτον λαλοντεσ ιδουν ρεφελη ψωτηνη
επερκωμειρ αυτονσ και ιδουν φωτη εκ τησ ρεφελησ λεγοντα·
οντοσ εστιν ο νιοσ μον ο αγαπητοσ ειρ ω ηυδοκησαν αυτον
ακονετε⁷ και ακονεστεσ οι μαθηται επεδον επι προσωπορ
αυτοι και εφοβηθησαν σφοδρα⁸ και προσελθωτο ο ιηδονος
ηψατο αυτοι και ειπει⁹ εγερθητε και μη φοβεισθε¹⁰ επαρα-
τεσ δε τουσ οφθαλμουσ αυτοι ουκετι ουδερα ιδουν ει μη || τοι
ιηδονη¹¹ μορο¹² και καταβαινογτοι αυτοι απο τον ορουσ ερε-
τειλατο αυτοισ ο ιηδονη λεγων¹³ μηδενι ειπητε το οραμα εωσ
ον ο νιοσ τον αιθρωπου εκ τερζων αγαστη¹⁴ 10 και επηρωτη-
σαν αυτοι οι μαθηται αυτον λεγοντεσ¹⁵ τι ουν οι γραμματειο
λεγονται οτι ηλιασ δει ελθειρ πρωτο¹⁶ 11 ο δε ιηδονος αποκρι-
θεισ ειπει αυτοι¹⁷ ηλιασ μερ ερχεται πρωτοσ και αποκαταστη-
σει πατα¹⁸ 12 λεγω δε υμιν οτι ηλιασ ηδη ηλθειν και ουκ επε-
γρωσαν αυτοι αλλ εποιησει ειρ αυτω οσα ηθελησαν¹⁹ οντοσ και
ο νιοσ τον αιθρωπου μελλει πεσχειν υπ αυτω²⁰ 13 τοτε συγη-
καν²¹ || οι μαθηται οτι περι ιωαννου τον βαπτιστον ειπειν αυτοισ²²
14 και ελθοντωρ αυτοι προσ τοι οχλον προσηγθειν αυτω
αιθρωποσ γορυπετωρ αυτο²³ και λεγων²⁴ κυριε ελεησον μον
τοι νιορ οτι δεληριαζεται και κακωσ εχει²⁵ πολλακεισ γαρ πιπ-
τει εισ το πνρ και πολλακισ εισ το ουδορ²⁶ 16 και προσηγεγκα
αυτοι τοισ μαθηταισ δαι και ουκ ηθυγηθησαν αυτοι θεραπευ-
σαι²⁷ αποκριθεισ δε ο ιηδονος ειπει²⁸ ω γερεα απιστοσ και
διεστραμμειη εωσ ποτε εδομαι μεθ υμιων²⁹ εωσ ποτε απεξιμα
υμιων³⁰ φερεται μοι αυτοι ωδε³¹ 18 και επετιμησειρ αυτω ο ιηδονος
και εξηλθει απ αυτον το³² || δαιμονιον³³ και εθεραπευθη ο παισ

από της ωραίας εκείνης.¹⁹ τοτε προσελθοτεοι οι μαθηται των ιησουν καὶ ιδιαὶ εἰπον· διατί ημεῖς οὐκ ἴδεινθημεῖς εἰβαλεῖν αὐτόν;²⁰ ο δὲ ιησοὺς εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τοῦτο αἱστήσαις εἰμοι· αἱρῆτε γὰρ λεγόντας εἴσας εἴχητε πιστήν ως κοκκούς σιγαπεώσεις ερείτε τῷ οἷον τούτῳ μεταβλῆσθε εἰτενθεῖς εκεῖ καὶ μεταβλήσεται καὶ οὐδεὶς αἰνιγατῆρει εἰμιν.²¹ τοντο δέ το γέρος οὐκ εκπορευεται εἰ μη εἰ προσενήκῃ καὶ μητείας.²² αἱστήσειμενοι δέ αὐτοῖς εἰ τῇ γαλιλαίᾳ εἶπεν αὐτοῖς ο ιησοὺς· μελλεῖ ο νιος τῶν αἱθρωπῶν παραδίδοσθαι εἰσ χειρας αἱθρωπῶν ||²³ καὶ αποκτενούσιν αὐτοὺς καὶ τὴ τριτὴ ημερα εγερθῆσεται· καὶ εἰλυπηθῆσαι σφοδρα·²⁴ εἰλθοτοι δέ αὐτοῖς εἰσ καπεργασούμ προσηγέλθοι οι τα διδούγμα λαμβανοτεοι τῷ πετρῷ καὶ εἰπον· ο διδασκαλὸς εἰμοι ον τελει τα διδούγμα·²⁵ λεγει ταῦτα καὶ οτε εἰσηλθεῖς εἰσ τῷ οἰκιαρ προεψησερ αὐτοῖς ο ιησοὺς λεγον· τι δοι δοκει σίμων· οι βασιλεῖσι τῇσι γῆσι από τοιων λαμβανούσιν τεληη η κηρύξον από τοιων νιοι αὐτοῖς η από τοιων αλλοτριων.²⁶ λεγει αὐτῷ ο πετρος· από τοιων αλλοτριων· εφη αὐτῷ ο ιησοὺς· αἱρέτε εἰλευθεροι εἰσιν οι ειναι·²⁷ οτα δε μη σκαρδαλισθημεῖς αὐτοὺς πορευθεῖσ εἰσ θαλασσαν βαλε αγγιστροι καὶ τοι αγαβαντα πρωτοτογ ιζθειν αφον καὶ αποιξας το στομα αὐτον ενρησεις στατηρα εκεινορ λαβων δοσ αὐτοῖς απτι εμον καὶ δον·

XVIII. Εγ εκεινη τη ωρα προσηγέλθοι οι μαθηται των ιησου λεγοτεοι· τισ αφα μειζων εστιν ει τη βασιλεια των οντανων¹ καὶ προσκαλεσαμενος ο ιησοὺς παιδιον εστησερ αυτο ει μεσω αὐτων² καὶ εἶπεν· αἱρῆτε γάρ εἰμι εἴσας μη στραφῆτε καὶ γεγηθαι ως τα παιδια ον μη εισελθητε εἰσ τῷ βασιλεια των οντανων³ οστισ οντ ταπινωθει εαυτον || ως το παιδιον τουτο ουτος εστιν ο μειζων ει τη βασιλεια των οντανων⁴ καὶ οσ εαρ δεξηται παιδιον τοιοντο επι τω οροματι μον εμε δεχεται·⁵ οσ δ αρ σκαρδαλιση ερα τωρ μικρων τουτων τωρ πιστενοτων εις εμε διμερει αυτῷ οτα κρεμασθη μηλοσ ονικοσ περι τοι τραχιλορ αυτον καὶ καπαλοντιθη ει τω πελασει τησ θαλασση⁶ τοια τω κοδιο από τωρ σκαρδαλον· αιαγκη γὰρ ελθειν τα σκαρδαλα πληρ οναι τω αἱθρωπω εκεινω δι ον το σκαρδαλορ ερχεται·⁷ ει δε η χειρ δον η ο πονσ δον σκαρδαλιζει δε έσκοφορ αντα καὶ βαλε απο δον⁸ καλορ || δοι εστιν εισελθειν εισ τῷ

ζωηρ χωλογ η κυλλογ η δνο χειρασ η δνο ποδασ εχογτα βληθηρα εισ το πνρ το αισητοι· ⁹και ει οσθαλμοσ δου σκαρδαλιζει σε εξελε αντογ και βαλε απο δου καλογ δοι εστιν μοροθαλμογ εισ τηρ ζωηρ εισελθειρ η δνο οσθαλμονσ εχογτα βληθηρα εισ τηρ γεειγαν τον πνροσ· ¹⁰οφατε μη καταφροηησητε εροσ των μικρων τοντων· λεγω γαρ νμιν οτι οι αγγελοι αντογ δια πατοβ βλεπονδιν το προσωπο τον πατροσ μου τον ειρ τοισ ονδαροι· ¹¹γλθειρ γαρ ο νιοσ τον αιθρωπον δωδαι το απολωλοσ· ¹²τι νμιν δοκει· εαρ γενηται || τινι αιθρωπω εκατογ προβετα και πλαγηθη ειρ εξ αντογ οιχι αφεισ τα ενεηηκοντα εγρεα επι τα οφη πορενθεισ ξητει το πλαγωμενον· ¹³και εαρ γενηται εγρι αντο αμηρ λεγω νμιν οτι χαιρει επ αντο μαλλογ η επι τοισ ενεηηκοντα εγρεα τοισ μη πεπλαγημενοι· ¹⁴οντωσ ουκ εστιν θελημα εμπροσθειρ τον πατροσ μου τον ειρ ονδαροι τα αποληται ειρ των μικρων τοντων· ¹⁵εαρ δε αμαρτηση εισ σε ο αδελφοσ δου επαγε και ελεγξον αντο μεταξ δου και αντον μορον· εαρ δου ακονδη εκερδησασ τορ αδελφορ δου· ¹⁶εαρ δε μη ακονδη δου παραλα- || βε μετα δεαντον ετι ενα η δνο τα επι στοματοσ δνο μαρτυρογ η τριωρ σταθη παρ φημα· ¹⁷εαρ δε παρακονδη αντοι επε τη εκκλησια· εαρ δε και τηρ εκκλησιασ καταφροηησει εσται δοι ωσπερ ο εθρικοσ και ο τελοηγησ· ¹⁸αμηρ γαρ λεγω νμιν οδα εεαρ δησητε επι τηρ γησ εσται δεδεμενα ειρ τω ονδαρω και οδα εαρ λισητε επι τηρ γησ εσται λελυμενα ειρ τω ονδαρω· ¹⁹παλιν λεγω νμιν οτι εαρ δνο νμινσ συμφωηηδουνδιν επι τηρ γησ περι πατοβ πραγματοσ ον εαρ αιτησονται γερησεται αντοισ παρα τον πατροσ μου τον ειρ τοισ ονδαροι· ²⁰ολον γαρ ειδιν || δνο η τρισ συηημενοι εισ το εμορ ορομα εκει ειμι ειρ μεδω αντων· ²¹τοτε προσελθιωρ αντω ο πετροσ επε· κυριε ποδακισ αμαρτηση εισ εμε ο αδελφοσ μου και αγηδισ αντω· εωσ επτακισ· ²²λεγει αντω ο ιηδουν· ον λεγω δοι εωσ επτακισ αλλ εωσ εβδομηηκοτακισ επτα· ²³δια τοντο ομοιωθη η βασιλεια των ονδαρων αιθρωπω βασιλει ση ηθελησειρ συγκαμι λογογ μετα των δουλογ αντον· ²⁴αρξαμενον δε αντον συγκαμι προσηγεχη αντω εισ

21. κεριε (κε) in marginis additum.

οφιλετησ μεριων ταλαρτων²⁵ μη εχογτοσ δε αυτον αποδουναι εκελευσεις αυτορ ο κεριος αυτον πραθηται και τηρ²⁶ γυναικα αυτον και τα τεκνα και πατητα οθα ειχει και αποδοθηται²⁷ πε-σωρ ουρ ο δουλος εκεινος προσεκινει αυτω λεγων²⁸ κυριε μα-κροθυμητορ επ εμοι και πατητα αποδοσο δοι²⁹ σπλαζχνισθεισ δε ο κεριος των δουλων εκεινον απελευθεριεις αυτορ αγηκει αυτω³⁰ εξειλθωτ δε ο δουλος εκεινος ενερει εται τωρ συρδουνων αυτον οθ ωφιλεις αυτορ εκατορ δημαρια και κρατημασ αυτορ επιγειει λεγων³¹ αποδοσ μοι ει τι οφιλεισ³² πεσωρ ουρ ο συρδουνος αυτον εισ τον ποδασ αυτον παρε-καλει αυτορ λεγων³³ μακροθυμητορ επ εμοι και αποδοσο³⁴ δοι³⁵ ο δε ουκ ηθελεις αλλα απειλθωτ εβαλεις αυτορ εισ φυλακη³⁶ εωσ ον αποδο παρ το οφιλομεγον³⁷ ιδογτεις δε οι συρδουνοι αυτον τα γερομερα ελυπηθησαν σφοδρα και ελθοντεις διεσαγη-θαι τω κεριω εαντωρ απειτα τα γερομερα³⁸ τοτε προσκαλε-σαιεροσ αυτορ ο κεριος αυτον λεγει αυτω δουλε πογηρε πα-σαι τηρ οφειλητ εκατητη αγηκα δοι επει παρεκαλεσαβ με³⁹ ουκ εδει και δε ελεγαι τορ συρδουνορ δοι οθ και εγω δε ηλεηδαι⁴⁰ και οφιλεισ ο κεριος αυτον παρεβωκει αυτορ τοισ βασα-τισταισ εωσ ον αποδο παρ το οφιλομεγον⁴¹ αυτω⁴² ουτοισ και ο πατηρ μου ο επονθανοισ ποιησει εμιν εαν μη αφητε εκαστος τω αθελεια αυτον απο τωρ καρδιων εμωρ τα παρα-πτωματα αυτον⁴³

XIX. Και εγερετο οτε ετελεσεις ο ιησους τουσ λογουσ του-τουσ μετηρει απο τησ γαλιλαιασ και ηλθει εισ τα ορια τησ ιουδαιασ περατ του ιωδαρον⁴⁴ και ηκολονθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεις αυτον εκει⁴⁵ και προσηλθοτ αυτω φαρισαιοι πειραζογτεις αυτορ και λεγοτεο⁴⁶ ει εξεστιν αιθρωπο απολιναι τηρ γυναικα αυτον κατα πασαι αιτιαι⁴⁷ ο δε απο-κριθεισ ειπειρ αυτοισ ουκ απεγρωτε οτι ο ποιησασ απ αρχησ αφσεις⁴⁸ και θηλυ εποιησεις αυτον ο θεοσ⁴⁹ και ειπειρ⁵⁰ ερεκει τουτον καταλιψει αιθρωπος τορ πατεραι αυτον και τηρ μητεραι και προσκολληθησει τη γυναικι αυτον και εβογται οι δυο εισ βαρκα μια⁵¹ οιστε ουκετι εισιν δυο αλλα βαρξ⁵² μια⁵³ ο ουρ ο θεοσ συρεξειν⁵⁴ αιθρωπο μη κωριζετω⁵⁵ λεγονδια αυτω⁵⁶ τι ουρ μονηησ ερετειλατο ημιν δουναι βιβλιορ αποστασιον και

απολεῖαι αυτῆς· ⁸λεγει αὐτοῖς οτι μωνδῆσ προσ τὴρ σκληρο-
καρδιαὶ υμῶν επετρέψεις υμῖν απολεῖαι τὰς γνωμάκας υμῶν απ-
αρχῆς δε ον γεγονέρ οὐτωσ· ⁹λεγο δε υμῖν οτι οσ απ απολεῖη
τὴρ γνωμάκα αυτούς || μη επι ποργία και γαμηση ἀλλιρ μοιχαται
και ο απολελυμενηρ γαμων μοιχαται· ¹⁰λεγουσιρ αυτοι οι μα-
θηται αυτον' ει ουτωσ εστιρ η αιτια του αιθρωπου μετα τησ
γνωμάκοσ ον συμφερει γαμησαι· ¹¹ο δε ειπειρ αυτοισ' ον πατεσ
χωρονσιρ τοι λογορ τοντορ αλλ οισ δεδοται· ¹²εισιν γαρ ευρου-
χοι οιτιρεσ εκ κοιλιασ μητροσ εγενηθησαρ ουτωσ και εισιν
ευρουχοι οιτιρεσ ευρουχιθησαρ υπο τοι λογορ αιθρωπων και εισιν
ευρουχοι οιτιρεσ ευρουχισαρ εαυτονσ δια τηρ βασιλειαρ των
ουρανων· ο δυναμειροσ χωρειτω· ¹³τοτε προσηγεχθησαρ
αυτω παιδια ιτα τασ || χειρασ επιθη αυτοισ και προσευξηται·
οι δε μαθηται επετημησαρ αυτοισ· ¹⁴ο δε ημουσ ειπειρ αφετε
τα παιδια και μη κοιλυτε αυτα ελθειρ προσ με· τωρ γαρ
τοιοντων εστιρ η βασιλεια των ουρανων· ¹⁵και επιθεισ αυτοισ
τασ χειρασ επορευθη εκειθερ· ¹⁶και ιδου εισ προσελθωρ ειπειρ
αυτω· διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ιτα εχω ζωηρ αιωνιον· ¹⁷ο
δε ειπειρ αυτω· τι με λεγεισ αγαθον· ουδεισ αγαθοσ ει μη εισ
ο θεοσ· ει δε θελεισ εισ τηρ ζωηρ εισελθειρ τηρησορ τασ εντο-
λασ· ¹⁸λεγει αυτω ποιασ· ο δε ημουσ ειπειρ· το ον φορευεισ
ον μοιχευεισ ον κλεψεισ ον || φευδομαρτυρησεισ ¹⁹τιμα τοι
πατερα και τηρ μητερα και αγαπησεισ τοι πλησιορ δουσ ασ
εαυτορ· ²⁰λεγει αυτω ο γεωτικοσ· ταυτα πατα εγενλεξαμηρ
εκ γεοτητοσ μον· τι ετι υστερω· ²¹ειδη αυτω ο ημουσ· ει θελεισ
τελειοσ ειται υπαγε πωλησορ δουσ τα υπαρχοντα και δοσ πτω-
χοισ και εξεισ θηβανων ερ ουρανω και δενρο ακολονθει μοι·
²²ακονθασ δε ο γεωτικοσ τοι λογορ απηλθειρ λυπονμεροσ· γη
γαρ εχωρ κτιματα πολλα· ²³ο δε ημουσ ειπειρ τοισ μαθηταισ
αυτον· αμηρ λεγω υμῖν οτι δυσκολωσ πλουσιοσ εισ τηρ βασι-
λειαρ τωρ ουρανω εισελευσεται· || ²⁴παλιρ δε λεγω υμῖν ευκο-
πωτερορ εστιρ καμηλορ δια τρυμαλιασ ραφιδιοσ εισελθειρ η
πλουσιορ εισ τηρ βασιλειαρ του θεου εισελθειρ· ²⁵ακονθατεσ
δε οι μαθηται εξεπληρωσορτο σφοδρα λεγοτεσ· τισ αρα δενταται

9. και γαμηση ἀλλιρ μοιχαται] omnia haec in rasura.

σοιθηρα· ²⁶εμβλεψας δε ο ιηδονος ειπερ αυτοιος παρα αιθρω-
ποιος τουτο αδιγατορ εστιν παρα δε θεω παρτα διγρατα·
²⁷τοτε αποκοινωνεισ ο πετρος ειπερ αυτω· ιδου ημεισ αιγικαμει
παρτα και ηκολονθηδαμεισ δοι· τι αρα εσται ημιν· ²⁸ο δε ιη-
δονος ειπερ αυτοιος αμητρ λεγω εμιν οτι ημεισ οι ακολονθηδαμ-
τεσ μοι ειρ τη παλινεγγενεσια οταρ || καθιδη ο νιος τον αιθρω-
πον επι θρονου δοξησ αυτον καθηδενθαι και ημεισ επι διθεκαι
θρονων κριγορτεσ τασ διθεκαι γινεται τον ιηρωη· ²⁹και πασ
οστισ αιγικει οικιασ η αιδελφουση η αιδελφασ η πατερα η μητερα
η γερενα η τεκνα η αγρουσ ερεκει του οιοματοσ μον εκατοτα-
πλασιοια λημφεται και ξονηι αισιοιο κληρονομησει· ³⁰πολλοι
δε εσογται πρωτοι εσχατοι και οι εσχατοι πρωτοι·

XX. Ομοια γαρ εστιν η βασιλεια των οιρων αιθρωπω
οικοδεβποτη οστισ εξηλθεισ αμι πρωι μιθθωσασθαι εργατασ εισ
τον αιπελωρα αυτον· ²δημψωηηδασ δε μετα || των εργατον εκ
δηραφιον τηρη ημεραν απεστειλειν αυτονο εισ τον αιπελωρα
αυτον· ³και εξελθων περι τριτηρ φραν ιδειν αλλονσ εστωτασ ειρ
τη αγροα αγονον· ⁴κακειηοισ ειπερ· υπαγετε και ημεισ εισ τον
αιπελωρα μον και ο ειση η δικαιοιο διδων γινιν· ⁵οι δε αιηλθον·
παλιν εξελθων περι εκτηρ και ειντηρ φραν εποιηηειν οιδατωσ·
⁶περι δε τηρη ερθεκατηρ φραν εξελθων ενερειν αλλονσ εστωτασ
αγονον και λεγει αυτοιος· τι οιδε εστηκατε ολιγη τηρη ημεραν αγονο·
⁷λεγονσιν αυτω· οτι οιδεισ ημιαν εμιδθωσατο· λεγει αυτοιο·
υπαγετε και ν- || μεισ εισ τον αιπελωρα μον και ο ειση η δικαιοιο
λημφεθε· ⁸οιμισ δε γερομεγηδ λεγει ο κυριος τον αιπελωροσ
το επιτροπω αυτον· καλεσοι τουσ εργατασ και αποδοσ αυτοιο
τορ μιθηορ αρξαμενοσ απο τον εσχατον εισ τον πρωτον·
⁹και ειλθοτεσ οι περι τηρη ερθεκατηρ φραν ελαβον αρα δηρα-
φιον· ¹⁰ειλθοτεσ δε και οι πρωτοι ερομισαι οτι πλειον λημ-
φονται· και ελαβον και αυτοι το αρα δηραφιον· ¹¹λαβοτεσ δε
εγογγηζον κατα τον οικοδεβποτον ¹²λεγοτεσ οτι οντοι οι
εσχατοι μιαν φραν εποιηηειν και ισονσ ημιν αυτοιο εποιηηεισ
τοισ || βαστασαι το βαροσ τησ ημερασ και τον κανσωρα· ¹³ο δε

28. μοι in margine additum. [παλινεγγενεσια] παλινεγγενεσια codex, ita
quidem ut a γενεσια nova linea incipiat.

αποκριθεισ ειπεν εγι αυτον· εταιρε ουκ αδικω δε· ουχι δημαρ-
χουν συνεισφορηδα δου· ¹⁴αρον το δου και υπαρε· θελω δε τουτο
τω εσχατω δονγραι ως και δου· ¹⁵η οντ εξεστιν μοι ποιησαι ο
θελω ει τοισ εμοισ· η ο οφθαλμος δου ποηρος εστιν οτι εγω
αγαθος ειμι· ¹⁶οιτωσ εσογται οι εσχατοι πρωτοι και οι πρω-
τοι εσχατοι· πολλοι γαρ εισιν κλιτοι ολιγοι δε εκλεκτοι· ¹⁷και
αγαβαινων ο ιησουσ εισ ιεροδολημα παρελαβεν τουσ διδεκα
μαθητασ και ιδιαν ει τη οδω και ειπεν αυτοισ· ¹⁸ιδον αγαβαι-
νομεν εισ ιεροδο- || λυμα και ο νιοσ τον αιθρωπον παραδοθησε-
ται τοισ αρχιερευνοισ και γραμματευνοισ και καταχριστουντιν αυτοι
θαρατω ¹⁹και παραδοσοντιν αυτοι τοισ εθγειν εισ το εμπεξαι
και μαστιγωσαι και σταρφωσαι και τη τριτη ημερα εγερθησεται·
²⁰τοτε προσηλθετ ειτω η μητρο των νιων ζεβεδαιον μετα των
νιων αυτησ προσκυνοντα και αιτοντα τι παρ αυτον· ²¹ο δε
ειπεν αυτη τι θελεισ· η δε λεγει αυτοι· ειπε ιτα καθισσοντ
οντοι οι δυο νιοι μον εισ εκ δεξιων δου και εισ εξ ενωνυμων δου
ει τη βασιλεια δου· ²²αποκριθεισ δε ο ιησουσ ειπεν· ουκ οιδατε
τι αιτεισθε || πιειτ το ποτηριον ο εγω μελλω πιειτ
η το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηραι· λεγοντοι αυτω
δυναμεθα· ²³και λεγει αυτοισ· το μερ ποτηριον μον πιειθε και
το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησθαι το δε καθισαι
εικ δεξιων μον και εξ ενωνυμων ουκ εστιν εμοι δονγραι αλλ οισ
ηποιμασται ρα τον πατροσ μον· ²⁴και ακονδαρτεσ οι δεκα
ηγανακτηραι περι των δυο αδελφων· ²⁵ο δε ιησουσ προσκαλε-
σαμενος αυτοντ ειπεν· οιδαται οτι οι αρχοντεσ των εθνων
καταχριστουντιν αυτοι και οι μεγαλοι κατεξουσιαζουντιν || αυ-
τοι· ²⁶ουχ ουτωσ εσται ει νιμι· αλλ οσ εαν θελη ει νιμι με-
γασ γετεσθαι εσται νιμωρ διακονος ²⁷και οσ εαν θελη ει νιμι
ειραι πρωτοσ εσται νιμωρ δουλοσ· ²⁸ωσπερ ο νιοσ τον αιθρω-
πον ουκ ηλθετ διακονηθηραι αλλα διακονησαι και δονγραι την
ψυχην αυτοι λυτρον αρτι πολλων· ²⁹και εκπορευομενον αυτον
απο ιεριχω ηκολουθησεν αυτο οχλος πολυο· ³⁰και ιδον δυο
τιμητοι καθημενοι παρα την οδων ακονδαρτεσ οτι ιησουσ παρ-
αγει εκραξαν λεγοντεσ· ελεημον ημασ κεριε ιησουν ειε δαδ·

21. δυο] δ videtur erasmus; voluitne νιοι absque δυο?

³¹οι δε οὐλοι επετιμοῦσαν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσουν· οἱ δὲ μεῖζοι εχρέων λεγούτεο· εἰλε· || γῆρας κυρίε νιε δᾶδ· ³²καὶ στῶσ οὐρανοῦ εφωνησεν αὐτοῖς καὶ εἰπεν· τι θελετε ποιῆσαι γῆρας· ³³λεγούσιν αὐτοῖς κυρίε ἵνα αποκριθῶσιν γῆρας οἱ οὐρανοὶ· ³⁴οὐ πλεῖστοι θεοὶ δε οὐρανοῦ γῆρατο τῷροι οὐρανοὶ αὐτοῖς καὶ εὐθεώσι απεβλεψαν αὐτοῖς οἱ οὐρανοὶ καὶ ηχολογησαν αὐτοῖς·

XXI. Καὶ οτε ηγγίσων εἰς ιεροσόλυμα καὶ ἥλιος εἰς βηθ-
ζανὴν προσ τὸ οροῦ τῷροι ελαυνοῦ τοτε απεστειλεν οὐρανοῖς δέο
μαθηταῖς ²λεγον αὐτοῖς· πορευθῆτε εἰς τὴν κοινὴν τὴν απ-
εργατὴν γῆραν καὶ εὐθεώσι ενδημεται οὐροῖ δεδεμενοῖς καὶ πωλοῖ
μετ αὐτοῖς· λεβαντεῖς αγαγετε μοι· ³καὶ εαρ τίσ γῆρας || εἰπη τι
ερειτε οτι ο κυριος αὐτοῖς γέρειν εξει· εὐθεώσι δε αποβετελλει
αὐτονος· ⁴τούτο δε οὐρογερεν γῆραν πληρωθῆ το φῆμει δια
τον προφῆτον λεγούτος· ⁵εἰπατε τῇ θηγατρᾳ διωρ· ιδον ο βασι-
λεὺς δον ερχεται δοι πρωτ καὶ επιβεργκω επι οὐροῖ καὶ πω-
λοῖ τῷροι εποζυγιον· ⁶πορευθετεος δε οι μαθηται καὶ ποιοεν-
τεις καθησ προσεταζεν αὐτοῖς οὐρανοῖς ⁷ηγαγον τὴν οὐροῖ καὶ
τορ πωλοῖς καὶ επεθηκαν επαροι αὐτοῖς τα ιματια αὐτοῖς καὶ
εκαδιερε επαροι αὐτοῖς· ⁸ο δε πλιστος οὐλος εστρφοσαν εαντοι
τα ιματια ει τη οδω αλλοι δε εκοπτοι κλαδονδ εκ τῷροι δειδρον
και || εστρφορνοι ει τη οδω· ⁹οι δε οὐλοι οι προσαγοτεος και
οι ακολουθοντεος εκραζον λεγούτεο· οβαρρα τῳ τινι δᾶδ ευλο-
γημενοσ ο ερχομενοσ ειρ οροματι κυριον οβαρρα ει τοισ οψιο-
τοισ· ¹⁰και εισελθοτοσ αυτοι εις ιεροσόλυμα εδισθη πάσα η
πολισ λεγονοα· τισ εστιν ουτοσ· ¹¹οι δε οὐλοι ελεγον· ουτοσ
εστιν οὐρανοσ ο προφῆτησ ο απο γαζαρετ τησ γαλιλαιασ· ¹²και
εισηλθερ ο οὐρανοσ εισ το ιεροι τον θεον και εξεβαλει πατασ
τον πωλοεντασ και αγοραζοτασ ει το ιεροι και τασ τραπε-
ζασ τῷροι κολλυβιστοι κατεστρεψεν και τασ καθεδρασ τῷροι πω-
λοντασ τασ || περιστερασ· ¹³και λεγει αὐτοισ· γεγραπται οτι ο

XXI, 1. βηθζανη] inter θ et γ rasura unius litterae (cf Me 11, 1).

5. και πωλον] ante πωλον linea inenunte erasmus επι; eadem vocula in principio lineae praecedentis (επι οὐροι και) legitur.

8. εξ] ε videtur ex z factum.

οικος μου οικος προσευχησ κληθησεται υμεις δε αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων· ¹⁴και προσηλθον αυτω χολοι και τυφλοι ερ τω ιερω και εθεραπευσερ αυτον· ¹⁵ιδογτε δε οι αρχιερεις και οι γραμματεις τα θαυματα α εποιησερ και τους παιδας κραζοτας ερ τω ιερω και λεγοντας οβαγνα τω νιω δαδ ηγανακησαν ¹⁶και επον αυτον ακονεις τι οντοι λεγονδιν· ο δε ιησους λεγει αυτοις γαν ονδεποτε αρεγρωτε οτι εκ στοματος γηπιων και θηλαζοτων κατηρτιων αιρον· ¹⁷και καταλιπων || αυτον εξηλθερ εξω τησ πολεωσ εισ βιθανιαν και ηνδισθη εκει· ¹⁸πρωιας δε επαγαγων εισ τηρ πολιρ επιασερ· ¹⁹και ιδωρ συκηρ μιαν επι τησ οδον ηλθερ επ αντηρ και ονδερ ευρει ερ αυτη ει μη φυλα μορον και λεγει αυτη· μηκετι εκ σου καφλοσ γενηται εισ τον αιωνα· και εξηρανθη παραχρημα η συκη· ²⁰και ιδογτεσ οι μαθηται εθενμασαν λεγοτεσ· ποσ παραχρημα εξηρανθη η συκη· ²¹αποκριθεις δε ο ιησους ειπερ αυτοις· αμην λεγω υμιν εαν ερχητε πιστιν και μη διαχριθητε ον μορον το τησ συκησ ποιησετε αλλα καν τω ορει τοντω ειπη· || τε αφητη και βληθητι ερ τη θαλασση γενησεται· ²²και παρτα οσα εαν αιτησητε ειν τη προσευχη πιστενογτεσ λημψεθε· ²³και ελθορτι αυτο εισ το ιερον προσηλθον αυτο διδασκοτι οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λεων λεγοτεσ· ερ ποια εξουδια ταντα ποιεισ και τισ δοι εδωκερ τηρ εξογδιαν ταντηρ· ²⁴αποκριθεις δε ο ιησους ειπερ αυτοις· εφωτησον γημας καγω ερα λογορ ον εαν ειπητε μοι καγω γημας ερω ερ ποια εξογδια ταντα ποιω· ²⁵το βαπτιδμα ιωαννου ποθερ ηρ εξ ουρανον η εξ αιθρωπων· οι δε διελογιζοτο παρ εαντοις λεγοτεσ· εαν ειπωμεν εξ ουρανον ε· || ρει γημι· διατι ουν ουκ επιστενεται αυτο· ²⁶εαν δε ειπωμεν εξ αιθρωπων γοβονμεθα τον οχλον· πατεσ γαρ εχονδιν τον ιωαννηρ ωσ προσητηρ· ²⁷και αποκριθετεσ τω ιησους ειπον· ουκ οιδαμεν· εφη αυτοις και αυτοσ· ουδε εγω λεγω γημας εν ποια εξουδια ταντα ποιω· ²⁸τι δε γημας δοκει· αιθρωποσ τισ ειχερ τεκρα δνο και προσελθωτ τω πρωτω ειπερ· τεκρον υπαγε σημερον εργαζον ερ τω αμπελων· ²⁹ο δε

15. παιδασ] δασ in rasura scriptum. [κραζοτασ] τους κραζοντας codex, sed τον punctis superpositis improbatum.

αποκριθείσιν εἰπερ οὐ θελω̄ν ρύτερον δὲ μεταμεληθείσιν απῆλθεν·
 30 καὶ προσέλθοντι τῷ δευτέρῳ εἰπερ ὡδαντοῦσιν οἱ δὲ αποκριθείσιν
 εἰπερ εγώ καριε̄ καὶ οὐκ απῆλθεν· 31 τισὶν δὲ τοῖς δύο εποιη-
 ησεν τὸ θελῆμα τους πατρόσιν· λεγοντις αὐτῷ οἱ πρωτοῖς λεγεῖ
 αὐτοῖς οἱ ἡγονοί· αμὴν λέγω ὑμῖν οτι οἱ τελιοραι καὶ εἰ ποργαί
 προσαγονόις ὑμασιν εἰσ τὴν βασιλείαν τους θεους· 32 ἥλθερ γαρ προσ
 ὑμασιν ποιητην εἰς οδον δικαιοσύνην καὶ οὐκ επιστενάτε αὐτῶν·
 οἱ δὲ τελιοραι καὶ εἰ ποργαί επιστενάται αὐτῷ· υμεῖσι δὲ ιδούτεο
 οὐδὲ μετεμεληθήτε ρύτερον τους πιθενάταις αὐτῷ· 33 αλλῆλην παρα-
 βολῆιν ακοντάτε· αρθροποσιν γραπτοδόποτην οὕτις εφντενάται
 αιμπελοφορα καὶ φραγμοίς αὐτῷ περιεμψάτε καὶ ωρίζετε εἰς αὐτῷ
 λιγρούς καὶ ὀχοδομητέοντα πνεύματα καὶ εξεδο· 34 τοις αὐτοῖς γεωργοῖς
 καὶ απεδημητέοντα· 35 οτε δὲ ηγγίζετε οἱ καρδοί τοις καρποῖς απ-
 επετείλετε τοὺς δοντούς αὐτούς· 36 καὶ λαβότες οἱ γεωργοί τοὺς δοντούς αὐτούς
 οἵ μερις εδειρατε οἵ δὲ απεκτινατε οἵ δὲ ελιθοβοληταί· 37 παλιν
 απεστείλετε ἄλλον δοντούν πλειονασ τοις πρωτοῖς καὶ εποιη-
 άται αὐτοῖς ὡδαντοῦσιν· 38 ρύτερον δὲ απεστείλετε προσ αὐτούς
 τοις ειποτε λέγοντα· εντραπητούται τοις ειποτε μον· 39 οι δὲ
 γεωργοί ιδούτε τοις ειποτοις προσ εαυτούσιν οὗτοις εστίν οἱ
 κληρονομοί· δευτεραπομεγεν αὐτοῖς καὶ καταδχωμεγεν· 40 αὐτοῖς
 τὴν κληρονομίαν· 41 καὶ λαβότες αὐτοῖς εξεβαλοτε εξώ τους
 αιμπελοφορούς καὶ απεκτινατε· 42 οταν οὐρ ελθή οἱ καρδοί τους
 αιμπελοφορούς τι ποιητε τοις γεωργοῖς εκεντοις· 43 λεγοντεις αὐτοῖς
 κακούς κακούς απολεσει αὐτοῖς καὶ τοις αιμπελοφορα εκδωσει αλ-
 λοις γεωργοῖς οἰτιατε αποδωσονται αὐτοῖς τοὺς καρπούς εἰς τοις
 καρδοῖς αὐτοῖς· 44 λεγει αὐτοῖς οἱ ἡγονοί· οὐδεποτε απεγράτε
 εἰς ταῖς γραφαῖς· λιθοτε οἵ απεδοκιμάται οἱ αιχοδομουντετε
 οὗτοις εγερημη εἰσ κεφαλῆι γονιασ· πάρα καρδιον εγερετο αὐτῇ
 καὶ εστίν θαυματη εἰς οὐθαλμοῖς ημασ· 45 δια τόντο λέγω·
 ὑμῖν οτι αφθησεται αφ γυμον η βασιλεία τους θεους καὶ δοθησε-
 ται εθνι ποιητη τοὺς καρπούς αὐτησ· 46 καὶ ο πεδων επι τοις
 λιθοτοις τοις τοις συρθλασθησεται· εἰς οἵ αἱ πεδη λικηται αὐτοῖς·

37. δε απεστείλεται] α supra lineam scriptum et ε pr vocis απεστείλεται
 ex i factum.

⁴⁵καὶ ακούσατε οἱ αὐχεῖρεις καὶ οἱ φαρισαῖοι τὰ παραβολὰς αὐτὸν εγράφατο ὅτι πέρι αὐτῶν λέγεται⁴⁶ καὶ ἤπτονται αὐτοὶ κατηγόροι εφοβήθησαν τοῦσα οὐχὶ οὐδὲν επειδὴ ὡς προσῆγοντο αὐτὸν εἰχον;

XXII. Καὶ αποκρίθεισθε οἱ μέρουσι πάλιν εἰπεῖν αὐτοῖς εἰς παραβολὰς λέγοντο² ὡμοιωθῆτε η βασιλεία τῶν ουρανῶν αὐθόφωπο βασιλεὺς οὗτος εποιῆσεν γάμους τῷ νικῷ αὐτοῦ³ καὶ απεβτεῖλεν τοὺς δονύλους αὐτοῦ || καλεῖσθαι τοῦσα κεκλημένους εἰς τοῦσα γάμους καὶ οὐκ ηθελοντες ελθεῖν⁴ πάλιν απεβτεῖλεν ἄλλους δονύλους λέγοντο⁵ εἰπατε τοῖσα κεκλημένοις· ιδού τοι ἀριστοί μου ητοιμάζατε οι ταῦροι μου καὶ τα σιτεύτα τεθνύμενα καὶ πάρτα ετοιμά· δεῦτε εἰς τοῦσα γάμους⁶ οἱ δέ αμεληταῖςτες απηλθοτος οὐ μέρει τοις ιδιοῖς αὐχορούς οὐ δέ επὶ τῷρες εμποριαὶς αὐτοῦ⁷ οἱ δέ λοιποὶ κατηγόροι τοῦσα δονύλους αὐτοῦ υβρισατο καὶ απεκτείνατο⁸ καὶ ακούσασθε οἱ βασιλεὺς εκείνος οὐργισθῆτε καὶ πεμψατε τα στρατευματα αὐτοὺς απωλεῖσθεν τοῦσα φορεῖς εκείνους καὶ τῷρες πολιτοὶ αὐτοῖς ερεποιῆσεν⁹ τοτε λέγει || τοῖσα δονύλους αὐτοῦ· ο μέρες γάμος ετοιμος οι δέ κεκλημένοι οὐκ ησαν αξιοί¹⁰ πορευεσθε οὐρεὶ ταῖς διεξοδοῖς τοις οδοῖς καὶ οδοῖς εαρινοῖς ενθάδετε καλεῖσθαι εἰς τοῦσα γάμους¹¹ καὶ εξελθοτεος οι δονύλοι εκιγονος συρηγγάσοντο πάρτασ οδοῖς ηγορούς πορηρούς τε καὶ αγαθούς καὶ επληρωθῆ ο γάμος αγακειμενορ¹² εισελθοτος δέ ο βασιλεὺς θεασασθαι τοῦσα αγακειμενούς ειδειρ εκεί αὐθόφωπος οὐκ ερθεδημενος ειδόμενα γάμου¹³ καὶ λέγει αὐτοῖς· εταρέ πως εισηλθεσθε μη εἰχοτε ειδόμενα γάμου· ο δέ εγιμωθῆ¹⁴ τοτε εἰπεῖν ο βασιλεὺς τοῖσα διακονοῖς· δημαρτεος αὐτοὺς ποδεσ καὶ χειρας αριστε αὐτοῖς καὶ εκβαλατε εἰς το σκοτος το εξωτερον¹⁵ εκεί εσται ο κλανθιμος καὶ ο βρυγμος τωρ οδογοτο¹⁶ πολλοὶ γαρ εἰσιν κλητοὶ ολιγοι δε εκλεκτοι¹⁷ τοτε πορευθετεος οἱ φαρισαῖοι συμβοντιον ελαφοτε κατ αὐτοὺς οπως αὐτοὶ παγιδευσονται ερ λογο¹⁸ καὶ αποστελλονται αὐτοὶ τοὺς μαθητας αὐτοὺς μετα τοις ηρωδιανοῖς λεγοτεος διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει καὶ τῷρες οδοι τον θεον ερ αληθια διδασκεις καὶ ον μελι δοι περι ουδερος ον γαρ βλεπεις εις προσω-

XXII, 1. λεγων] λ. supra lineam additum.

12. εισηλθεσ] σ sec supra lineam additum.

πορ αιθρωπον· ¹⁷ειπε ουρ γμιν τι δοι δοκει· εξεστιν δονται κηρυκον || καισαρι η ου· ¹⁸γηρον δε ο ιηδονσ δην πογηριαν αυτον ειπεν· τι με πειραζετε ρποκριται· ¹⁹επιδειξιτε μοι το γομιδια του κηρυκον· οι δε προσηργηκαν αυτω δηραριον· ²⁰και λεγει αυτοι· τινος η ιχωρ αυτη και η επιγραφη· ²¹λεγοειτη αυτω καισαριον· τοτε λεγει αυτοι· αποδοτε ουρ τα καισαριον καισαρι και τα του θεον τω θεω· ²²και ακονδειτεο εθαρμασειν και αφετεο αυτον απηλθον· ²³ειτ εκειη τη γημερα προσηλθον αυτω βαδουνικαι οι λεγοτεο μη ειραι ααστασιν και επηρωτησαι αυτον ²⁴λεγοτεο· διδασκαλε μωνδησ ειπεν· εαν τισ αποθαη μη εχωρ τεκνα επιγαμβρειν δε ο αδελφος αυτον την γυναικα αυτου και εξαραστηση σπερμα τω αδελφω αυτου· ²⁵ησαν δε παρ γμιν επτα αδελφοι και ο πρωτος γημασ ετελευτησειν και μη εχωρ σπερμα αφηκει την γυναικα αυτου τω αδελφω αυτου· ²⁶ομοιωσ και ο δευτερος και ο τριτος εωσ τωρ επτα· ²⁷εντερον δε πατων απεθαην και η γηνη· ²⁸ειτ τη ουν ααστασι οταν ααστασιν τινος τωρ επτα εσται γηνη· πατεο γαρ εβχον αυτην· ²⁹αποκριθεισ δε ο ιηδονσ ειπεν αυτοι· πλαραθε μη ιδοτεο τασ γραφας μηδε την δυναμιν του θεουν· ³⁰ειτ γηρ || τη ααστασει ουτε γαμονσιν ουτε εκχειριζοται αλλ ασ αγγελοι θεον εν ονδαρω εισιν· ³¹περι δε τηδ ααστασεων τωρ γερχον ουκ ααργωτε το φημεν ειμιν υπο του θεου λεγοτοσ· ³²εγω ειμι ο θεοσ αβρααμ και ο θεοσ ιακωβ· ουκ εστιν ο θεοσ θεοσ γερχον αλλα ξωμτων· ³³και ακονδειτεο οι οχλοι εξεπληροντο επι τη διδαση αυτου· ³⁴οι δε γαρ θαισαιοι ακονδειτεο οτι εγιμοσειν τουσ βαδουνικαιονσ συγκληθασ επι το αυτο· ³⁵και επηρωτησειν εισ εξ αυτωρ γομικοσ πειραζων αυτον και λεγων· ³⁶διδασκαλε ποια ειτολη μεγαλη ειν τωρ γομω· ³⁷ο δε ιηδονσ || εφη αυτω· αγαπησεισ κυριον τωρ θεορ δου ειρ ολη καρδια δου και ειρ ολη τη ψυχη δου και ειρ ολη τη ισχυει δου και ειρ ολη τη διαροια δου· ³⁸αυτη εστιν η πρωτη και μεγαλη ειτολη· ³⁹δευτεραι δε ομοια αυτη· αγαπησεισ τορ πλησιον δου ουσ εαυτον· ⁴⁰ειτ τατεο τασ δυσιν ειτολαισ ολοσ ο γομοσ κρεμαται και οι προσηγηται· ⁴¹συνηγμενον δε τωρ φαριδαιον επηρωτησειν αυτονσ ο ιηδονσ ⁴²λεγων· τι γμιν δοκει περι τον χριστον· τινος εστιν νιοσ· λεγουνσιν αυτω τον δαδ· ⁴³λεγει

αυτοισ· πωσ ουν δαδε ει πνευματι κυριον αυτον καλει λεγον·
 44 ειπερ ο κυριος το κυριο μου· καθου εκ δεξιων μου εσθ αρ-
 θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου· 45 ει ουν
 δαδε καλει αυτον κυριον πωσ νιος αυτον εστιν· 46 και ουδεισ
 γνητω πλοκημηται αυτω λογον ουδε ετολμησεν τις απ-
 εκεινης της ημερας επερωτησαι ουκετι αυτον·

XXIII. Τοτε ο ιησους ελαλησεν τοισ οχλοισ και τοισ
 μαθηταισ αυτον 2 λεγον· επι της μωνεωσ καθεδρας εκαθιδιαρ
 οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι· 3 πατα ουν οδα ειαν ειπεσιν
 γηρ τηρειτ τηρειτ και ποιειτ κατα δε τα εργαγα αυτων μη
 ποιειτ· λεγονσιν γαρ και ον ποιενσιν· 4 δεδμενονσιν δε φορτια
 βαρεα και δυνβαστακτα και επιτιθεασιν επι τον θρονον || τον
 αιθρωπον τω δε δακτυλω αυτον ον θελονσιν καηδει αντα·
 5 πατα δε τα εργα αυτων ποιενσιν προσ το θεαθηται τοισ
 αιθρωποισ· πλατυρονσιν δε τα φυλακηρια αυτων και μεγαλυ-
 γονσιν τα κρασπεδα των ματιων αυτων· 6 γιλονσιν δε τηρ
 πρωτοκληδιαν εν τοισ δειπνοισ και τας πρωτοκαθεδραις ει ταισ
 συναγωγαις 7 και τον αβπαδμον ει ταισ αφοραις και καλιδησι
 υπο των αιθρωπων φαβζι· 8 γμεισ δε μη κληθητε φαβζι· εισ
 γαρ εστιν γηρ ο καθηγητησ ο χριστοσ πατεσ δε γμεισ αδελ-
 φοι εστε· 9 και πατερα μη καλεσητε γηρ οντης γησ· εισ γαρ
 εστιν γηρ ο πατηρ ο ειν ουρα· || τοισ· 10 μηδε κληθητε καθη-
 γηται· εισ γαρ εστιν γηρ ο καθηγητησ ο χριστοσ· 11 ο δε μει-
 ξων γηρ εσται γηρ διακονοσ· 12 οστισ δε μηφοιει εαυτον
 τατιγμησεται και οστισ τατιγμει εαυτον μηφοιμησεται· 13 ον-
 αι δε γηρ γραμματεισ και φαρισαιοι υποκοιται οτι κατεβθιετε
 τασ οικιασ των χηρον και προσαβει μακρα προσεγχομεροι· δια
 τοντο λημφεθαι περισσοτερορ ρηματα· 14 ονα γηρ γραμματεισ
 και φαρισαιοι υποκοιται οτι κλειειτε τηρ βασιλειαν των ουρανον
 εμπροσθερ των αιθρωπων· γμεισ γαρ οντη ειεροχεσθε ουδε τον
 ειεροχομερον αγιετε εισελθειτ· 15 ονα ε· || μη γραμματεισ και
 φαρισαιοι υποκοιται οτι περιαγε τηρ θαλασσαν και τηρ ξηραν

46. αυτον in margine additum.

XXIII, 3. εργαγα] ab altero γε nova linea incipit.

15. περιαγε] ita codex ultima syllaba plane omissa.

μα ποιήσετε εγα προδηλυτορ και σταν γερήται ποιείτε αυτορ
 νιορ γεειημό διπλοτεφορ εμωρ¹⁶ οναι υμιρ οδηγοι τυφλοι οι
 λεγοτεσ¹⁷ οσ αιρ ομοδη ερ τω ρασ ουδερ εστιρ οσ δ αιρ ομοδη
 ερ τω χρυσω του ρασ οφιλετ¹⁸ μωροι και τυφλοι¹⁹ τισ για
 μειζωρ εστιρ ο χρυσος η ο ρασ ο αριαζωρ τορ χρυσορ²⁰ και
 οσ αιρ ομοδη ερ τω θυμιαστηριω ουδερ εστιρ οσ δ αιρ ομοδη
 ερ τω διωρω τω επαρω αυτον οφιλετ²¹ μωροι και τυφλοι²² τι
 γαρ μειζωρ το διωρορ η το θυμιαστηριω το α-|| γιαζορ το διω-
 ρορ²³ ουρ ομοδασ ερ τω θυμιαστηριω ομρνει ερ αυτω και
 ερ πασιρ τοισ επαρω αυτον²⁴ και ο ομοδασ ερ τω ρασ ομρνει
 ερ αυτω και ερ τω κατοικησατι αυτορ²⁵ και ο ομοδασ ερ τω
 ουραρ ομρνει ερ τω θρορω τοσ θεου και ερ τω καθημερω
 επαρω αυτον²⁶ οναι υμιρ γραμματεισ και φαριδαιοι υποχριται
 οτι αποδεκατοντε το ηδνοδιορ και το αιθορ και το κυμιορ
 και αφηκατε τα βαρντερα του ρομον τηρ²⁷ κριδιρ και τορ ελεορ
 και τηρ²⁸ πιστιρ²⁹ ταντα δε εδει ποιησαι κακειρα μη αστεραι³⁰
 οδηγοι τυφλοι οι δινλιξορτεσ τορ κωρωπα τηρ³¹ δε κα-|| μη-
 λορ καταπιγορτεσ³² οναι υμιρ γραμματεισ και φαριδαιοι υπο-
 χριται οτι καθαριζετε το εξωθερ του ποτηριον και τηρ³³
 παροφιδοσ εσωθερ δε γεμονδιρ εξ αρταγησ και ακαθαρδιασ³⁴
 φαριδαιε τυφλε καθαριορ πρωτορ το ερτοσ του ποτηριον
 και τησ παροφιδοσ ιτα γερήται και το εκτοσ αυτωρ καθαρορ³⁵
 οναι υμιρ γραμματεισ και φαριδαιοι υποχριται οτι παρομο-
 αζετε ταφοισ κεκοριαμεροισ οιτιρεσ εξωθερ μερ φωροτα
 φραιδαιοι εσωθερ δε γεμονδιρ οστεωρ γερδωρ και πασιρ ακαθαρ-
 διασ³⁶ οντωσ και υμεισ εξωθερ || μερ φωρεθε τοισ αιθρωποισ
 δικαιοι εσωθερ δε μεστοι εστε υποχριδεωρ και αρομασ³⁷ οναι
 υμιρ γραμματεισ και φαριδαιοι υποχριται οτι οικοδομητε τοσ
 ταφοσ τωρ προφητωρ και κορμιτε τα μητημεια τωρ δικαιορ³⁸
 και λεγετε ει ημεθα ερ ταιρ ημερασ τωρ πατερωρ ημωρ ουκ
 αρ ημερ κοιρογοι ερ τω αματι τωρ προφητωρ³⁹ οστε μαφ-
 τυρειτε ειατοισ οτι νιοι εστε τωρ φορενδαρτωρ τονσ προφη-
 τασ⁴⁰ και υμεισ πληρωβατε το μετροι τωρ πατερωρ υμων⁴¹
 οσεισ γερνηματα εχιδρωρ πωσ γεγητε απο τηρ κριδεωρ τηρ
 γεεργησ⁴² δια τοντο ιδου εγα αποστελ-|| λω πρωσ υμισ προ-
 φητασ και διφορε και γραμματεισ εξ αυτωρ αποκτερειτε και

στανδωθήτε και εξ αυτών μαστιγώσητε εν ταῖς συναγωγαῖς
υμῶν και διωξῆτε από πολεος εἰς πολιτ. ³⁵ οποστ. αν ελθῃ εφ-
εμασ πατέρα αἵμα δίκαιον εκχινημένον επὶ τῆς γῆς απὸ τους
αἱματος αἴβελ τὸν δίκαιον εως τοῦ αἱματος ἔσχατον νιον βαρα-
χίου οὐ εφορευεται μεταξὺ τους γαον και τους θεμιαστηριουν"
³⁶ αμήρ λεγω υμιν ηξει πάντα ταντα επι την γερεαν ταυτην"
³⁷ ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτειναδα τον προφητας και
λιθοβολοντα τους απεβαλλενον προσ αυτην ποβεκισ ηθελησε
επισυναγαγει τα || τεκτα δου ορ τροπον επισυναγει ορισ τα
ροσσεια αντησ υπο τας πτεριγας και ουκ ηθελησατε³⁸ ιδουν
αφιεται υμιν ο οικος υμων ερημος³⁹ λεγω γαρ υμιν ον μη με
ειδητε απαρτι εωσ αν ειπητε ευλογημενος ο ερχομενος εν ορο-
ματι κεριουν"

XXIV. Καὶ εὗρεθεν οἱ μῆδοι απὸ τῶν ιερῶν επορεύετο
καὶ προσηλθότοις οἱ μαθῆται αὐτῶν επιδείξαντες τὰς οἰκοδο-
μάς των ιερῶν· ^{2ο} δὲ μῆδον εἰπεῖς αὐτοῖς· οὐ βλεπετε πάγτα
ταῦτα· αὐτὴν λέγω ἡμῖν οὐ μηδεθῆ ωδε λιθός επὶ λιθῷ οὐδὲ
οὐ καταλυθῆσεται· ³ καθημένον δὲ αὐτὸν επὶ τὸν οροντὸν τοιού-
του ελαϊων προσηλθότοις αὐτῷ οἱ μαθῆται κατιθεὶς λεγούτες· || εἰπε
ἡμῖν πότε ταῦτα εἴται καὶ τι τὸ δημητορικὸν τῆς σῆρης παρονθιασθεί-
καὶ τῆς σεντελείας τὸν αὐτοροῦ· ⁴ καὶ αποκριθεὶς οἱ μῆδοι εἰπεῖς
αὐτοῖς· βλεπετε μηδὲ τις ἡμᾶς πλαγηθῇ· ⁵ πολλοὶ γὰρ ελευ-
θεροῦται επὶ τῷ οροματὶ μου λεγούτες εγώ εἰμι οἱ χριστοὶ καὶ
πολλοὺς πλαγησούμενούς· ⁶ μελλησεται δὲ ακονεῖν πολεμον καὶ
ακοασ πολεμον· ορατε μηδὲ θροεισθε· δει γὰρ γενεθεῖ πάγτα
αλλ οὐπώ εστιν τὸ τελος· ⁷ γερόθησεται γὰρ εὐθροῦς επὶ εὐθροῦς
καὶ βασιλεία επὶ βασιλείᾳ καὶ εἴορται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ καὶ
σίδημοι κατα τοπον· ⁸ ταῦτα πάγτα αρχαὶ οὐδιγοτ· ⁹ τοτε παρ-
θεωσειν ἡμᾶς εἰς θλιψίαν καὶ από- || κτερουσιν ἡμᾶς καὶ εἰεβεθε-
μιβογμένοι επο πάγτων δια τὸ ορομα μου· ¹⁰ καὶ τοτε σκαρδα-
λισθησοται πολλοὶ καὶ αλληλον παραδωσούσιν καὶ μισησούσιν
αλληλον· ¹¹ καὶ πολλοὶ φενδοποσηγηται απαστησοται καὶ πλαγη-
σούσιν πολλον· ¹² καὶ δια τὸ πληγενθῆραι τὴν αροματην φυγη-
σεται η αγαπη τῶν πολλων· ¹³ ο δε υπομεινας εἰς τελος ου-
τοσ διωθησεται· ¹⁴ καὶ κηρυχθῆσεται τοντο το εναγγελιον τησ
βασιλειασ ερ ολη τη οικουμενη εἰς μαρτυριον παρι τοισ εθνε-

σιν καὶ τοτε ηὔει τὸ τέλος· ¹⁵οταρ οὐρ ιδῆτε τὸ βδελυγμα τῆς ερημωσεως τὸ οἷθεν δια δαρμή του προφητου εστος ερ τοπο ¹⁶τοτε οι ερ τη ιονδαι φενγετωσι εισ τα οοη· ¹⁷ο επι του δοματοσ μη καταβατω αραι τα εκ τησ οικαισ αυτον ¹⁸και ο ερ τω αρχω ομοιω μη επιστρεψατω εισ τα οοισι αραι το ιματιορ αυτον· ¹⁹οναι δε ταισ εγγαστρι εχονδαι και ταισ θηλαξονδαι ερ εκειται ταισ ημεραισ· ²⁰προσενχεσθε δε ιτα μη γενηται η φυρη υμων κειμοροσ μηδε σαρβατω· ²¹εσται γαρ τοτε θλιψεισ μεγαλη οια ον γεγονει απ αρχησ κοδμον εωσ του νυν ονδ ον μη γενηται· ²²και ει μη εκολοβωθησαι αι ημεραι εκειται ονκ αι εσωθη παδα σαρξ· δια δε τουσ εκλεκτουσ κολοβωθησονται αι η- || μεραι εκειται· ²³τοτε εαρ τισ ρημαν ειπη ιδουν οδε ο χριστοσ η οδε μη πιστενσητε· ²⁴εγερθησονται γαρ φειδοζοιστοι και φενδοπροφηται και δοσονσιν δημεια μεγαλαι και τεραται οδτε πλατηραι ει δυνατοι και τουσ εκλεκτουσ· ²⁵ιδουν προειρηκα ρημαν· ²⁶εαρ ουρ ειπωσιν ρημαν ιδουν ερ τη ερημω εστιν μη εξελθητε· ιδουν ερ τοισ ταιμοισ μη πιστενσητε· ²⁷ωσπερ γαρ η αστραπη εξερχεται απο ακατολωρ και φαινεται εωσ δεσμοισ ουτωσ εσται η παρουσια του ειον του αιθρωπου· ²⁸οποιος γαρ εαρ η το πτωμα εκει συναγθησονται οι αετοι· ²⁹ευθεωσ δε μετα τηρ θλιψιν || των ημερων εκειτων ο γλιοσ σκοτισθησεται και η σεληνη ον δοσει το φεγγοσ αιτησ και οι αστερεσ πεδουσηται απο του ονδαρον και αι δυναμεισ των ονδαρων σαλενθησονται· ³⁰και τοτε φαινεται το δημειορ του ειον του αιθρωπου ερ το ονδαρο και τοτε κοφογται παδαι αι δελαι τησ γησ και οιφογται τορ ειον του αιθρωπου ερχομενορ επι των γενελωρ των ονδαρον μετα δυναμεωσ και δοξησ πολλησ· ³¹και αποστελλει τουσ αγγελουσ αυτον μετα σαλπιγγοσ φονησ μεγαλησ και επισυραξοντιν τουσ εκλεκτουσ αυτωρ εκ των τεσσαρων απειμωρ αι αρχωρ ονδαρωρ εωσ αρχωρ αυτωρ· || ³²απο δε τησ συνησ μαθετε τηρ παραβοληρ οταρ ηδη ο κλαδοσ αιτησ γενηται απαλοσ και τα φυλλα εκφεη γινωσκετε οτι εγγενη το θε-

20. σαρβατω] ο ex o factum; videtur primum voluisse σαρβατον

21. γαρ] γ postmodo insertum.

ροσ· ³³ουτωσ και υμεισ οταρ ιδητε ταντα παντα γιγωσκετε οτι εγγυσ εστιν επι θυραισ· ³⁴αμην λεγω υμιν ου μη παρελθη η γενεα αυτη εωσ αρ παντα ταντα γενηται· ³⁵ο ονδανοσ και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν· ³⁶περι δε τησ ημερασ εκεινησ η τησ ωρασ ουδεισ οιδειν ουδει οι αγγελοι των ρως οντωσ εσται και η παρονδια τουν εινουν τουν αιθρωπουν· || ³⁸ωσπερ γαρ ηδαι εν ταισ ημεραισ ταισ πρω του κατακλυσμου τρωγοντεσ και πιοντεσ γαμοντεσ και εγγαμιζοντεσ αχρι η ημερασ εινηλθερ ρως εισ την κιβωτον ³⁹και ουκ εγρωσαν εωσ ηλθερ ο κατακλυσμοσ και ηρει απαντασ· οντωσ εσται και η παρονδια τουν εινουν τουν αιθρωπουν· ⁴⁰τοτε διν εσονται ερ τω αγρω εισ παραλημφθησεται και ο ετεροσ αφεθησεται· ⁴¹διν αληθονδαι ερ τω μυλω μια παραλημφθησεται και μια αφεθησεται· ⁴²γοργονετε ονν οτι ουκ οιδατε ποια ημερα ο κυριοσ υμιωρ ερχεται· ⁴³εκειρο δε γιγωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεποτησ ποια || φυλακη ο κλεπτησ ερχεται εγριγορησεν αρ και ουκ αρ ιασερ διοργηησ τηρ οικιαν αυτουν· ⁴⁴δια τοντο και υμεισ γιρεθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο νιοσ τουν αιθρωπουν ερχεται· ⁴⁵τισ αρα εστιν ο πιτοσ δουλοσ και φρονιμοσ ου καταστηδει ο κυριοσ αυτουν επι τηρ οικειασ αυτουν τουν δονραι αυτοισ τηρ τροφηρ ερ καιρω· ⁴⁶μακαριοσ ο δουλοσ εκειροσ ου ελθων ο κυριοσ αυτουν ενρησει ποιονται οντωσ· ⁴⁷αμην λεγω υμιν οτι επι παντιν τοισ επαρχονδιρ αυτουν καταστηδει αυτορ· ⁴⁸εαρ δε [ειπη] ο κακοσ δουλοσ εκειροσ ερ τη κιψδια αυτουν χρονιζει ο κυριοσ μου ερχεθαι ⁴⁹και αφηγηται τυπτειρ || τονδ συγδουλονσ εθιειρ δε και πινειρ μετα των μεθυοντων· ⁵⁰ηξει ο κυριοσ τουν δουλον εκειρον ερ ημερα η ου προσδοκα και ερ ωρα η ου γιγωσκει ⁵¹και διχοτομηδει αυτορ και το μεροσ αυτουν μετα των εποχωτων θηρει· εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων·

XXV. Τοτε ομοιωθησεται η βιβλεια των ονδανων δεκα παρθενοισ αιτιεσ λαβονδαι τασ λαμπαδασ αυτωρ εξηλθορ εισ επιπτηδιρ των γεμιγιου και τησ γεμιησ· ²περτε δε εξ αυτωρ ηδαι μωραι και περτε φρονιμαι· ³αι γαρ μωραι λαβονδαι τασ λαμπαδιασ εαντον ουκ ελαβορ μεθ εαντον ελαιορ· || ⁴αι δε

φρονιμοι ελαβον μεθ εαυτων ελαιον ει τους αγγιοις αυτων
 μετα των λαμπαδων αυτων⁵ χρονιζοντοσ δε τουν νυμφιουν
 ενυπταξαν πασι και εκαθεινον⁶ μεσησ δε νυκτοσ κραυγη γε-
 γονεν⁷ ιδου ο νυμφιος ερχεται εξελθατε εισ υπατησιν αυτον⁸
 τοτε ηγερθησαν πασι αι παρθενοι εκειναι και εκομιησαν τασ
 λαμπαδασ εαυτων⁹ αι δε μωραι ταισ φρονιμοισ ειπον¹⁰ δοτε
 νηματα εκ τουν ελαιον νημων οτι αι λαμπαδεσ ημων οβερνηται¹¹
 απεκριθησαν δε αι φρονιμαι λεγονται· μηποτε ον μη αρκεση
 ημαται και νημαται¹² πορευεσθε μαλλον προσ τουσ πωλουντασ και
 αγορασταε εαυταισ¹³ || ¹⁰ απερχομενων δε αυτων αγορασαι ηλθεν
 ο νυμφιος και αι ετοιμοι εισηλθοι μετ αυτον εισ τουσ γαμονσ
 και εκλισθη η θυρα¹⁴ || ¹¹ νητεροι δε ερχονται και αι λοιπαι παρ-
 θεραι λεγονται· κυριε κυριε αποιξον ημαται¹⁵ || ¹² ο δε αποκριθεισ
 ειπεν· αμητη λεγω νημαται ουκ οιδα νημασ¹⁶ || ¹³ γοηγορειτε ουν οτι
 ουκ οιδατε τηρη ημεραν ουδε τηρη ωραν¹⁷ || ¹⁴ ωσπερ γαρ αιθρω-
 ποσ αποδημων εκαλεσεν τουσ ιδιονσ δουλουνσ και παρεδωκεν
 αυτοισ τα υπαρχοντα αυτον¹⁸ και ω μετ εδωκεν πεντε ταλαντα
 ω δε δυο ω δε ειρ εκαστω κατα τηρη ιδιαν διναιμιν και απεδη-
 μησεν ευθεωσ¹⁹ || ¹⁶ πορευεσθε δε ο τα περτε ταλαντα λαβων²⁰
 ειργαστα ειρ αυτοισ και εκερδησεν αλλα περτε ταλαντα²¹
 ωσαντωσ και ο τα δυο εκερδησεν και αυτοσ αλλα δυο²² || ¹⁸ ο δε
 το ειρ λαβων απελθων ωρυξεν ειρ τη γη και απεκρυψεν το
 αργυριον του κυριου αυτον²³ || ¹⁹ μετα δε χρονον πολυν ερχεται
 ο κυριος των δουλων εκεινων και συναιρει λογον μετ αυτων²⁴
 και προσελθων ο τα περτε ταλαντα λαβων προσηργησεν αλλα
 περτε ταλαντα λεγων²⁵ κυριε πεντε ταλαντα μοι παρεδωκασ ιδε
 αλλα περτε ταλαντα εκερδησα επ αυτοισ²⁶ || ²¹ εφη αυτω ο κυριος
 αυτον²⁷ εν δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγοισ ησ πιστοσ επι
 πολλων δε καταστησω²⁸ εισελθε εισ τηρη χαρα²⁹ || τουν κυριουν δου³⁰
 προσελθων δε και ο τα δυο ταλαντα ειπεν³¹ κυριε δυο ταλαντα
 μοι παρεδωκασ ειδε αλλα δυο ταλαντα εκερδησα επ αυτοισ³²
 εφη αυτω ο κυριος αυτον³³ εν δουλε αγαθε και πιστε επι
 ολιγα ησ πιστοσ επι πολλων δε καταστησω³⁴ εισελθε εισ τηρη χα-

18. το αργυριον τον] omisso αργυριον τον in margine interiore supplevit το αργυριον et in margine exteriore addita littera v ex το fecit τον

ρατ του κυριου σου· ²⁴προσελθωρ δε και ο το εν ταλαντον ειληφωσ ειπεν· κυριε εγνων σε οτι σκληροσ ει αιθρωποσ θεριζων οπον ουκ εσπειρασ και συναγων οθεν ρυ διεσκορπισασ ²⁵και φοβηθεισ απελθωρ εκρυψα το ταλαντον σου εν τη γη· ιδε εχεισ το σοι· ²⁶αποκριθεισ δε ο κυριοσ αυτον ειπεν αυτοι· ποιηρ δουλε και || οκηρηρη ηδεισ οτι θεριζω οπον ουκ εσπειρα και συναγω οθεν ρυ διεσκορπισα· ²⁷εθει ουν σε βαλιν το αργυριον μου τοισ τραπεζιτασ και ελθων εγω εκμηδαμηρ αι το εμορ συν τω τοκω· ²⁸αρατε ουν απ αυτον το ταλαντον και δοτε τω εχοντι τα δεκα ταλαντα· ²⁹τω γαρ εχοντι παντι δοθησεται και περισσευθησεται απο δε του μη εχοντοσ και ο εχει αρθησεται απ αυτον· ³⁰και τον αχριον δουλον εκβαλατε εισ το σκοτοσ το εξωτερον· εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοιτων· ³¹οταν δε ελθη ο νιοσ του αιθρωπου εν τη δοξη αυτον και παντεσ οι αγιοι αγγελοι μετ αυτον τοτε καθησει επι θρο- || ρυν δοξηρ αυτον ³²και συραχθησονται εμπροσθειν αυτον παντα τα εθνη και αφοριει αυτον απ αλληλων ωσπερ ο ποιηρ αφοριζει τα προβατα απο των εριφων ³³και στηρει τα μεν προβατα εκ δεξιων αυτον τα δε εριφια εξ ευωρυμων· ³⁴τοτε ερει ο βασιλευσ τοισ εκ δεξιων αυτον· δευτε οι ευλογημενοι του πατροσ μου κληρονομησατε την ητοιμασμενην υμιν βασιλειαν απο καταβολησ κοδμουν· ³⁵επιγαβα γαρ και εδωκατε μοι φαγειν· εδιψηρα και εποτιβατε με· ξενοσ ημιρ και συνηγαρετε με· ³⁶γυμιοσ και περιεβαλετε με· ησθενηρα και επεσκεψαθει με· ερ φυλακη ημιρ και ηλθατε προσ με· ³⁷τοτε απο- || κριθησονται αυτοι οι δικαιοι λεγοντεσ· κυριε ποτε δε ιδομεν πιστωτα και εθρεψαμεν η διψωτα και εποτιβαμεν· ³⁸ποτε δε ιδαιμεν ξενον και συνηγαρομεν η γυμιον και περιεβαλομεν· ³⁹ποτε δε ιδαιμεν ασθενηη η ερ φυλακη και ηλθομεν προσ δε· ⁴⁰και αποκριθεισ ο βασιλευσ ερει αυτοισ· αιμηρ λεγω υμιν εφ οσορ εποιησατε ενι τοντων των μικρων των αδελφων μου των ελαχιστων εμοι εποιησατε· ⁴¹τοτε ερει και τοισ εξ ευωρυμων· πορενεσθαι απ εμον οι κεκατηραμενοι εισ το πνε το αιωνιον το ητοιμασμενον τω διαβολω και τοισ αγγελοισ αυτον· || ⁴²επιγαβα γαρ και ουκ εδωκατε μοι φαγειν· εδιψηρα και ουκ εποτιβατε με· ⁴³ξενοσ ημιρ και ον συνηγαρετε με·

γυμνος και ου περιεβαλετε με· ασθενησ και εμφυλακη και ουκ επεσκεψαθαι με· ⁴⁴ τοτε αποκριθησονται και αυτοι λεγοντεσ· κυριε ποτε δε ιδαιερ πινοντα η διψωντα η ξεροι η γυμνοι η ασθενη η ερ φυλακη και ου διηκοησαμεν δοι· ⁴⁵ τοτε αποκριθησεται αυτοισ λεγον· αμηρ λεγω νμιν ειφ οσον ουκ εποιησατε ειν τοντων των ελαχιστων ουδε εμοι εποιησατε· ⁴⁶ και απελευσονται οντοι εισ κολασιν αιωνιον οι δε δικαιοι εισ ξωηρ αιωνιον·

XXVI. Και ε- || γενετο οτε ετελεσεν ο ιηδονος παρτασ τονδο λογονσ τοντοσ ειπεν τοισ μαθηταισ αυτον· ² οιδατε οτι μετα δνο ημερασ το πασχα γινεται και ο ειοσ του αιθρωπον παραδιδοται εισ το σταυρωθηγαι· ³ τοτε συνηγθησαν οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ και οι πρεββυτεροι του λαον εισ τηρ αυληρ του αρχιερεωσ τον λεγομενον καιασα · ⁴ και συνεβουλευσαντο ια τον ιηδονυ δολω κρατησοντιν και αποκτινωσιν· ⁵ ελεγον δε· μη εν τη εορτη ια μη θορευσον γενηται ειν τω λαο· ⁶ τον δε ιηδου γενομενον εν βηθανια ειν οικια σιμωνοσ τον λεπρον ⁷ προσηλθεν αυτω γυνη || αλαβαστρον μιρον εχοντα βαρυτιμον και κατεχεεν επι τηρ κεφαλην αυτου αγακειμενον· ⁸ ιδουτεσ δε οι μαθηται αυτου ηγακακτησαν λεγοντεσ· εισ τι η απωλια αυτη του μιρον· ⁹ ηδυνατο γαρ τοντο πραθηγαι πολλον και δοθηγαι τοισ πτωχοισ· ¹⁰ γρον δε ο ιηδονος ειπεν αυτοισ· τι κοπονσ παρεχετε τη γυναικει· εργορ γαρ καλορ ειργασατο εισ εμε· ¹¹ παρτοτε γαρ τονδο πτωχονσ εχετε μεθ εαντων εμε δε ου παρτοτε εχετε· ¹² βαλλοντα γαρ αυτη το μιρον τοντο επι του σωματοσ μον προσ το ειταφιασαι με εποιησεν· ¹³ αμηρ λεγω νμιν οπον εαν κηρυχθη το ειαγγελιον τοντω ειν οδω || τω κοδιμω λαληθησεται και ο εποιησεν αυτη εισ μηγμοσινορ αυτησ· ¹⁴ τοτε προενθεισ εισ των διδεκα ο λεγομενοσ ιουδασ ισκαριωτησ προσ τουν αρχιερεισ ¹⁵ ειπεν· τι θελεται μοι δουνται και εγω νμιν παραδιωσω αυτον· οι δε εβτηδιαν αυτω τριακοντα αργυρια· ¹⁶ και απο τοτε εξητει εικεριαν ια αυτοι παριδω· ¹⁷ τη δε πρωτη των αξυμων προσηλθον οι μαθηται λεγοντεσ τω ιηδου· που θελεισ ετοιμασθωμεν δοι φαγειν το πασχα· ¹⁸ ο

δε εἰπεν αὐτοῖς· υπαγετε εἰσ τὴν πόλιν προσ τὸν δῆμα καὶ εἰπαται αὐτῷ· ο διδασκαλὸς λέγει· ο καρδος μου εγγυς εστιν· προσ σε ποιω || το πασχα μετα τον μαθητων μου¹⁹ καὶ εποιησαν οι μαθηται ὡσ συνεταξεν αὐτοῖς ο ἵβον καὶ ἡτοιμασαν το πασχα· ²⁰οψιας δε γενομενης ατεκειτο μετα τον διδεκα μαθητων· ²¹καὶ εσθιουτων αὐτων εἰπεν· αἱμην λεγω υμιν οτι εἰσ εὑ υμων παραδοσει με· ²²καὶ λυπουμενοι σφοδρα ἥρξατο λεγειν αὐτῳ εκαστος αὐτον· μητι εγω ειμι κύριος· ²³ο δε αποκριθεισ εἰπεν· ο εμβαψας μετ εμου εν τω τρυβλιω τηρ χειρα ουτος με παραδοσει· ²⁴ο μερ νιος τον αιθρωπον υπαγει καθως γεγραπται περι αυτον οναι δε το αιθρωπω εκειρο δι ον ο νιος τον αιθρωπον παραδιδοται· καλον ηρ αὐτῳ εη ουκ εγενητη ο αιθρωπος || εκεινος· ²⁵αποκριθεισ δε ιουδαιος ο παραδιδονσ αυτοι εἰπεν· μητι εγω ειμι φαβζι· λεγει αὐτῳ· συ ειπασ· ²⁶εσθιουτων δε αὐτων λαβων ο ἵβον τον αρτον καὶ ευχαριστησας εκλαβεν καὶ εδιδου τοισ μαθηταισ αυτον καὶ εἰπεν· λαβετε γαρετε τοντο εστιν το δομα μου· ²⁷καὶ λαβον ποτηριον ευχαριστησας εδωκεν αυτοισ λεγων· πιετε εὑ αυτον πατεσ· ²⁸τοντο γαρ εστιν το αιμα μου το τηρ καιρησ διαθηκησ το περι πολλων εκχυτομενηρ εισ αφεσιν αμαρτιων· ²⁹λεγω δε υμιν ον μη πιω απαρτι εκ τοντον τον γειγματος τηρ απελον εωσ τηρ ημερας εκεινησ οταν αυτο πιγω μεθ || υμοι καιροι εν τη βασιλεια τον πατροσ μου· ³⁰καὶ εμηδαρτεσ εξηλθον εισ το ορος των ελαιων· ³¹τοτε λεγει αυτοισ ο ἵβον· πατεσ εμεισ σκαρδαλισθησεθαι εν εμοι εν τη γεντι ταυτῃ γεγραπται γαρ· παταξω τορ ποιμενα καὶ διαδοκησθησονται τα προβατα τηρ ποιηγησ· ³²μετα δε το εγερθησαι με προαξω υμασ εισ τηρ γαλιλαια· ³³αποκριθεισ δε ο πετρος εἰπεν· αὐτῳ· ει πατεσ σκαρδαλισθησονται εν δοι εγω ουδεποτε σκαρδαλισθησομαι· ³⁴εφη αὐτῳ ο ἵβον· αἱμην λεγω δοι οτι ερ ταυτῃ τη γεντι πριν αλεκτορα γεωγηδαι τρισ απαρηγη με· ³⁵λεγει αὐτῳ ο πε· || τροσ· καν δεη μαι δεν δοι αποθανειρ ον μη δε απαρηγδομαι· ομοιωσ δε και πατεσ οι μαθηται ειπον· ³⁶τοτε ερχεται μετ αὐτων ο ἵβονσ εισ χωριον λεγομενογ γεθησεματει και λεγει τοισ μαθηταισ αυτον· καθεισατε αυτον εωσ ον απελθωτ προσενξομαι εκει· ³⁷και παραλαβων τορ πετρορ

καὶ τούς δύο νιστρίζεις προσέβασιν ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ αἰδημογεῖν·
 38 τότε λέγει αὐτοῖς· περιλυπός εστίν η ψυχὴ μου εως θανάτου· μεινατε μοι δὲ καὶ γρηγορεῖτε μετ' εμού· 39 καὶ προελθὼν
 μήκορος ἐπεβεγεὶς επὶ προσώποι αὐτοῦ προσένυχομενος καὶ λεγον·
 πατερ εἰ δυνατοί· εστίν παρελθατοι απ' εμού το ποτηριού
 τούτου· πλὴρις οὐχ ωσεγως θελοι αλλ ωσε συ· 40 καὶ ερχεται προσ
 τούς μαθητας και ενδισκει αυτούς καθευδοντας και λεγει τω
 πετρῳ· οντως ουκ ισχυρατε μιαν φραγη γρηγορησαι μετ' εμού·
 41 γρηγορεῖτε και προσένυχεθε τα μη εισελθητε εισ πειραμορ·
 το μειρ πτενυμα προθυμονη η δε βαρξ ασθενησ· 42 παλιν εκ δεν
 τερου απελθων προσηγεται λεγον· πατερ μου ει ου δυναται
 τούτο το ποτηριον παρελθειν απ' εμού εαν μη αυτο πιο γεγη
 θητο το θελημα σου· 43 και ελθων παλιν ενδεν αυτούς καθευ
 δοντας· ησαν γαρ οι οφθαλμοι αυτοι βεβαρημενοι· 44 και παφεισ
 αυτούς απελθων προσηγεται εκ τριτου τορ αυτοι λογοι ειπων·
 45 τότε ερχεται προσ τον μαθητας και λεγει αυτοις· καθευδετε
 το λοιπον και απανεεθε· ιδου γρηγικειη η φρα και ο νιστ
 αιθρωπον παραδιδοται εισ χειρας αμαρτωλων· 46 εγειρεεθε
 αγωμειρ ιδου γρηγικειη ο παραδιδον με· 47 και ετι αυτον λαλουν
 τοσ ιδους ιουδας εισ των δωδεκα ηλθει και μετ αυτον οχλος
 πολυσ μετα μαχαιρων και ξυλων απο των αρχιερεων και πρε
 βυτερων τον λαον· 48 ο δε παραδιδον αυτοι εδοκει αυτοις
 σημιον λεγον· ον εαν φιλιροι αυτοις εστιν κρατησατε αυτοι·
 49 και ευθεως προσελθων τω μηδον· 50 ειπερ χαιρε ζαβι και κατ
 εφιλησειρ αυτορ· 50 ο δε μηδον ειπεν αυτω· εταιρε εφ ο παρει·
 τότε προσελθοτεσ επεβαλοι τας χειρας επι τον μηδον και
 εκρατησαρ αυτορ· 51 και ιδου εισ των μετα μηδον εκτεινας την
 χειρα απεσπασει την μαχαιραν αυτον και παταξας τον δουλον
 του αρχιερεωσ απιλειρ αυτον το ωτιορ· 52 τότε λεγει αυτω ο μη
 δον· αποστρεψοι σου την μαχαιραν εισ τορ τολον αντησ·
 παγτεσ γαρ οι λαβοτεσ μαχαιραν εν μαχαιρη απολονται·
 53 η δοκει δοι οτι ου δυγαμαι αρτι παρεκκαλεσαι τον πατερα
 μου και παραστησει μοι πλειονη η δωδεκα λεγεωνορ αγγελων·

39. προελθων] προσελθων codex, sed σ punctis superpositis improbatum.

48. κρατησατε] ατ pr factum ex ησ

⁵⁴ πωσ ουν πληρωθωσιν αι γραφαι οτι ου- || τωσ δει γενεσθαι.
⁵⁵ εν εκεινη τη ωρα ειπεν ο ιηδονσ τοισ οχλοισ· ωσ επι λησ-
 την εξηλθατε μετα μαχαιρων και ξυλων συγλαβειν με· καθ
 ημεραν προς υμασ εκαθεζομην διδασκων εν τω iερω και ουκ
 εκρατησατε με· ⁵⁶ τοντο δε ολογ γεγονεν ια πληρωθωσιν αι
 γραφαι των προφητων· τοτε οι μαθηται αφεντεσ αυτον απαν-
 τεσ εφυγον· ⁵⁷ οι δε κρατησαντεσ τον ιηδονν απηγαγον προς
 καιαφαι τον αρχιερεα οπου οι γραμματεισ και οι πρεσβυτεροι
 συνηγθησαν· ⁵⁸ ο δε πετρος ιρκολουθει αυτοι απο μακροθειν εωσ
 τησ αυλησ του || αρχιερεωσ και εισελθων εσω εκαθητο μετα των
 υπηρετων ιδειν το τελοσ· ⁵⁹ οι δε αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι
 και ολοι το συνεδριον εξητουν φενδομαρτυριαν κατα του ιηδου
 οπωσ αυτον θαρατωσωσιν ⁶⁰ και ουκ ηυρον πολλων δε φενδο-
 μαρτυρων προσελθοντων ον ηυρον· υστερον δε προσελθοντεσ
 δυο τιμεσ φενδομαρτυρεσ ⁶¹ ειπον· ουτοσ εφη· δυραμαι κατα-
 λυσαι τον iαν τον θεον και δια τριων ημερων οικοδομησαι
 αυτον· ⁶² και αναστασ ο αρχιερευσ ειπεν αυτω· ουδειν αποκριη
 τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν· ⁶³ ο δε ιηδονσ εισιπα· και απο-
 κριθεισ ο αρχιερευσ ειπεν αυτω· εξορκιζω δε κατα του || θεον
 τον ζωντοσ ια ημιν ειπησ ει συ ει ο χριστοσ ο νιοσ του θεον
 τον ζωντοσ· ⁶⁴ λεγει αυτω ο ιηδονσ· συ ειπασ· πληγ λεγω υμιν
 απαρτι οφεσθαι τον iνον τον αιθρωπον καθημερογ εκ δεξιων
 τησ δυραμεωσ και ερχομερογ επι των γεφελων του ουρανον·
⁶⁵ τοτε ο αρχιερευσ διερρηξει τα iματια ειντου λεγων· εβλασ-
 φημησει τι ετι χρειαν εχομερ μαρτυρων· ιδε γυν ηκουντατε την
 βλασφημιαν αυτον· ⁶⁶ τι υμιν δοκει· οι δε αποκριθεντεσ ειπον·
 εροχοσ θαρατον εστιν· ⁶⁷ τοτε ενεπτυσαν εισ το προσωπον αυτον
 και εκολαφισαν αυτον οι δε εραπισαν ⁶⁸ λεγοντεσ· προφητευσον
 ημιν χριστε τισ εο- || τιν ο παιασ σε· ⁶⁹ ο δε πετρος εξω εκα-
 θητο εν τη αυλη και προσηλθεν αυτω μα παιδισκη λεγουσα·
 και συ ησθα μετα ιηδου τον γαλιλαιου· ⁷⁰ ο δε ηρησατο εμ-
 προσθεν πατων λεγων· ουκ οιδα ο λεγεισ· ⁷¹ εξελθοντα δε
 αυτορ εισ τον πνωρα ιδειν αυτον αλλη και λεγει αυτοισ εκει·

59. οπωσ in rasura scriptum. | θαρατωσωσιν] αγα ετ ωσιν in rasura.

60. δε pr in margine additum. | προσελθοντων ον ηυρον] omnia haec excepta syllaba προσ in rasura.

καὶ οὗτος γρ μετὰ ἡμέραν τοῦ γαῖωρσαν.⁷² καὶ πάλιν ἡρηγό-
το μετὰ οὐρανού οτι οὐκ οἶδα τοὺς αἰθρῶπον.⁷³ μετὰ μικροῦ δὲ
προσβελθοτεος οἱ εἰστοτεος ελεγον τοὺς πετροὺς αλιθώσ καὶ σὺ εὖ
αυτοὺς ει καὶ γαρ γαλιλαιος ει καὶ η λαλία σου δῆλον δε ποιει.⁷⁴
τοτε ἡρξατο καταθεματίζειν καὶ ομηνειν οτι οὐκ οἶδα τοὺς
αἰθρῶπον καὶ εὐθεοσ αλεκτοῷ ε- || φωτησειν.⁷⁵ καὶ εμηδθῆ ο
πετροσ τοῦ ρηματοσ ἡμέραν ειρηκοτοσ αυτῳ οτι ποιη αλεκτοῷ
φωτησαι τρισ απαρηγή με καὶ εξελθον εξω εκλαυσειν πικροῳ.

XXVII. Πρωιασ δε γειομενησ συμβουλιοι ελαφοι παρτεο
οι αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι τον λαον κατα τον ημέραν οστε
θανατωσαι αυτογ¹ και δησαντεο αυτογ απιγαγοι και παρεδω-
καν πιλατῳ τω ηγεμονι² τοτε ιδωρ ιουδαοι ο παραδιδονοι αν-
τογ οτι κατεκριθη μεταπειληθεισ απεστρεψεν τα τριακοτα
αργυρια τοισ αρχιερευσειν και πρεσβυτεροισ⁴ λεγοι⁵ ημαρτοι
παραδονοι αιμα αθωον οι δε ειπον τι προσ ημασ || συ οψη⁶
και ριψασ τα αργυρια ειρ τω γαω απεχωρησειν και απελθον
απηγξατο⁷ οι δε αρχιερεισ λαβοντεο τα αργυρια ειπον⁸ ουκ
εξεστιν βαλειν αυτα εισ τορ κορβαρα επι τιμη αιματοσ εστιν.⁹
συμβουλιοι δε λαβοντεο ψρορασαν εξ αυτογ τορ αγρον τον
κεραμεωσ εισ ταφηρ τοισ ξενοισ¹⁰ διο εκληθη ο αγροσ εκειοσ
αγροσ αιματοσ εωσ τησ σημερον¹¹ τοτε επληρωθη το ρηθεν
δια ιερεμιον τον προφητον λεγοντοσ και ελαφοι τα τριακοτα
αργυρια την τιμην τον τετιμμενον ον ειπιμησατο απο νιων
ισραηλ¹² και εδωκαν αυτα εισ τον αγρον τον κεραμεωσ καθα
συνεταξεν μοι κυριοι¹³ ο δε ημέραν εσταθη εμπροσθειν τον
ηγεμονοσ και επιφωτησειν αυτογ ο ηγεμων λεγοι¹⁴ συ ει ο βασι-
λευν τωρ ιουδαιων ο δε ημέραν εφη αυτω¹⁵ συ λεγεισ¹⁶ και
ειρ τω κατηγορισθαι αυτογ υπο των αρχιερεων και πρεσβυτε-
ροων ουδεν απεκρινατο¹⁷ τοτε λεγει αυτῳ ο πιλατοσ ουκ
ακουεισ ποσα σου καταμαρτυρονσιν¹⁸ και ουκ απεκριθη αυτῳ
προσ ουδε ειρ ρημα οστε θαυμαζειν τον ηγεμονα λειαν¹⁹ κατα
δε εορτηρ ισθει ο ηγεμων απολνειν εια το οχλω δεδμον ον
ηθελον²⁰ ειχον τε τοτε δεδμον επισημον λεγομενορ βαραββαν²¹
συρηγμενων ουρ αυτογ ειπειρ αυτοισ ο πιλατοσ²² τινα || θε-
λετε απολυσω νημαρ βαραββαν η ημέραν τον λεγομενον χριστον²³
ηδει γαρ οτι δια φθορον παρεδωκαν αυτογ²⁴ καθηγμενον δε

αυτον επι του βηματος απεστειλεν προσ αυτον η γυνη αυτον λεγοντα· μηδερ δοι και τω δικαιω εκεινω· πολλα γαρ επαθον σημειον κατ οραρ δι αυτον· ²⁰οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι επεισαν τους οχλους ια αιτησονται τον βαραββαρ τον δε ιησουν απολεσονται· ²¹αποκριθεισ δε ο ηγεμων ειπεν αυτοις· τια θελετε απο των δυο απολυτων υμιν· οι δε ειπορ βαραββαρ· ²²λεγει αυτοις ο πιλατος· τι ουρ ποιησω ιησουν τον λεγομενον χριστον· λεγονται || παρτεσ σταυρωθητω· ²³ο δε ηγεμων εφη· τι γαρ κακον εποιησεν· οι δε περισσοτερον εκραζον λεγοτεσ σταυρωθητω· ²⁴ιδωρ δε ο πιλατος οτι ουδεις οφελει αλλα μαλλον θορυβος γινεται λαβων υδωρ απενιψατο τας χειρας απεγαντι τους οχλους λεγων· αθωος ειμι απο του αιματος του δικαιου τουτον· υμεισ οφεσθε· ²⁵και αποκριθεισ πασ ο λαος ειπεν· το αιμα αυτου εφ ημιας και επι τα τεκνα ημιων· ²⁶τοτε απελυσεν αυτοις τον βαραββαρ τον δε ιησουν φραγελλοσασ παρεθωκεν αυτοις ια σταυρωθη· ²⁷τοτε οι στρατιωται του ηγεμονος παραλα- || βοητεσ τον ιησουν εισ το πρωτωριον διηγηγαν επ αυτον ολιγη τηρ σπειραν· ²⁸και εκδισαρτεσ αυτον περιεθηκαν αυτω χλαμυδα κοκκινην· ²⁹και πλεξαντεσ στεφανορ εξ ακανθων ειθηκαν επι την κεφαλην αυτου και καλαιον ει τη δεξια αυτου και γογυπετησαντεσ εμπροσθεν αυτου ειεπαιξον αυτω λεγοντεσ· χαιρε ο βασιλευ των ιουδαιων· ³⁰και ειπτυσαντεσ εισ αυτοι ελαβορ τον καλαιον και ετυπτορ εισ την κεφαλην αυτου· ³¹και οτε ειεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την χλαμυδα και ειεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου και απηγαγον αυτον εισ το σταυρωσαι· ³²εξερχομε- || ροι δε ηροοι αιθρωπον κυρηραιον οροματι διμωρα· τουτον ηγγαρειναν ια αρη τον σταυρον αυτον· ³³και ελθοντεσ εισ τοπορ λεγομενορ γολγοθαν ο εστιτ λεγομενορ κρανιον τοπος ³⁴εδοκαν αυτω πιειν οξος μετα χολησ μεμιγμενορ· και γενδαμενοσ ουκ ηθελησεν πιειν· ³⁵σταυρωσαντεσ δε αυτον διεμερισαντο τα ιματια αντον βαλλοντεσ κληρον επ αυτα· ³⁶και καθημεροι ειησουν αυτορ εκει· ³⁷και επειθηκαν επαρω τηρ κεφαλησ αυτου τηρ αιτιαν αυτον γεγραμμενην· ουτοσ εστιτ ιησουν ο βασιλευ των ιουδαιων·

38. σεν supra lineam additum.

³⁸ τοτε σταυρούνται συν αυτῷ δύο λησταὶ εἰσ ἐξ || δεξιῶν καὶ
 εἰσ ἐξ εὐογνημάτων.³⁹ οἱ δὲ περιπορευόμενοι εβλασφήμουντον αὐτῶν
 κινούντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν⁴⁰ καὶ λεγούτεο· οὐαὶ οἱ καταλυόντοι
 τὸν γαον καὶ εἴ τρισιν ἥμεροισι οἰκοδομῶν σωβορούς δεσμῶν εἰ
 νιοῦ εἰ τὸν θεόν καταβίῃ απὸ τοῦ σταυροῦ.⁴¹ ομοιώθη δὲ καὶ
 οἱ αρχιερεῖς επιπαιζόντες μετὰ τῶν γραμματεῶν καὶ πρεσβύτε-
 ρῶν καὶ φαρισαῖς ελεγον·⁴² ἀλλούς εἴσοδεν εαυτοῖς οὐ δηγα-
 ταὶ σωβαῖ· εἰ βασιλεὺς ἴσραὴλ εἴτιν καταβατὼν ἐν αὐτῷ τοῦ
 σταυροῦ καὶ πιστεύσωμεν εἰσ αὐτὸν.⁴³ πεποιθεῖς επὶ θεοῦ ρυ-
 βασθόν ἐν αὐτῷ εἰ θελεῖ αὐτὸν εἰπεῖς γαρ οὐτὶ θεοῦ εἰμὶ νιοῦ.⁴⁴
 τὸ || δὲ αὐτὸν καὶ οἱ λησταὶ οἱ συνταυροθεύτες αὐτῷ οὐδεί-
 ξον αὐτὸν.⁴⁵ απὸ δὲ εκτῆσης ωρᾶς εγενέτο σκοτος ἐπὶ πασαν
 τὴν γῆν εώς ωρᾶς ερατῆσ.⁴⁶ περὶ δὲ τηρειατῆς ωρᾶς εβοησεν
 οἱ ιησοντος φονῆς μεγαλὴ λεγών· ηλεῖ ηλεῖ λίμαν σαβαζθατεῖ·
 τούτη εστιν θεες μου θεες μου πατέρες με εγκατελιπεσ.⁴⁷ τινες δὲ
 τῶν εκεί εστωτῶν ακούσατες ελεγον οὐτὶ ηλιαν φονεῖ οὐτοῦ.⁴⁸
 καὶ ενθεωσ δραμούσι εἰσ ἐξ αὐτῶν καὶ λαβούσι πλογγούς πληρα-
 τε οἶσον καὶ περιθεισ καλαμούς εποτίζεν αὐτὸν.⁴⁹ οἱ δὲ λοιποὶ⁵⁰
 ελεγον· αφεσ ειδωμεν εἰ ερχεται ηλιας σωσωρ αὐτὸν.⁵¹ οἱ δὲ
 ιησοντος παλιν κραξασ φονῆς μεγαλῇ αφήκει τὸ πιενυμα.⁵² καὶ
 ιδου τὸ καταπεταῦμα τὸν γαον εβχισθη εἰσ δύο απὸ αιωθεν
 εώς κατο καὶ η γῆ εβισθη καὶ αἱ πετραι εβχισθησαν⁵³ καὶ τὰ
 μημεια αιεωχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων
 αγωνοῦ ηγερθη⁵⁴ καὶ εξελθούτες απὸ τῶν μημειων μετὰ τηρ-
 εγερδιγιν αὐτοὺς ειδηλθούν εἰσ τὴν αγιαν πολιν καὶ εεργατισθησαν
 πολλοῖσι.⁵⁵ οἱ δὲ εκατονταρχοὶ καὶ οἱ μεταντοντες τὸν
 ιησοντον ιδούτες τὸν σίδημον καὶ τὰ γενομενα εφοβηθησαν σφοδρα
 λεγούτες· αλιτρως θεον νιοῦ ην ουτοῦ.⁵⁶ ησαν || δὲ εκεί γυναικεσ
 πολλαι απὸ μακροθεν θεωρουνται αιτιεσ ηχολοινθησαν τῷ ιη-
 σον απὸ τῆς γαλιλαιας διακονονται αὐτοι.⁵⁷ ερ αισ ηρ μαρια η
 μαγδαληη καὶ μαρια η τὸν ιακωβον καὶ ιωσηη μητηρ καὶ η μη-
 τηρ τῶν νιοων ζεβεδαιον.⁵⁸ οψιασ δὲ γενομενησ ηλθεν αιθρω-
 ποσ πλουσιοσ απὸ αριμαθαιασ πολεωσ τῶν ιουδαιων τουρομα
 ιωσηη φ οσ καὶ αυτοσ εμαθητειη τῷ ιησον.⁵⁹ ουτοσ προσελ-
 θων τῷ πιλατῳ ητησατο τὸ σώμα τὸν ιησον· τοτε ο πιλατοσ
 εκελευσεν αποδοθηται τὸ σώμα τὸν ιησον.⁶⁰ καὶ λαβον τὸ

σομα ο ιωδηφ εετενιξερ || αυτο σιδορι καθαρα ⁶⁰ και εθηκεν αυτο εν τω καιρῳ αυτου μημιω ο ελατομησεν εν τῃ πετρᾳ και προσκυλισας λιθον μεγαν τη θυρᾳ τον μημειον απηλθεν. ⁶¹ ην δε εκει μαρια η μαγδαληη και η αλλη μαρια καθημεναι απειρατι τον ταφον. ⁶² τη δε επανριον ητις εετιν μετα την παρασκευην συνηχθησαν οι αρχιερεισ και οι φαρισαιοι προσ πιλατον ⁶³ λεγοντεσ· κυριε εμηγηθημεν οτι εκεινος ο πλαστος ειπεν ετι ζον· μετα τρισ ημερασ εγειρομαι. ⁶⁴ κελευσορ ονν ασφαλισθηραι τον ταφον εωσ τησ τριτησ ημερασ μηποτε ελθοντεσ οι μαθηται αν- || τον γεκτοσ κλεψωσιν αυτον και ειποσιν τω λαο ότι ηγερθη απο των νεκρων και εεται η εσχατη πλανη χειρον τησ πρωτησ. ⁶⁵ εφη δε αυτοισ ο πιλατοσ· εχετε κονστωδιαν υπαγετε ασφαλισθαι ωσ οιδατε. ⁶⁶ οι δε πορευθεντεσ ησφαλισθαι τον ταφον σφραγιζαντεσ τον λιθον μετα τησ κονστωδιασ.

XXVIII. Οψε δε σαββατον τη επιφωδκονδη εισ μιαν σαββατον ηλθεν μαρια η μαγδαληη και η αλλη μαρια θεωρησαι τον ταφον. ² και ιδον σιδιμοσ μεγασ εγενετο· αγγελος γαρ κυριον καταβασ εξ ονδανον προσελθων απεκυλισεν τον || λιθον απο τησ θυρασ τον μημειον και εκαθητο επαρω αυτον. ³ ηρ δε η ιδεα αυτον ωσ αστραπη και το ειδυμα αυτον λευκον ωδει χιων. ⁴ απο δε τον φοβον αυτον εβισθησαν οι τηρουντεσ και εγενορτο ωδει νεκροι· ⁵ αποκριθεισ δε ο αγγελος ειπεν ταισ γυραιξιν· μη φοβεισθε νμεισ· οιδα γαρ οτι ιηδονν τον εσταυρωμενον ξητειτε· ⁶ ουκ εετιν ωδε· ηγερθη γαρ καθωσ ειπεν· δεντε ειδετε τον τοπον οπον εκειτο ο κυριος· ⁷ και ταχυ πορευθεισαι ειπατε τοισ μαθηταισ αυτον οτι ηγερθη απο των νεκρων και ιδον προαγει νμασ εισ την γαλιλαιαν· εκει αυτον οφεισθε· ιδον || ειπον νμαν· ⁸ και εξελθονσαι ταχυ απο τον μημιον μετα φοβον και χαρασ μεγαλησ εθραμον απαγγειλαι τοισ μαθηταισ αυτον· ⁹ ωσ δε επορευοντο απαγγειλαι τοισ μαθηταισ αυτον και ιδον ο ιηδονος επηρτιησεν αυταισ λεγων χαιρετε· αι δε προσελθονσαι εκρατησαν αυτον τον ποδασ και προσεκυνησαν αυτω· ¹⁰ τοτε λεγει αυταισ ο ιηδονος· μη φοβεισθε· υπαγετε απαγγειλατε τοισ

αδελφοισ τα απελθωσιν εισ τηρ γαλιλαιαν κακει με οφορται·
 11 πορενομεροι δε αντωρ ιδου τινεσ τηρ κονστοδιασ εισελθορ-
 τεσ εισ τηρ πολιν απηγγειλαν τοισ || αρχιερευνιν απατα τα
 γερομερα· 12 και συναχθειτεσ μετα τωρ πρεβιτερων συμβον-
 λιον τε λαβορτεσ αργυρια υκανα εδωκαν τοισ στρατιωταισ
 13 λεγοτεσ· ειπατε οτι οι μαθηται αντον γεντος ελθοντεσ εκλε-
 φαν αυτον ημιν και μομεροι· 14 και εαν ακονθη τοντο επι
 τον γηρεμορος ημεισ πισωμερ αυτον και νιασ αμεριμνον πουη-
 σωμερ· 15 οι δε λαβορτεσ τα αργυρια εποιησαν ωσ εδιδαχθισαν·
 και διεψημισθη ο λογοσ ουτοσ παρα ιονδαιοισ μεχρι τηρ σημει-
 ρον· 16 οι δε εινδεκα μαθηται επορευθησαν εισ τηρ γαλιλαιαν
 εισ το οροσ ον εταξατο αυτοισ || ο ιηδουσ· 17 και ιδουτεσ αυτον
 προσεκυρησαν αυτω· οι δε εδιστασαν· 18 και προσελθων ο ιη-
 δουσ ελαλησεν αυτοισ λεγων· εδοθη μοι πασα εξουσια ερ-
 ονφανει και επι γηρ· 19 πορευθειτεσ ουν μαθητευναται παντα
 τα εθηη βαπτιζοτεσ αυτουσ εισ το ονομα του πατροσ και του
 νιου και τον αγιου πνευματοσ 20 διδασκοτεσ αυτουσ τηρειν
 παντα οσα ενετειλαμην νιμιν· και ιδου εγω μεθ νιμιν ειμι
 πασα τας ημερας εωσ τηρ συντελειασ του αιωνοσ αμην·

εναγγελιον κατα ματθαιον

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

Ι. Αρχὴ τὸν εὐαγγελίου ἡδον χριστὸν νιον τον θεον² ὥσ
γεγραπται εν τοισ προφηταισ· ιδον εγω αποστελλω τον αγγε-
λον μου προ προσωπου σου οσ κατασκενασει τηρ οδον σου εμ-
προσθειρ σου·³ φωνη βοωμοσ εν τη ερημω· ετοιμασατε τηρ
οδον κυριου ευθειασ ποιειτε τασ τριβονσ αυτον·⁴ εγερετο ιω-
ανησ βαπτιζων εν τη ερημω και κηρυξσων βαπτισμα μεταρο-
ασ εισ αφειρ αμαρτιων·⁵ και εξεπορευετο προσ αυτον πασα
η ιουδαια χωρα και οι ιεροσολυμιται και εβαπτιζοτο πατεο
εν τω ιορδανη ποταμω υπ αυτον εξομολογουμενοι τασ αμαρ-
τιασ αυτον·⁶ ηρ δε ο ιωανης ερθεδυμενοσ τριχασ καμηλον και
ξω· || τηρ δεοματιηρ περι τηρ οδην αυτον και εσθιων ακρι-
δασ και μελι αγριον·⁷ και εκηρυξσειρ λεγων· ερχεται ο ισχυρο-
τεροσ μου οπισσ μου ον ονκ ειμι ικανοσ κυψας λεσαι τον
ιματα των υποδηματων αυτον·⁸ εγω μερ εβαπτισα υμας εν
ιδατι αυτοσ δε βαπτισει υμασ εν πτευματι αγιον·⁹ και εγερετο
εν ταισ ημεραισ εκειναισ ηλθειρ ο ηδονοσ απο γαζαρατ τησ γαλι-
λαιασ και εβαπτισθη υπο ιωαννου εισ τον ιορδανηρ·¹⁰ και ευ-
θεοσ αραβαιων απο τον γιδατοσ ιδειρ σχιζομενοσ τονσ ου-
ρανονσ και το πτευμα καταβαινογ ωσει περιστεραι επ αυτον·¹¹
και φωνη εγερετο εκ των ονρανων· συ ει ο νιοσ μου ο αγα-
πητοσ ερ δοι || ηρδοκηρα·¹² και ευθησ το πτευμα αυτον εκβαλ-
λει εισ τηρ ερημον·¹³ και ηρ εκει εν τη ερημω ημερασ τεσσερα-
κοτα πειραζομενοσ υπο τον οατεα και ηρ μετα των θηριων
και αγγελοι διηρογονυ αυτο·¹⁴ μετα δε το περαδοθηραι τον
ιωανηρ ηλθειρ ο ηδονοσ εισ τηρ γαλιλαιαν κηρυξσων το εναγγε-

λιον τησ βασιλειασ του Θεου¹⁵ λεγον οτι πεπληφωται ο καιρος και ηγγικερη η βασιλεια του Θεου¹⁶ μεταποιειτε και πιστευετε εν τω ευαγγελιω¹⁷ περιπατογ δε πιστα τηρ θαλασσαι τησ γαλιλαιασ ιδειρ σιμωρα και αιδρεσαν τον αδελφον αυτου του σιμωρος αμφιβαιλλογτασ αμφιβλιστρον ειρ τη θα- || λισση¹⁸ ηδαν γαρ αλιεισ¹⁹ και ειπερ αυτοισ ο ιησουν²⁰ δεντε οπισθ μου και ποιησθ υμας γερεσθαι αλιεισ αιθρωπων²¹ και ευθεωσ αφερτεσ τα δικτνα αυτων ηκολονθησαν αυτω²² και προβασ εκειθερ ιδειρ ιακωβογ τον τον ζεβεδαιον και ιωαννη τον αδελφον αυτου και αυτοισ ειρ τω πλοιω καταφτιζοντασ τα δικτνα²³ και ευθεωσ εκαλεσερ αυτον²⁴ και αφερτεσ τον πατερα αυτον ζεβεδαιον ειρ τω πλοιω μετα των μαθοτων απηλθον οπισθ αυτου²⁵ και εισπορευονται εισ καπεργασιν²⁶ και ευθεωσ τοισ βαρβασιν εισελθωρ εισ τηρ συναγωγην εδιδασκεν²⁷ και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου ην γαρ || διδασκων αυτοισ ωδ εξουσιαν εχον και οιχ ωδ οι γραμματεισ αυτωρ²⁸ και ην ει τη συναγωγη αυτων αιθρωποσ ειρ πνευματι ακαθαφτω και απεκραξεν²⁹ λεγων³⁰ ει τι ημιν και δοι ιησουν ναζαρητε³¹ ηλθεσ απολεσαι ημασ³² οιδα δε τισ ει ο αγιοσ τον Θεου³³ και επετιμησεν αυτω ο ιησουν λεγων³⁴ φιμωθητι και εξελθε απ αυτου³⁵ και σπαραξιν αυτου το πνευμα το ακαθαφτον και κωιξαν φερη μεγαλη εξηλθερ απ αυτου³⁶ και εθαμβηθησαν πατεσ ωδτε συρζητειν προσ εαυτον³⁷ λεγοντασ³⁸ τι εστιν τοντο³⁹ τισ η διδαχη η καιρη αυτη οτι κατ εξουσιαρ και τοισ πνευμασιν τοισ ακαθαφτοισ επιτασσει και υπακονονοσιν αυτω⁴⁰ και εξηλ- || θεν η ακοη αυτου ευθυν εισ ολιρ τηρ περιχωρον τησ γαλιλαιασ⁴¹ και εξελθωρ ευθυν εκ τησ συναγωγησ ηλθερ εισ τηρ οικιαν σιμωροσ και αιδραιον μετα ιακωβου και ιωαννου⁴² η δε περιθερα σιμωροσ κατεκειτο πνευμασιν και ευθεωσ λεγονσιν αυτω περι αυτησ⁴³ και προσελθων ηγειρεν αυτηρ κρατησασ τησ χειροσ αυτησ και ευθεωσ αιγικερη αιτηρ ο περιετοσ και διηκορει αυτοισ⁴⁴ οφιασ δε γερομεγησ οτε εδυ ο ηλιοσ εφερον προσ αυτον πατασ τονσ κακωσ εχοντασ και τονσ διαιμοτιζομενον⁴⁵ και ηρ η πολισ ολη επισενηγμενη προσ τηρ θερα⁴⁶ και εθεραπευερ πολλονσ κακωσ εχοντασ ποικιλαισ γοδοισ και δαιμονια πολλα εξεβιαλεν και ουκ ηγιειρ λαλειν τα διαιμονια οτι ηθεισαν αυτοι

χριστοῦ εἰπαί· ³⁵ καὶ πρῶτοι εγγυχοὶ λειταὶ αἱστάσασι εἶηλθεν καὶ αἱηλθεῖς εἰς ερημοὺς τοποὺς κακοὶ προσῆγούχετο· ³⁶ καὶ κατεδιώξαντον οἱ διμοὶ καὶ οἱ μετ’ αὐτοὺς· ³⁷ καὶ εὐρούτεος αὐτοὺς εἰπον αὐτῷ οτι παρτεῖς ζῆτοντις δε· ³⁸ καὶ λέγει αὐτοῖς· αγωμένει εἰς ταῖς εχομέναις κωμοπόλεις ἵνα καὶ εκεὶ κηρυχώ· εἰς τούτο γὰρ καὶ εἴσελθηλυθα· ³⁹ καὶ ηὗ κηρυκούσσων εἰς ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν εἰσ οὐλην τὴν γαλιλαῖαν καὶ τὰ δαιμονια εκβαλλων· ⁴⁰ καὶ ερχεται πρὸς αὐτοὺς λεπρὸς παρακαλῶν αὐτοὺς καὶ γονυπετε· || των αὐτῶν καὶ λέγων αὐτῷ· καριε εαρ θελησ δυρασαι με καθαρισαι· ⁴¹ ο δε ιησους σπλαγχνισθεις εκτεινας τὴν χειρα ηφατο αὐτούς καὶ λέγει αὐτούς· θελω καθαρισθητι· ⁴² καὶ εἰποτοσ αὐτούς ενθεωσ αἱηλθεῖς απ αὐτούς η λεπρα καὶ εκαθερισθη· ⁴³ καὶ ειβριμησαμενος αὐτῷ ευθεωσ εἴσεβαλεν αὐτούς· ⁴⁴ καὶ λέγει αὐτούς· ορα μηδει μηδει ειπησ αλλα υπαγε σεαυτον δειξον τω νερει καὶ προσενεγκε περι του καθαρισμου σου α προσεταξεν μουνησ εισ μαρτυριον αυτοισ· ⁴⁵ ο δε εἴσελθων ηρξατο κηρυκούσσων πολλα καὶ διαφημιζειν του λογον ωστε μηκετι αὐτον δυρασθαι φανερωσ εισ πολιγ εισελθειν || αλλ εξω εν ερημοισ τοποισ ην καὶ ηρχοντο προς αὐτον παροθεν·

Π. Καὶ εισηλθεῖς παλιν εἰς καπερναοῦν δι ημερων καὶ ιρκουσθη οτι εν οικῳ εστιν· ² καὶ ευθεωσ συρηχθησαν πολλοὶ ωστε μηκετι χωρειν μηδε τα προς τὴν θυραν καὶ ελαλει αὐτοισ του λογοτ· ³ καὶ ερχονται προς αὐτον φερούτεος παραλυτικον αρομενον υπο τεββαρων· ⁴ καὶ μη διναιμενοι προσεγγισαι αὐτῷ δια του οχλον απεστεγασαι τὴν στεγην οπου ην καὶ εξορυξατεος χαλωσιν του κραβαττου εφ ω ο παραλυτικος κατεκειτο· ⁵ ειδων δε ο ιησους τὴν πιστιν αὐτον ειπεν τω παραλυτικω· τεκησ αφεωνται δοι αι α- || μαρτιαι σου· ⁶ ησαν δε εκεὶ τιρεσ τουρ γραμματεων καθημενοι καὶ διαλογιζομενοι εις ταῖς καρδιαις αὐτων· ⁷ τι ουτος ουτω λαλει βλασφημια· τισ δυναται αφιεραι αμαρτιασ ει μη εισ ο θεοσ· ⁸ καὶ ευθεωσ επιγνουν ο ιησους τω πνευματι αὐτον οτι ουτωσ αὐτοι διαλογιζονται ειρ εαυτοισ ειπεν αὐτοισ· τι ταντα διαλογιζεσθε ειν ταῖς καρδιαις υμων· ⁹ τι εστιν ενκοπωτεον ειπειν τω παραλυτικω αφεωρται σου αι αμαρτιαι η ειπειν εγειρε αφορ του κραβαττου σου και περιπατει· ¹⁰ ιτα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο νιος του α-

θρωπον επι τησ γησ αφιεραι αμαρτιασ τοτε λεγει τω παραλε-
 τικω· || ¹¹σοι λεγο εγειρε και αφορ τορ κραβιττορ σου και υπαγε
 εισ τορ οικορ σου· ¹²και ηρεφθη ευθεωσ και αφασ τορ κραβιτ-
 τορ εξηλθετ ερωτιορ παρτωρ μστε εξιστασθαι παρτασ και
 δοξαζειρ τορ θεορ λεγορτασ οτι ονδεποτε ιδαιει ουτωσ· ¹³και
 εξηλθεν ο ιηδουσ παλιρ παρα τηρ θαλασσαρ και πασ ο οχλοσ
 ηρχετο προσ αυτορ και εδιδασκεν αυτουσ· ¹⁴και παραγωρ ιδειρ
 λενειρ τορ τον αλφαιον καθημερογ επι το τελωνιορ και λεγει
 αυτωσ ακολουθει μοι· και αραστασ ιρκολουθησεν αυτορ· ¹⁵και εγε-
 νετο ειρ τοι κατακεισθαι αυτορ ειρ τη οικια αυτου και πολλοι
 τελωναι και αμαρ- || τωλοι συγραγεκειτο τω ιηδου και τοισ μα-
 θηταισ αυτορ· ηβαρ γαρ πολλοι και ιρκολουθησεν αυτω· ¹⁶οι
 δε γραμματεισ και οι φαρισαιοι ιδογτεσ αυτορ εσθιορτα μετα
 τον τελωνωρ και αμαρτωλωρ ελεγορ τοισ μαθηταισ αυτου· τι
 οτι μετα τον τελωνωρ και αμαρτωλωρ εσθιετε και πιρετε·
¹⁷και ακονδασ ο ιηδουσ λεγει αυτοισ· ον χριαρ εχουνδιρ οι
 ισχυοντεσ ιατροιν αλλ οι κακωσ εχουντεσ· ονκ ηλθορ καλεσαι δι-
 καιονυσ αλλα αμαρτωλουσ· ¹⁸και ηβαρ οι μαθηται ιωαννον και
 οι τον φαρισαιορ ηηστενορτεσ· και ερχορται και λεγουνδιρ
 αυτω· διατι οι μαθηται ιωαννον και οι τον φαρισαιορ ηη-
 στενονδιρ οι δε δοι μαθηται ον ηηστενονδιρ· || ¹⁹και ειπεν αυ-
 τοισ ο ιηδουσ· μη δυραρται οι νιοι τον ρυμφωνορ ειρ ω ο νεμ-
 φιοσ μετ αυτωρ εστιν ηηστενειρ· οδορ χρορορ μεθ εαυτορ
 εχουνδιρ τορ ρυμφιορ ον δυραρται ηηστενειρ· ²⁰ελευδορται δε
 ημεραι οταρ απαρθη απ αυτορ ο υυμφιοσ και τοτε ηηστεν-
 δονδιρ εν εκειη τη ημεραι· ²¹ονδεισ δε επιβλημα ραχκονυσ αγ-
 γαφον επιφαπτει επι φιατιοσ παλαιοσ· ει δε μηγε αφει το πλη-
 ρωμα απ αυτον το καιρον τον παλαιον και χειρορ δχιδια γι-
 γεται· ²²και ονδεισ βαλλει οιγορ γεορ εισ ασκονυσ παλαιονυσ· ει
 δε μηγε οιγοσ ο γεοσ τουσ ασκονυσ και ο οιγορ εκχει-
 ται και οι ασκοι απολονυται· αλλα || οιγον γεορ εισ ασκονυ
 καιρονυσ βλητεορ· ²³και εγερετο παραπορευεσθαι αυτορ ειρ τοισ
 δαββασιρ δια τον δποριμορ και ηρξατο οι μαθηται αυτον
 οδορ ποιειρ τιλλορτεσ τουσ σταχνασ· ²⁴και οι φαρισαιοι ελεγορ
 αυτω· ειδε τι ποιουνδιρ οι μαθηται σου τοισ δαββασιρ ο ονκ
 εξεστιρ· ²⁵και αυτοσ ελεγειρ αυτοισ· ονδεποτε απεγρωτε τι

εποιησερ δαδ οτε χρειαρ εδχερ και επιγαβερ αυτοσ και οι μετ αυτου[·] ²⁶ πωσ εισηλθερ εισ τορ οικορ του θεου επι αβιαθαρ του αρχιερεωσ και τουσ αρτουσ τησ προθεσεωσ εφαγεν ουσ ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τοισ ιερευσιν και εδωκερ και τοισ μετ αυτου^{||} ουδιν[·] ²⁷ και ελεγεν αντοισ[·] το σαββατορ δια τορ αιθρωπορ εγερετο και ουχ ο αιθρωποσ δια το σαββατορ[·] ²⁸ οστε κυριοσ εστιν ο νιοσ τον αιθρωπον και τον σαββατον[·]

III. Και εισηλθερ παλιρ εισ τηρ συραγωγηρ και ην εκει αιθρωποσ εξηραμμειηρ εχωρ τηρ χειρα[·] ² και παρετηρουντο αντορ ει τοισ σαββασιν θεραπευει αντορ ιτα κατηρρομμουντο αντορ[·] ³ και λεγει τω αιθρωπω τω εξηραμμειηρ εχοντι τηρ χειρα[·] εγειρε εισ το μεσον[·] ⁴ και λεγει αντοισ[·] εξεστιν τοισ σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχηρ σωσαι η αποκτειναι[·] οι δε εσιωπηγα[·] ⁵ και περιβλεψαμειοσ αντονοσ μετ οργηρ συρ-[·] λυπουνμειοσ επι τη πορωσει τησ καρδιασ αντορ λεγει τω αι-[·] θρωπω[·] εκτεινορ τηρ χειρα σου[·] και εξετιγερ και απεκατ-[·] εσταθη η χειρ αντορ[·] ⁶ και εξελθοντεσ οι φαρισαιοι ενθεωσ μετα τωρ ηρωδιανωρ συρβουνιορ εποιουν κατ αυτον οπωσ αντορ απολεσουντο[·] ⁷ και ο μεσον αιχνωρησερ μετα των μαθη-[·] τωρ αντον επι τηρ θαλασσαρ και πολιν πληθοσ απο τηρ γαλι-[·] λιασ ιρκολουνθησαρ αντω και απο τησ ιουδαιασ ⁸ και απο ιερο-[·] βολιμωρ και απο τησ ιδουμαιασ και περα του ιορδανου και οι περι τυροι και σιδωρα πληθοσ πολιν ακονσαντεσ οδα εποιει^{||} ηλθορ προσ αντορ[·] ⁹ και ειπερ τοισ μαθηταισ αντον ιτα πλοιαιορ προσκαρτεφη αντω δια τορ οχλορ ιτα μη θλιβωσιν αντορ[·] ¹⁰ πολλουσ γαρ εθεραπευσερ οστε επιπιπτειν αντω ιτα αντον αφοται οδοι ειχον μαστιγα[·] ¹¹ και τα πτερυματα τα ακα-[·] θαρτα οταρ αντορ εθεωροντ προσεπιπτορ αντω και εκραζορ λεγορτα οτι συ ει ο νιοσ τον θεου[·] ¹² και πολλα επετιμα αν-[·] τοισ ιτα μη φαρεφορ αντορ ποιησωσιν[·] ¹³ και αγαβερει εισ το οροσ και προσκαλιται ουσ ιθελερ αντορ και απηλθορ προσ αντορ[·] ¹⁴ και εποιησερ δωδεκα ιτα οδιν μετ αυτον και ιτα αποστελλει αντονοσ κιγροσσειν ¹⁵ και εχειν εξουσια^{||} θεραπευειν τισ γοσουσ και εκβαλλειν τα δαιμονια[·] ¹⁶ και επεθηγερ τω σι-[·] μωρι ορομα πετροι[·] ¹⁷ και ιακωβορ τορ τον ζεβεδαιον και ιω-[·] αγηρ τορ αιδελφορ αντορ και επεθηγερ αντοισ οροματα

βοαηγορεσ ο εστιν ειοι βρογτησ¹⁸ και αθρεασ και φιλιπποι
και βαρθολομαιοι και μαθιων και θωματ και μακωβοι τοι
τον αλφαιον και θαδωιον και σιμωνα τον καραπιτηρ¹⁹ και^b
ιονδαιτικαιωτηρ οσ και πιφεδωκειτι αυτοι²⁰ και ερχορται
εισ οικοι^c και συνερχεται παλιρ οχλοσ ωστε μη δηραθαι αι-
τονσ μητε αυτοι φαγειν²¹ και ακινεστεσ οι πιφ αυτοι
εξηλθοιρ κρατησαι αυτοι ελεγον γαρ οτι εξεστη²² και οι γραμ-
ματεισ οι απο τεροβολημων καταβαστεσ ελεγον οτι βειλεζεβον^d
εχει και οτι ειρ τω αρχοντι τωρ δαιμονιοι εκβαλλει τα δαιμονια^e
²³ και προσκαλεσμενοις αυτονσ ειρ παραβολαισ ελεγεν αυτοισ
πωρ δηραται σαταρασ σαταραγ εκβαλλειν²⁴ και εαρ βασιλεια
ειρ εαυτηρ μερισθη ον δηραται σταθηραι η βασιλεια εκεινη^f
²⁵ και εαρ οικια εφ εαυτηρ μερισθη ον δηραται σταθηραι η οι-
κια εκεινη^g²⁶ και ει ο σαταρασ αρεστη εφ εαυτοι και μεμερισ-
ται ον δηραται σταθηραι αλλα τελοσ εχει²⁷ ουδεισ δηραται τα
σκενη του^h ισχυρον εισελθωτ εισ τηρ οικιαρ αυτοι διαφρισαι
εαρ μη πρωτοι τορ ισχυρο δηρη και τοτε τηρ οικιαρ αυτοι
διαρπασηⁱ²⁸ αμητρ λεγω νηιατ οτι παρτα αφεθησεται τι αμαφ-
τημαται τοισ ειοισ τωρ αθρωπων και αι βλασφημαισ οδασ εαρ
βλασφημησωσιν^j²⁹ οσ δ αι βλασφημηση εισ το πνευμα το
αγιοι οντ εχει αφεσιν εισ τορ αιορι αλλ εροχοσ εσται αιορι-
ον κρισεωσ^k³⁰ οτι ελεγοι πνευμα ακαθαρτον εχει³¹ ερχορται
οντ οι αδελφοι και η μητηρ αυτοι και εξω εστωτεσ απεστειλαρ
προσ αυτοι φορουντεσ αυτοι³² και εκαθητο περι αυτοι
οχλοσ^l ειπορ δε αυτοι ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι³³ || σου
εξω ζητοντισ δε^m³³ και απεκριθη αυτοισ ο ιηδουσ λεγωνⁿ τισ
εστιν η μητηρ μου η οι αδελφοι μου³⁴ και περιβλεψαμενοις
κυκλω τονσ περι αυτοι καθημερον δεγει^o ιδου η μητηρ μου
και οι αδελφοι μου³⁵ οσ γαρ αι ποιηση το θελημα τον θεον
οντοσ αδελφοσ μου και αδελφη και μητηρ εστιν^p

IV. Ηρξατο δε διδασκειρ παρα την θαλασσαι^q και συηγθη
προσ αυτοι οχλοσ πολυσ ωστε αυτοι εμβαστα εισ πλοιορ κα-
θησθαι ειρ τη θαλασση και πισ ο οχλοσ προσ τηρ θαλασσαι
επι τησ γησ ηρ² και ειδιδασκειρ αυτοισ ειρ παραβολαισ πολλα
και ελεγεν αυτοισ ειρ τη διδαχη αυτοι³ ακονετε^r ιδου εξηλθειν
ο σπιρω^s || τον σπειραι^t⁴ και εγερετο ειρ τω σπειρειν ο μερ
Texte und Untersuchungen 1, 4.

επεσεν παρα την οδον και γλθεν τα πετινα και κατεφαγεν αυτο·
 5 αλλο δε επεσεν επι το πετρωδεσ οπου ουκ ειχεν γην πολλην
 και ευθεωσ εξαρετειλερ δια το μη εχειν βαθος γησ· 6 ηλιον δε
 ανατιλατος εκανματισθη και δια το μη εχειν οιζαν εξηρανθη·
 7 και αλλο επεσεν εισ τασ ακανθασ και ανεβηραν αι ακανθαι
 και απεπνιζαν αυτο και καρπον ουκ εδωκεν· 8 και αλλο επεσεν
 επι την γην την καλην και εδιδον καρπον αραβαινοντα και
 ανξαροντα και εφερεν ειν τριακοντα και ειν εξηκοντα και ειν
 εκατον· 9 και ελεγει· ο ε- || χον ωτα ακουειν ακουετω· 10 οτε
 δε εγενετο καταμονασ εηρωτηριαν αυτοι οι περι αυτον συν τοισ
 δωδεκα την παραβολην· 11 και ελεγεν αυτοισ· υμιν δεδοται
 γνωραι τα μυστηρια τησ βασιλειασ του θεου εκεινοισ δε τοισ
 εξωθεν εν παραβολαισ τα παντα λεγεται 12ιτα βλεποντεσ βλε-
 πωσιν και μη ιδωσιν και ακουοντεσ ακουοντιν και μη συνι-
 ωσιν μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοισ τα παραπτωματα·
 13 και λεγει αυτοισ· ουκ οιδατε την παραβολην ταντην και πως
 πασασ τασ παραβολασ γνωσεοθαι· 14 ο σπειρων τον λογον
 σπειρι· 15 ουτοι δε εισιν οι παρα την ο- || δον οπου σπειρεται
 ο λογοσ και οταν ακουνδωσιν ευθεωσ ερχεται ο βατανασ και
 αραι τον λογον τον εσπαρμενον εν ταισ καρδιαισ αυτων· 16 και
 ουτοι εισιν ομοιωσ οι επι τα πετρωδη σπειρομενοι οι οταν
 ακουνδωσιν τον λογον ευθεωσ μετα χαρασ λαμβανοντιν αυτον
 17 και ουκ εχοντιν οιζαν εν εαυτοισ αλλα προσκαιροι εισιν· ει-
 τα γερομενησ θλιψεωσ η διωγμον δια τον λογον ευθεωσ σκαρ-
 δαλιζονται· 18 και ουτοι εισιν οι εισ τασ ακανθασ σπειρομενοι
 οι τον λογον ακουοντεσ 19 και αι μεριμναι τον αιωνοσ τοντον
 και η απατη του πλοντον και αι περι τα λοιπα || επιθυμαι
 εισπορευομεναι συγπιγουσιν τον λογον και ακαρποσ γιρεται·
 20 και ουτοι εισιν οι επι την γην την καλην σπαρεντεσ οιτινεσ
 ακουοντιν τον λογον και παραδεχονται και καρπον φεροντιν
 ειν τριακοντα και ειν εξηκοντα και ειν εκατον· 21 και ελεγεν αυ-
 τοισ· μητι ο λυχνοσ ερχεται ιτα υπο τον μοδιον τεθη η υπο
 την κλεινην τεθη ουχ ιτα υπο την λυχνιαν επιτεθη· 22 ου γαρ
 εστιν τι κρυπτον εαν μη φανερωθη ουδε εγενετο αποκρυψον

11. λεγεται in rasura scriptum.

21. λυχνιαν] λ in rasura septem vel octo litterarum.

αλλ ινα εις φαρεορ ελθη· ²³ει τισ εχει ωτα ακουειτ ακουετω·
²⁴και ελεγει αυτοισ βλεπετε τι α- || κονετε· ειρ ω μετρω μετρειτε
μετρηθηται ειμι και προστεθηται ειμι τοισ ακουονται·
²⁵οσ γαρ αι εχη δοθηται αυτω και οσ ουκ εχει και ο εχει
αφθηται απ αυτοι· ²⁶και ελεγει· ουτωσ εστιν η βασιλεια του
θεον ωσ εαρ αιθρωποσ βαλη τοισ σποροφ αυτον επι τησ γησ
²⁷και καθευδη και εγειρηται γεντας και ημερας και ο σποροφ
βλασταη και μηκυνεται ωσ ουκ οιδειρ αυτοσ· ²⁸αυτοματη γαρ
η γη καιροφορει πρωτοφ χορτοφ ειτα σταχυν ειτα πληρησ
σιτοφ ειρ τω σταχυι· ²⁹οταρ δε παραδω ο καιροφ ευθεωσ
αποστελλει το δρεπανοφ οτι παρεστηκεν ο θεοισμοφ· ³⁰και ||
ελεγειν· τινι ομοιωσωμεν τηρ βασιλεια του θεον η ειρ ποια
παφαβολη παφαβαλωμεν αιτηγ· ³¹ωσ κοκκο σιναπεωσ οσ οταρ
σπαρη επι τησ γησ μικροτεροφ εστιν παρτοφ των σπερματων
των επι τησ γησ ³²και οταρ σπαρη αγαβερει και γινεται παρ-
τοφ των λαχαρων μειζωφ και ποιει κλαδον μεγαλουσ ωστε
δυναθαι υπο τηρ σκειαν αυτον τα πετειτα του ουρανοφ
κατασκηνοντν· ³³και τοιανταισ παφαβολαισ ελαλει αυτοισ τοι
λογοφ καθωσ ηδυραγκο ακουειτ· ³⁴χωρισ δε παφαβολησ ουκ
ελαλει αυτοισ τοι λογοφ· κατ ιδιαρ δε τοισ μαθηταισ αυτον
επελινειρ παρτα· ³⁵και λεγει || αυτοισ ειρ εκεινη τη ημερα οφιασ
γερομενησ· διελθωμεν εισ το περαρ· ³⁶και αφεγετεσ τοισ οχλοφ
παφαλαιμβασωμεν αυτοφ ωσ γη ειρ τω πλοιοφ και αλλα δε πλοια
γη μετ αυτοφ· ³⁷και γινεται λαιλαιφ αιεμον μεγαλη τα δε χε-
ματα επεβαλλειρ εισ το πλοιοφ ωστε βυθιζεσθαι αυτο ηδη· ³⁸και
γη αυτοφ επι τη πρυμη επι το προσκεφαλαιοφ καθευδων· και
διεγειρουνταισ αυτοφ και λεγονταισ αυτω· διβασκαλε ου μελει δοι
οτι απολλυμεθα· ³⁹και διεγερθεισ επετιμηθειρ τοι αιεμοφ και
ειπεν τη θαλασση σιωπα πεφιμωσο· και εκοπαδειρ ο αιεμοφ και
εγερετο γαληνη μεγαλη· || ⁴⁰και ειπεν αυτοισ· τι διλοι εστε
ουτωσ· πωσ ουκ εχετε πιστιν· ⁴¹και εφοβηθηταιρ φοβοφ μεγαν
και ελεγον προσ αλληλονσ· τισ αρα ουτοφ εστιν οτι και ο αιε-
μοφ και η θαλασσα υπακουονταιρ αυτω·

V. Και ηθοφ εισ το περαρ τησ θαλασσησ εισ τηρ χωραν
των γαδαρηγων· ²και εξελθοντι αυτω εκ του πλοιοφ ευθεωσ
απηντηθειρ αυτω εκ των μημειων αιθρωποφ ειρ πρενματι
5*

ακαθαρτω³ οσ την κατοικιδιν ειχει ει τοισ μηματιν και ουτε αλυσεισ ουδεισ ηδυρατο αυτον δηδαι⁴ δια το αυτορ πολλακις πεδαις και αλυσεισ δεδεσθαι και διεπασθαι υπ αυτου τας αλυσιδ και τας πεδασ || συντετριψθαι και ουδεισ ισχυει αυτορ δαμασαι⁵ και δια παρτος γυκτος και ημερασ ει τοισ μηματιν και ει τοισ οφειιη ηρ κραζων και κατακοπτον εαυτον λιθοισ⁶ ιδιον δε τορ ηρουν μακροθει ειδραμεν και προσεκυρησεν αυτω⁷ και κραξασ φωνη μεγαλη λεγει τι εμοι και δοι ηρουν νιε του θεου του ξωτος οφιξισ δε τορ θεον μη με βασανισησ⁸ ειλεγε γαρ αυτω⁹ εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον εκ του ανθρωπον¹⁰ και επιρρωτα αυτον¹¹ τι ονομα δοι¹² και λεγει αυτω¹³ λεγεων ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν¹⁴ και παρεκαλει αυτορ πολλα ιτα μη αποστειλη αυτονσ εξω τησ || χωρασ¹⁵ ηρ δε εκει προσ τω οφει αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη¹⁶ και παρεκαλεσαι αυτορ παρτεσ οι δαιμονεσ λεγοτεσ¹⁷ πεμφον ημασ εισ τουσ χοιρουν ιτα εισ αυτονσ εισελθωμεν¹⁸ και επετρεφεν αυτοισ ευθεωσ ο ηρουν¹⁹ και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εισ τουσ χοιρουν²⁰ και ωρμησεν η αγελη κατα του κρεμανου εισ την θαλασσαν²¹ ησαν δε ωσ δισχειλιοι και επιτριγοντο ειν τη θαλασση²² και οι βοσκοιτεσ τουσ χοιρουν εφυγορ και απηγγειλαν εισ τηρ πολιν και εισ τουσ αγρουν²³ και ηλθον ιδειν τι εστιν το γεγονο²⁴ και ερχονται προσ τορ ηρουν και θεωρουντιν τορ || δαιμονιζομενορ καθιμμενορ ιματισμενορ και δωρφονοντα τορ εσχηκοτα τορ λεγεωνα και εφοβηθησαι²⁵ και διηγησαντο αυτοισ οι ιδοτεσ πωσ εγενετο τω δαιμονιζομενο και περι τωρ χοιρων²⁶ και ηρξαντο παρακαλειν αυτορ απελθειν απο τωρ οφιων αυτω²⁷ και εμβαιροντοσ αυτον εισ το πλοιον παρεκαλει αυτορ ο δαιμονισθεισ ιτα η μετ αυτον²⁸ και ουκ αφηκειν αυτον αλλα λεγει αυτω²⁹ υπαγε εισ τορ οικορ δουν προσ τουσ δουσ και απαγγειλον αυτοισ οδα δοι ο κυριοσ πεποιηκειν και ηλεησεν δε³⁰ και απηλθει και ηρξατο κηρυσσειν ειν τη δεκαπολει οδα || εποιησεν αυτω ο ηρουν και παρτεσ εθαυμαζον³¹ και διαπερασαντοσ του ηρουν ειν τω πλοιο παλιν εισ το περαν συνηχθη οχλοσ πολυσ προσ αυτορ και ηρ

12. πεμφον] π supra lineam additum.

παρα την θαλασσαν· ²²και ιδου ερχεται εισ των αρχισυναγωγων οιοματι ιανδος και ιδων τον ιησουν πιπτει παρα τουσ ποδασ αυτον ²³και παρεκαλει αυτον πολλα λεγον οτι το θυγατριον μου ειχατωσ εχει μα ελθων επιθησ αυτη τασ χειρασ οπωσ σωθη και ζηρεται· ²⁴και απηλθερ μετ αυτον και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς και συνεθλιβορ αυτον· ²⁵και γνη τισ ουδα εν ουδει αιματοσ ετη δωδεκα ²⁶πολλα παιδονασ υπο πολλων ιατρων || και δαπανησαν τα παρ αυτησ παρτα και μηδεν αφεληθεισα αλλα μαλλον εισ το χειρον ελθονα ²⁷ακουσανα περι του ιησου ελθονα εισ τον οχλον οπισθειρ ηψατο τον ιματιον αυτον· ²⁸ελεγεν γαρ εν εαυτη οτι και των ιματιων αυτον αφομαι δωθησομαι· ²⁹και ευθεωσ εξηρανθη η πηγη του αιματοσ αυτησ και εγνω τω δωματι οτι ιατε απο τησ μαστιγοσ αυτησ· ³⁰και ευθεωσ ο ιησουν επιγινουσ εν εαυτω την εξ αυτου δυναμι εξελθοντα επιστραφεισ εν τω οχλω ελεγεν· τισ μου ηψατο των ιματιων· ³¹και λεγονδιν αυτω οι μαθηται αυτον· βλεπεισ τον οχλον συνθλιβοντα || σε και λεγεισ· τισ μου ηψατο· ³²και περιεβλεπετο ιδειρ την τοντο ποιησαν· ³³η δε γνη φοβηθεισα και τρεμουνα ιδνια το γεγονοσ επ αυτη ηλθερ και προσεπεδειν αυτω και ειπεν αυτω πασαι την αληθειαν· ³⁴ο δε ειπεν αυτη· θυγατρ η πιστισ δουν δεσμοκερ δε· πορενουν εισ ειρηγηρ και ισθι υγειησ απο τησ μαστιγοσ δουν· ³⁵ετι αυτον λαλουντοσ ερχορται απο του αρχισυναγωγου λεγοντεσ οτι η θυγατρη δουν απεθανερ· τι σκυλλεισ τον διδασκαλον· ³⁶ο δε ιησουν ακουσαν τον λογον ευθεωσ λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγω· μη φοβου μονον πιστειε· || ³⁷και ουκ αφηκερ αυτω ονδερα συντακολονθησαι ει μη πετρον και ιακωβορ και ιωανηρ των αδελφορ ιακωβον· ³⁸και ερχεται εισ τον οικον του αρχισυναγωγον και θεωρι θορυβορ και κλαιοντασ και αλαλαζοντασ πολλα ³⁹και εισελθων λεγει αυτοισ· τι θορυβισθε και κλαιετε· το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει· ⁴⁰και κατεγελωρ αυτον· ο δε εκβαλωρ παρτασ παφαλαμβανει τον πατερα του παιδιον και την μητερα και τον μετ αυτον και εισπορενεται οπου ιη το παιδιον κατακειμενον· ⁴¹και κρατησαν τησ χειροσ του παιδιον λεγει αν· || τη ταλιθα κονι ο εστιρ μεθερμηνευομενον το κορασιον δοι λεγοι εγειρε· ⁴²και ευθεωσ

αρεστη το κορασιον και περιεπατει· ην γαρ ετων δωδεκα· και εξεστησαν εκστασι μεγαλη· ⁴³ και διεστειλατο αυτοις πολλα ιτα μηδεισ γρω τοντο και ειπεν δοθηραι αυτη φαγειν·

VII. Και εξηλθεν εκειθεν και ηλθεν εισ την πατριδα αντον και ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου· ² και γενομενον βαθβατον ηρξατο εν τη συναγωγη διδασκειν και πολλοι ακονσαντεσ εξεπλησσοντο λεγοντεσ· ποθεν τοντω ταυτα και τισ η σοφια η δοθεισα αυτω και αι δυναμεις τουανται δια των χειρων αυτου || γινονται· ³ ονχ ουτοσ εστιν ο τεκτον ο νιοσ μαριασ αδελφοσ δε ιακωβον και ιωση και ιουδα και οιμωγοσ και ουχ εισιρ αι αδελφαι αυτου ωδε προσ ημασ· και εισκανδαλιζοντο εν αυτω· ⁴ ελεγεν δε αυτοις ο ιησουσ οτι ουχ εστιν προφητησ ατιμοσ ει μη ειν τη πατριδι αυτου και εν τοισ συγγενευσιν αυτου και εν τη οικια αυτου· ⁵ και ουχ εδυνατο εκει ουδειμαρ δυναμιρ ποιησαι ει μη ολιγοισ αρρωστοισ επιθεισ τασ χειρασ εθεραπευσεν· ⁶ και εθαυμαζεν δια την απιστιαν αυτων· και περιηγην τασ κωμιασ κυκλω διδασκων· ⁷ και προσκαλειται τουσ δωδε· || και και ηρξατο αυτοντο αποστελλειν δνο δνο και εδιδουν αυτοις εξονδιατ των πνευματων των ακαθαρτων· ⁸ και παρηγγειλεν αυτοις ιτα μηδεν αφωσιν εισ οδον ει μη φαβδον μορον μη πηραν μη αφτον μη εισ την ζωηντην χαλκον· ⁹ αλλα εποδεδημενονσ σαρδαλια και μη ερδεδυθαι δνο χιτωρασ· ¹⁰ και ελεγεν αυτοις· οπου εαρ εισελθητε εισ οικιαν εκει μενετε εωσ αν εξελθητε εκειθεν· ¹¹ και οσοι εαν μη δεξορται υμασ μηδε ακονδωσιν υμων εκπορευομενοι εκειθεν εκτιραζατε τον χουν τον υποκατω των ποδων υμων εισ μαρτυριον αυτοισ· αμην || λεγο υμιν ανεκτοτερον εσται σοδομοισ η γομορραι εν ημερα κρισεωσ η τη πολει εκεινη· ¹² και εξελθοντεσ εκηρυξσον ιτα μεταροηδουσιν· ¹³ και δαιμονια πολλα εξεβαλλον και ηλιφορ ελαιω πολλονσ αρρωστουσ και εθεραπευοντο· ¹⁴ και ικονσεν ο βασιλευσ ηρωδησ· φανερον γαρ εγενετο το ορομα αυτου· και ελεγεν οτι ιωανησ ο βαπτιζων εκ τεκων ηγεοθη και δια τοντο αι δυναμεις ερεογονσιν ειν αυτω· ¹⁵ αλλοι δε ελεγον οτι

VI, 3. τεκτων ο] inter τε et κτων rasura trium vel quattuor litterarum, itemque post κτων duarum fere litterarum; post ο erasum σ

ηλιας εστιν· αλλοι δε ελεγον οτι προφητης εστιν ωσεις των προφητων· ¹⁶ακουσας δε ο ηρωδης ειπερ οτι οι εγω απεκεφαλιδα ιωαννηρ ουτος εστιν αυτος ηγερθη απο των νεκρων ¹⁷αυτος γαρ ο ηρωδης αποστειλας εκρατησεν τον ιωαννηρ και εδησερ αυτον εν φυλακῃ δια ηρωδιαδα τηρ γνωσα φυλακων του αδελφου αυτον οτι αιτην εγαμησεν· ¹⁸ελεγερ γαρ ο ιωαννηρ τω ηρωδη οτι ουκ εξεστιν δοι εχειν τηρ γνωσα του αδελφου δοι· ¹⁹η δε ηρωδιας ερειχερ αυτω και ηθελεν αυτον αποκτειναι και ουκ ηδυρατο· ²⁰ο γαρ ηρωδης εφοβειτο τον ιωαννηρ ιδωσ αυτον αιδα δικαιον και αγιον και συνετηρει αυτον και ακουσας αυτον πολλα εποιει και ηδεωσ αυτον || ηκουερ· ²¹και γερομενης ημερας εικαιδουν οτε ηρωδης τοισ γερεσιοισ αυτον δειπτρον εποιει τοισ μεγιστασιν αυτον και τοισ χειλιαρχοισ και τοισ πρωτοισ τησ γαλιλαιασ ²²και εισελθουνδης τησ θυγατρος αυτης τησ ηρωδιαδος και ορχηδαμενης και αρεσασης τω ηρωδη και τοισ συναρακειμενοισ ειπεν ο βασιλευσ τω κορασιο· αιτησε με ο εαν θελησ και δωσσε δοι· ²³και ομοσεν αυτη οτι ο εαν με αιτηδης δωσσε δοι εωσ ημινυ τησ βασιλειασ μου· ²⁴η δε εξελθουνδα ειπεν τη μητρι αυτης τι αιτηδωμαι· η δε ειπεν την κεφαλην ιωαννου του βα- || πτιστον· ²⁵εισελθουνδα δε εινθυσ μετα σπουδης προσ τον βασιλεα ητησατο λεγονδα· θελω ιτα δωσ μοι εξαντησ επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστον· ²⁶και περιλυποσ γερομεροσ ο βασιλευσ δια τουσ ορκουσ και τουσ συναρακειμενουσ ουκ ηθελησερ αθετησαι αυτην· ²⁷και ενθεωσ αποστειλας ο βασιλευσ σπεκοιλατορα επεταξεν ενεχθηραι την κεφαλην αυτον· ²⁸ο δε απελθωρ απεκεφαλισεν αυτον ερ τη φυλακη και ηρεγκεν την κεφαλην αυτον επι πινακι και εδωκερ αυτην τω κορασιο και το κορασιον εδωκερ αυτην τη μητρι αυτης· ²⁹και ακονδαρτεσ οι μαθηται αυτον || ηλθον και ηραν το πτωμα αυτον και εθηκαν αυτο ερ μηρμειο· ³⁰και συναγορται οι αποστολοι προσ τον ιησουν και απηγγειλαν αυτω παντα οια εποιησαν και οια εδιδαξαν· ³¹και ειπεν αυτοισ· δευτε αυτοι εμεισ κατ ιδιαν εισ ερημουρ τοπον και απαλανεθε ολιγον· ηδαρ γαρ γαρ ερχομεροι και οι υπαγορτεσ πολλοι και οιδε φαγειτ εικαιδουν· ³²και απηλθορ εισ ερημουρ τοπον εν τω πλοιο κατ ιδιαν· ³³και ιδον αυτοντας υπαγορτασ

και επεγνωσαρ αυτουσ πολλοι και πεζη απο πασον των πολεων συνεδραμον εκει και προσηλθον αυτοισ και συν- || ηλθον προσ αυτον.³⁴ και εξελθων ο ιησους ιδεν οχλον πολυν και εσπλαγχνισθη επ αυτοισ οτι ηδαν ωσ προβατα μη εχοντα ποιμενα και ηρξατο διδασκειν αυτουσ πολλα.³⁵ και ηδη ωρασ πολλησ γενομενησ προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντεσ οτι ερημοσ εστιν ο τοποσ και ηδη ωρα πολλη.³⁶ απολυνσον αυτουσ ινα απελθοντεσ εισ τουσ κυκλω αγρουσ και κωμασ αγορασωσιν εαντουσ αρτουσ· τι γαρ φαγουσιν ουκ εχουσιν.³⁷ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ· δοτε αυτοισ υμεις φαγειν· και λεγουσιν αυτω· απελθοντεσ αγορασωμεν διασκοδιων δημαριων αρ- || τουσ και δωμεν αυτοισ φαγειν.³⁸ ο δε λεγει αυτοισ· ποσουσ αρτουσ εχετε υπαγετε και ιδετε· και γιοντεσ λεγουσιν αυτω πεντε και δυο ιχθυασ.³⁹ και επεταξεν αυτοισ ανακλειγαι παρτασ συμποδια συμποδια επι τω χλωρω χορτω.⁴⁰ και ανεπεβαν πραβιαι πραβιαι ανα εκατον και ανα πετρικοντα.⁴¹ και λαβων τουσ πεντε αρτουσ και τουσ δυο ιχθυασ αναβλεψασ εισ τον ουρανον ευλογησεν και κατεκλασεν τουσ αρτουσ και εδιδον τοισ μαθηταισ αυτουν ινα παραθωσιν αυτοισ και τουσ δυο ιχθυασ εμερισεν πασιν.⁴² και εφαγοι παρτεσ και εχορτασθησαν.⁴³ και ηδαν κλασματων || δωδεκα κοφινουσ πληρεισ και απο των ιχθυων.⁴⁴ και ηδαν οι φαγογτεσ τουσ αρτουσ πεντακισχειλοι αιδηροι.⁴⁵ και ενθεωσ ιραγκασεν τουσ μαθητασ αυτουν εμβηραι εισ το πλοιον και προσαγειν αυτον εισ το περαν προσ βιβησαιδα εωσ αυτοσ απολυνη τον οχλον.⁴⁶ και αποταξαμενοσ αυτοισ απηλθεν εισ το οροσ προσευξασθαι.⁴⁷ οψειασ δε γερομενησ ην το πλοιον εν μεσω τησ θαλασσησ και αυτοσ μοροσ επι τηη γησ.⁴⁸ και ιδειν αυτουσ βασανιζομενουσ εν τω ελαντιν.⁴⁹ ην γαρ ο αρεμοσ εναρτιοσ αυτοισ· και περι τεταρτηρ φυλακην || τηης υνκτοσ ερχεται προσ αυτουσ περιπατωρ επι τηη θαλασσησ· και ηθελεν παρελθειν αυτουσ.⁵⁰ οι δε ιδοντεσ αυτορ περιπατοντα επι τηη θαλασσησ εδοξαν φαγτασμα ειναι και ανεκραξαν.⁵¹ παρτεσ γαρ αυτον ιδον και εταραχθησαν· και ευθεωσ ελαλησεν μετ αυτων ο ιησους και λεγει αυτοισ· θαρσιτε εγω ειμι μη φοβεισθε.⁵² και ανεβη προσ αυτουσ εισ το πλοιον και εκοπασεν ο αρεμοσ· και λιαν εν εαντοισ εξ περισσου εξισταντο

και εθανμάσοι⁵² ον γαρ συνηκαρ επι τοισ αφτοισ· ην γαρ αντωρ η καρδια πεπωρωμενη⁵³ και διαπερασατ· || τεσ ηλθοι επι τηγ γηρ γερημασαρετ και προσορμισθησατ εκει⁵⁴ και εξελθοντωρ αντωρ εκ του πλοιου ενθεωσ επιγροντεσ αντορ⁵⁵ περιδραμοντεσ ολην τηγ περιχωρογ εκεινην ηρξατο επι τοισ κραβαττοισ τον κακωσ εχοντασ περιφερειρ οπου γκονογ οτι εκει εστιν⁵⁶ και οπου αρ ειδεπορενετο εισ κωμασ η πολισ η αγρονσ ερ ταισ αγοραισ ετιθοντ τονσ αθηεοντασ και παρεκαλουντ αντορ ιτα καρ του κρασπεδον του ματιου αντον αφονται⁵⁷ και οσοι αρ ηπτοτο αντον διεβωξοντο⁵⁸.

VII. Και συναγονται προσ αντορ οι φαρισαιοι και τιρεσ τωρ γραμματεωρ οι ελθοντεσ απο || ιεροσολυμωτ² και ιδογτεσ τιρασ τωρ μαθητων αντον κουρασ χερσι τοντ εστιν αιπποισ εθιμοντασ τονσ αφτον εμεμψαντο³ οι γαρ φαρισαιοι και πατεσ οι ιουδαιοι εαν μη πυγμη νιψωνται τασ χειρασ ουκ εθιμονσιρ κρατοντεσ τηγ παραδοσιρ τωρ πρεββυτερωτ⁴ και απο αγορασ εαρ μη βαπτισονται ουκ εθιμονσιρ και αλλα πολλα εστιν α παρελαθον κρατειρ βαπτισμονσ ποτηριων και ξεστον και χαλκιων και κλειρων⁵ επιτα επερωτεσιν αντορ οι φαρισαιοι και οι γραμματεισ⁶ διατι οι μαθηται δου ον περιπατονσιρ κατα τηγ παραδοσιρ τωρ || πρεββυτερωτ αλλα αιπποισ χερσιν εθιμονσιρ τον αφτορ⁷ ο δε αποκριθεισ ειπεν αντοισ οτι καλωσ προερητενσερ περι υμιον ησαιασ τον εποκριτογ ωσ γεγραπται⁸ οντοσ ο λαοσ τοισ χιλειν με τιμα η δε καρδια αντωρ πορρω απεχει απ εμου⁹ ήματην δε σεβονται με διδασκοντεσ διδασκαλιασ ερταλματα αρθρωπον¹⁰ αφεντεσ γαρ τηγ ερτοληγ του θεου κρατιτε τηγ παραδοσιρ τωρ αρθρωπον βαπτισμονσ ξεστων και ποτηριων και αλλα παρομοια τοιαντα πολλα ποιειτε¹¹ και ελεγεν αντοισ¹² καλωσ αθετειτε τηγ ερτοληγ του θεου ιτα τηγ παραδοσιρ υμιον τηρησητε¹³ μωσ- || σησ γαρ ειπεν¹⁴ τιμα τον πατερα δου και τηγ μητερα δου και ο κακολογογ πατερα η μητερα θαρατω τελευτατω¹⁵ υμεισ δε λεγετε¹⁶ οσ αρ ειπη αρθρωποσ τω πατρι η τη μητρι¹⁷ κορβατ¹⁸ ο εστιν δωρον ο αρ εξ εμου οφεληθησ¹⁹ και ουκετι αμιετε αν-

56. καν] inter z et αν erasum ρ

τον ουδεν ποιησαι τω πατρι αυτου η τη μητρι αυτου ¹³ακυ-
δοντες τον λογον του θεον τη παραδοσει υμων η παρεδω-
κατε· και παρομοια τοιαντα πολλα ποιειτε· ¹⁴και προσκαλεσα-
μενος πατα τον οχλον ελεγεν αυτοισ· ακονετε μου παντεσ
και συγειετε· ¹⁵ουδεν εστιν εξωθεν τον αιθρωπον εισπορευ-
ομενον εισ αυτον ο δυ- || ναται αυτον κοινωσαι αλλα τα εκπο-
ρευομερα απ αυτου εκειρα εστιν τα κοινουντα τον αιθρωπον·
¹⁶ει τις εχει φτα ακονειν ακονετον· ¹⁷και οτε εισηλθεν εισ
οικον απο τον οχλου επηρωτουν οι μαθηται αυτου περι της
παραβολησ· ¹⁸και λεγει αυτοισ· ουτοσ και υμεισ ασυνετοι εστε·
ου ροειτε οτι παν το εξωθεν εισπορευομενον εισ τον αιθρω-
πον ου δυναται αυτον κοινωσαι· ¹⁹οτι ουκ εισπορευεται αυ-
του εισ την καρδιαν αλλ εισ την κοιλιαν και εισ τον αφεδρωρα
εκπορευεται καθαριζον παντα τα βρωματα· ²⁰ελεγεν δε οτι το
εκ του αιθρωπου εκπορευομενον εκειρο κοινοι τον αιθρω-
πον· || ²¹εσωθεν γαρ εκ τησ καρδιασ των αιθρωπων οι δια-
λογιδαι οι κακοι εκπορευονται μοιχειαι πορναι φονοι ²²κλοπαι
πλεονεξιαι πονηραι δολοσ ασελγια οφθαλμοσ πονηροσ βλασφη-
μια υπερηφανια αφροσυρη· ²³παντα ταντα τα πονηρα εσωθεν
εκπορευονται και κοινοι τον αιθρωπον· ²⁴και εκειθεν αναστασ
απηλθεν εισ τα μεθοδαι τυρον και σιδωροσ· και εισελθων εισ
οικιαν ουδερα ηθελεν γρωγαι και ουκ εδενηθη λαθειν· ²⁵ακον-
σαδα γαρ γυνη περι αυτου ησ ειχεν το θυγατριον αυτησ πνευμα
ακαθαρτογ ελθουντα προσεπειρεν προσ τον ποδασ || αυτου· ²⁶ηγ
δε η γυνη ελληρις συρα φουκιιδα τω γενει· και ηρωτα αυτον
ιτα το δαιμονιον εκβαλη εκ τησ θυγατροσ αυτησ· ²⁷ο δε ιη-
σονσ ειπεν αυτη· αφεσ πρωτορ χορτασθηραι τα τεκνα· ου γαρ
καλον εστιν λαβειρ τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοισ
κυραριοισ· ²⁸η δε απεκριθη και λεγει αυτω· ται κυριε και
γαρ τα κυραρια υποκατω τησ τραπεζησ εσθιει απο των
ψιχειων των παιδιων· ²⁹και ειπεν αυτη ο ιησουσ· δια τουτον

18. ου ροειτε] haec bis scripta sunt, sed priore loco asteriscis ante ov et post ροειτε positis improbata.

20. κοινοι] KOINi codex. | τον αιθρωπον pagina exeunte sub ipsa scripturae columna scriptum.

τον λογον υπαγε εξεληλυθερ το δαιμονιον εκ τησ θυγατροσ σου.³⁰ και απελθοντα εισ τον οικον αυτησ ενδερ το δαιμονιον εξεληλυθωσ και τηρ θυγατερα βεβλημενηγ || επι τησ κλεινησ.³¹ και παλιν εξελθων εκ των οιων τυφου και σιδωροσ ηλθερ προσ τηρ θαλασσαν τησ γαλιλαιασ αρα μεσων των οιων δεκαπολεωσ.³² και φερονται εντω κωφογ μογιλαλογ και παρακαλουνται αυτον ιτα επιδη αυτω ταβ χειρασ.³³ και απολαβομενοσ αυτον απο του οχλου κατ ιδιαν εβαλερ τουσ δεκτυλουσ αυτον εισ τα ωτα αυτον και πτυνασ ηψατο τησ γλωσσησ αυτον³⁴ και αναβλεψασ εισ τον ονδαρον αρεστεραξερ και λεγει αυτο εφεαθα ο εστιν διαιτιχθητι.³⁵ και ενθεωσ διηροιχθηται αυτον αι ακοαι και ελυθη ο δεδμοσ τησ γλωσσησ αυτον και || ελαλει ορθωσ.³⁶ και διεστειλατο αυτοισ ιτα μηδενι ειπωσιγ οσον δε αυτοσ αυτοισ διεστελλετο αυτοι μαλλον περισσοτερον εκηρυξσορ.³⁷ και υπερπερισσωσ εξεπληησσορτο λεγοτεσ καλωσ παντα πεποιηκερ και τουσ κωφουσ ποιει ακονειγ και τουσ αλαλουσ λαλειγ.

VIII. *Εν εκειναισ ταισ ημεραισ παλιν πολλον οχλον ορτοσ και μη εχοτων τι φαγωσιν προσκαλεσαμενοσ τονδ μαθητασ λεγει αυτοισ¹ σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεισ προσμενονται μοι και ουκ εχονται τι φαγωσιν.² και εαρ απολυνσω αυτονδ γηστεισ εισ οικον || αυτων εγλυθησσονται ερ τη οδω³ τινεσ γαρ αυτον μακροθετηρ ηκασιν.⁴ και απεκριθησι αυτοι οι μαθηται αυτον ποθερ τοντουσ δυρησται τισ οδε χορτασαι αρτων επ ερημιασ.⁵ και επηρωτα αυτονδ ποδουσ εχετε αρτοισ⁶ οι δε ειπαν επτα.⁷ και παρηγγειλερ τω οχλω αραπεδιν επι τησ γησ⁸ και λαβων τουσ επτα αρτουσ ευχαριστησασ εκλαδεν και εδιδον τουσ μαθηταισ αυτον ιτα παραθωσιν⁹ και παρεθηκατ τω οχλω.¹⁰ και ειχον ιχθυδια ολιγα και αντα ευλογησασ ειπεν παραθειραι αυτοισ¹¹ εδαγον δε και εχορτασθησαι και ηραν περισσευματα κλαδιατων επτα σπυριδασ.¹² ηδαν δε οι φαγοτεσ || ωσ τετρακισχειλοι¹³ και απελυνσερ αυτον¹⁴ και εμβασ ευθεωσ εισ το πλοιον μετα των μαθητων αυτον ηλθερ εισ τα ορια δαλμαρουθα.¹⁵ και εξηλθον οι φαρισαιοι και ηρξαντο συρξητεν αυτω ξητουντεσ παρ αυτον δημειον απο του ονδαρον πειραζοτεσ αυτον¹⁶ και αραστεραξασ τω πνευματι*

αυτον λεγει· τι η γενεα αυτη σημειου επιζητει· αμην λεγω νημιν
 ει δοθησεται τη γενεα ταντη σημειουν· ¹³και καταλιπων αυτον
 εμβασ παλιν εισ το πλοιον απηλθειν εισ το περαν· ¹⁴και επελα-
 θοτο λαβειν αρτονσ και ει μη ερα αρτον ουκ ειχον μεθ εαν-
 τον εν τω πλοιοι· ¹⁵και διεστελλετο || αυτοις λεγον· ορατε
 βλεπετε απο τησ ξυμησ των φαρισαιων και τησ ξυμησ ηρωδου·
¹⁶και διελογιζοτο προσ αλληλουν δε λεγοτεσ οτι αρτονσ ουκ
 εχομεν· ¹⁷και γνουσ ο ιησουν λεγει αυτοισ· τι διαλογιζεσθαι
 οτι αρτονσ ουκ εχετε· ουπω νοειτε ουδε συνιετε· πεπωρωμενην
 εχετε την καρδιαν υμων· ¹⁸οφθαλμουν εχοτεσ ον βλεπετε και
 οτα εχοτεσ ουκ ακονετε· ουπω νοειτε· ¹⁹οτε τουσ πετε αρ-
 τονσ εκλαβα εισ τουσ πεντακισχειλιον ποδονσ κορινθιουν πλη-
 ρειον κλασματον ηρατε· λεγουσιν αυτω δωδεκα· ²⁰οτε δε τουσ
 επτα εισ τουσ τετρακισχει- || λιονσ ποδων σπυριδων πληρωματα
 κλασματον ηρατε· οι δε ειπον επτα· ²¹και ελεγεν αυτοισ· πωσ
 ουπω συνιετε· ²²και ερχεται εισ βηθδαιδα· και φερουσιν αυτω
 τυφλοιν και παρακαλουσιν αυτον ιτα αυτον αφηται· ²³και επι-
 λαβομενος τησ χειροσ του τυφλον εξηγαγεν αυτον εξω τησ
 κοινησ και πτυσασ εισ τα ομματα αυτον επιθεισ τας χειρας
 αυτω επηρωτησεν αυτον ει τι βλεπει· ²⁴και αγαβλεψας λεγει·
 βλεπω τουσ αιθρωπονσ οτι ωσ δειρδα ορω περιπατουντασ·
²⁵ειτα παλιρ επεθηκεν αυτον τας χειρας επι τουσ οφθαλμουν
 αυτον και εποιησεν αυτον αγαβλεψαι· και απεκατεσταθη και
 εν- || εβλεψει τηλανγωσ απαντασ· ²⁶και απεστειλεν αυτον εισ
 οικουν αυτον λεγον· μηδε εισ την κοινην εισελθησ μηδε ειπησ
 τιν εν τη κοινη· ²⁷και εξηλθειν ο ιησουν και οι μαθηται αυ-
 τον εισ τας κοινας και βαριας τησ φιλιππουν· και εν τη οδω
 επηρωτα τουσ μαθητας αυτον λεγον αυτοισ· τιτα με λεγουσιν
 οι αιθρωποι ειναι· ²⁸οι δε απεκριθησαν· ιωαννηρ τον βαπτισ-
 την αλλοι δε ηλιαρ αλλοι δε ενα των προφητων· ²⁹και αυ-
 τοσ λεγει αυτοισ· υμεισ δε τιτα με λεγετε ειναι· και αποκρι-
 θεισ οικουν πετροσ ειπεν αυτω· συ ει ο χριστος· ³⁰και
 επετιμησεν αυτοισ ιτα μηδει λεγοσι περι αυτον· || ³¹και ηρξατο
 διδασκειν αυτονσ οτι δει τον ιιον του αιθρωπου πολλα παθειν
 και αποδοκιμασθηται υπο των πρεσβυτερων και αρχιερεων και
 γραμματεων και αποκτανθηται και μετα τρισ ημερας αναστη-

ταν· ³²και παρομησια ελαλει τογ λογογ· και προβλαψθομενοσ αν-
τον ο πετροσ ηρξατο επιτιματων αντω· ³³ο δε επιστραφεισ και
ιδωτ τουσ μαθητασ αντον επετιμησει τω πετρω λεγων· επαγε
οπισσι μον δαταρα οτι ον φρονεισ τα του θεου αλλα τα των
αιθρωπων· ³⁴και συγκαλεσθεισ τογ οχλογ συν τοισ μαθη-
ταισ αντον ειπει αντοισ οστισ θελει οπισσι μον ελθεισ απα-
ρηγαδθω εαντον και αματω τογ σταυρογ αντον και ακολου-
θεισσι μοι· ³⁵οσ γαρ ατ θελη τηγ ψυχηγ αντον δοσαι απολεσει
αντηγ· οσ δ ατ απολεση τηγ ψυχηγ αντον ερεκει εμον και τον
εναγγελιον δοσει αντηγ· ³⁶τι γαρ ιωφελησει αιθρωποσ εαν
κεφδηση τογ κοδιογ ολογ και ζημιωθη τηγ ψυχηγ αντον· ³⁷η
τι δοσει αιθρωποσ αιταλλαγμα τησ ψυχησ αντον· ³⁸οσ γαρ
εαν επαισχενθη με και τουσ εμονσ λογονσ ερ τη γενεα τακτη
τη μοιχαλιδι και αμαρτιωλοσ και ο νιοσ του αιθρωπου επισ-
χυνθησεισ αντογ οταρ ελθη ερ τη δοση του πατροσ αντον
μετα τωγ αγγελωγ τωγ αγιων·

IX. Και ελεγεν αντοισ· || αμηγ λεγω νιν οτι ειδιτ τιρει
τωρ οδε εετηκοτων οιτιρεσ ον μη γενδογται θαρατον εωσ αρ
ιδωσιν τηγ βασιλειατ του θεου εληγλυθυιατ ερ δυραμι· ²και μεθ
ημερασ εξ παφαλαιψβαι ο ιηδουσ τογ πετρογ και τογ αικιωβογ
και ιωαρηγ και αιαφερει αντονσ εισ οροσ υψηλογ κατ ιδιαγ
μογονσ· και μετεμορφωθη εμπροσθεισ αντωρ· ³και τα ιματια
αντον εγερογτο στιλβογτα λευκα λιαρ ωσ χιογ οιαγραφεισ επι
τησ γησ ον δυραται λευκιατ οντωσ· ⁴και αφθη αντοισ ηλιασ
συν μωνδει και ηδαρ συγκαλοντεσ τω ιηδου· ⁵και αποκριθεισ
ο πετροσ λεγει αντω· φαβζι καλορ εετιτ ημασ οδε ειραι και
ποιηδωμεν σκηγρασ τρισ δοι μιαν και μωνδει μιαν και ηλια μιαν
⁶ον γαρ ηδει τι λαλησει ηδαρ γαρ εεφοβοι· ⁷εγερετο δε γεφελη
επισκιαζουσα αντοισ και ηλθειρ φωνη εκ τησ γεφελησ· ουτοσ
εετιτ ο νιοσ μον ο αγαπητοσ αντον ακονετε· ⁸και εξαπιτα
περιβλεψθεισ ουκετι ουδενα ιδον ει μη τογ ιηδουγ μογογ μεθ
εαντωρ· ⁹καταβαινογτων δε αντωρ απο τον ορον διεστειλατο
αντοισ ιτα μηδειι διηγησογται α ιδον ει μη οταρ ο νιοσ του
αιθρωπου εκ γεκρων αιαστη· ¹⁰και τογ λογον εκρατησειρ προσ
εαντουσ συγκητουντεσ τι εετιτ το εκ γεκρων αιαστηραι·
¹¹και επηρωτονγ αντογ λεγογτεσ οτι λεγονσιρ οι γραψματεσ

οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον· ¹²ο δε αποκριθεισ ειπερ αυτοισ· ηλιασ μεν ελθων πρωτος αποκαθιστα παντα και πισ γεγραπται επι τον νιον του αρθρωπον ινα πολλα παθη και εξονθειηθη· ¹³αλλα λεγω υμιν οτι ηλιασ ηδη εληλυθεν και εποιησαν αυτω οια ηθελησαν καθωσ γεγραπται επ αυτον· ¹⁴και ελθων προσ τους μαθητασ ιδεν οχλον πολυν περι αυτουσ και γραμματεισ συργητοντας αυτοισ· ¹⁵και ενθεωσ πασ ο οχλος ιδων αυτον εξεθαμβηθη και προστρεχοντεσ ηβλαζοντο αυτον· ¹⁶και επηρωτησεν τους γραμματεισ· τι συργητειτε προσ αυτουσ· || ¹⁷και αποκριθεισ εισ εκ του οχλου ειπερ· διδασκαλε γρεγκα τον νιον μου προσ σε εχοντα πνευμα αλαλον· ¹⁸και οπου αν αυτορ καταλαβη φησσει αυτορ και αφριξει και τριξει τον οδοντας αυτον και ξηρεγεται· και ειπορ τοισ μαθηταισ δουν ινα αυτο εκβαλωσιν και ουκ ισχυσαν· ¹⁹ο δε αποκριθει λεγει αυτω· ω γερεα απιστος εωσ ποτε προσ υμασ εσομαι· εωσ ποτε ατεξομαι υμιον· φερετε αυτον προσ με· ²⁰και γρεγκαν αυτον προσ αυτορ· και ιδων αυτορ ενθεωσ το πνευμα εσπαραξεν αυτορ και πεσων επι τησ γησ εκυλιετο αφριξων· ²¹και επηρωτησεν τον πατερα αυτου ο ιηδουσ· ποσος χρονος εστιν αφ ου || τοντο γεγονει αυτω· ο δε ειπεν εκ παιδοθειν· ²²και πολλακεισ αυτορ και εισ πνρ εβαλεν και εισ ιδατα ινα απολεση αυτον· αλλ ει τι δυγασαι βοηθησον ημιν διπλαγγρισθεισ εφ ημασ· ²³ο δε ιηδουσ ειπεν αυτω το ει δυνη· παντα δυνατα τω πιστευοντι· ²⁴και ενθεωσ κραξασ ο πατηρ του παιδιον μετα δακρυων ελεγεν· πιστευω κνριε βοηθει μου τη απιστια· ²⁵ιδων δε ο ιηδουσ οτι επισυντρεχει οχλος επετιμισεν τω πνευματι τω ακαθαρτω λεγον αυτω· το πνευμα το αλαλον και κωφον εγω δοι επιτασσω εξελθε εξ αυτου και μηκετι εισελθησ εισ αυτον· ²⁶και ιραξαν και πολλα διπλαξαν αυτορ εξηλθεν· και εγενετο ωσει νεκρος ωστε || πολλουσ λεγειν οτι απεθανεν· ²⁷ο δε ιηδουσ κρατησας αυτορ τησ χειροσ ηγειρεν αυτορ και ανεστη· ²⁸και ελθοντα αυτορ εισ οικον οι μαθηται αυτου επηρωτουν αυτορ και ιδιαν οτι ημεισ ουκ ηδυνηθημερ εκβαλειν αυτον· ²⁹και ειπερ αυτοισ· τοντο το γερος ειρ οιδειν δυναται εξειλθειν ει μη ειρ προσενγη

17. πνευμα αλαλον] littera a vocis πνευμα erasa; videtur voluisse πνευμα λαλον

καὶ γῆρτεις· ³⁰καὶ εκεῖθεν εἰξελθούτεο παρεπορευόντο διὰ τὴν
γαλιλαῖαν καὶ οὐκ ηθελερ ἵνα τὸ γένος· ³¹εδίδωκεν γὰρ τοὺς
μαθητὰς αὐτὸν καὶ ελεγέντες αὐτοῖς οτι οὗτος τὸν αἱθρωπὸν
παρεδίδοται εἰς χειρας αἱθρωπῶν καὶ αποκτενοῦσιν αὐτὸν καὶ
αποκτανθεῖσι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ || απαστημέναι· ³²οἱ δὲ ἤγροοι τὸ
ῷλον καὶ εργοβούντο αὐτὸν επερφωτῆσαν· ³³καὶ ηλθερ εἰς καπερ-
γανοῦ· καὶ εἰ τῇ οἰκίᾳ γεράμενος επηρώτα αὐτούς· τι εἰ τῇ
οδῷ προς εαυτούς διελογίζεθαι· ³⁴οἱ δὲ εβιωποῦντες προσ αλλη-
λούς γὰρ διελεχθῆσαν εἰ τῇ οδῷ τὸ μεῖζον· ³⁵καὶ καθεισασ
εφωρηγερ τούς δωδεκά καὶ λεγει αὐτοῖς· εἰ τὸ θελει προ-
τος εἴται εστα παντων εβγαλος καὶ παντων διακονος· ³⁶καὶ
λαβὼν παιδιον εστήσεις αὐτὸν εἰ μεσον απετορ καὶ εργαζαλια-
μενος αὐτὸν εἰπεν αὐτοῖς· ³⁷οἱ εαρ εἰ τῶν τοιοντων παιδιον
δεξῆται επι τὸ ογοματι μον εμε δεχεται || καὶ οἱ εαρ εμε δεξῆ-
ται οὐκ εμε δεχεται αλλα τοι αποστειλαντα με· ³⁸απεκριθη
δε αὐτῷ οιωαρησ λεγων διδασκαλε ιδαιμερ τιτα εἰ τῷ ογο-
ματι σου εκβαλλούτα δαιμονια οσ οὐκ ακολουθει ἡμιν καὶ εκο-
λεύσαιμερ αὐτῷ οτι οὐκ ακολουθει ἡμιν· ³⁹ο δε ηγρον ειπεν
μη κωλνετε αὐτῷ ουδεισ γὰρ εστιν οσ ποιησι δηναμιτ επι τῷ
ογοματι μον καὶ δηνηθεται ταχν κακολογησαι με· ⁴⁰οἱ γὰρ οὐκ
εστιν καθ νησον υπερ νησον εστιν· ⁴¹οἱ γὰρ αι ποτιδη νησι
ποτηριον εθατος ει ογοματι οτι χριστον εστε αμητ λεγω νησι
ον μη απο- || λεση τοι μισθον αὐτον· ⁴²καὶ οἱ εαρ σκαρδαλιη
εται τῶν μικρων τῶν πιστενοντων εἰς εμε καλον εστιν αὐτῷ
μαλλον ει περικειται λιθος μυλικος περι τοι τραχηλον αὐτον
καὶ βεβληται εἰς την θαλασσαν· ⁴³καὶ εαρ σκαρδαλιη δε η χειρ
σου αποκοφον αὐτην· καλον δοι εστιν κελλον εἰς την ζωην
εισελθειη η τασ δυο χειρας εχογτα απελθειη εἰς την ζωην χω-
λον η τους δυο πο- || δασ εχογτα βληθηται εἰς την ζωην εισ
το πνευ το αββεστον ⁴⁴οπον ο σκωληξ αὐτῷ ον τελεντα
καὶ το πνευ ον σβερρυται· ⁴⁵καὶ εαρ ο πονσ σου σκαρδαλιη δε
αποκοφον αὐτῷ καλον δοι εστιν εισελθειη εἰς την ζωην χω-
λον η τους δυο πο- || δασ εχογτα βληθηται εἰς την ζωην εισ
το πνευ το αββεστον ⁴⁶οπον ο σκωληξ αὐτῷ ον τελεντα καὶ
το πνευ ον σβερρυται· ⁴⁷καὶ εαρ ο σκωληξ σου σκαρδαλιη δε

45. δέο] δ super π scriptum.

εκβαλει αυτον· καλογ δοι εστιν μορφαλμον εισελθειν εισ την
βασιλειαν του θεου η δνο οφθαλμον εχοντα βληθηραι εισ την
γεενναν του πυρος⁴⁸ οπον ο σκωληξ αυτων ον τελεντα και το
πυρ ον βερνυται·⁴⁹ πασ γαρ πυρι αλισθησεται και πασα θν-
σια αλι αλισθησεται·⁵⁰ καλογ το αλασ· ειν δε το αλασ αγαλον
γεγηται ειρ την αυτο αρτυσεται· εχετε ειρ εαντοισ αλασ και ειρη-
γνευται ειρ αλληλοισ·

X. Και εκειθερ αγα- || στασ ερχεται εισ τα οδια τησ ιουδαι-
ασ του περατ του ιορδανου και συμπλοενορται παλιν οχλοι
προσ αυτον και ωσ ειωθει παλιρ εδιδασκει αυτον·² και προσ-
ελθοντεσ οι γαρισαιοι επηρωτησαν αυτον ει εξεστιρ αιδοι γυ-
ραικα απολυσαι πειραζοντεσ αυτον·³ ο δε αποκριθεις ειπειρ
αυτοισ· τι υμιν ερετειλατο μωσησ·⁴ οι δε ειπον· μωσησ επε-
τρεψειρ βιβλιοι αποστασιου γραφαι και απολυσαι·⁵ και αποκρι-
θεισ ο ιηδονσ ειπειρ αυτοισ· προσ την σκληροκαρδιαν υμων
επετρεψειρ υμιν την ερτοληρ ταντηρ·⁶ απο δε αρχησ κτισεωσ
αρσειν και θηλει εποιησειρ αυτονσ ο θεοσ και ειπειρ·⁷ ερεκειρ ||
τουτον καταλιψει αιθρωποσ τον πατερα αυτον και την μητερα
και προσκοληθησεται τη γυραικι αυτον⁸ και εσονται οι δνο
εισ βαρκα μιαρ· ωστε οικετι εισιν δνο αλλα μια βαρξ·⁹ ο ουρ
ο θεοσ συνεγενξειρ αιθρωποσ μη χωριζετω·¹⁰ και ειν τη οικια
παλιρ οι μαθηται αυτον περι τουτον επηρωτησαν αυτον·¹¹ και
λεγει αυτοισ· οσ ειαν απολυση την γυραικα αυτον και γαμηση
αλληρ μοιχαται επ αυτηρ·¹² και ειαν γυρη απολυση τον αιδοια
αυτησ και γαμηθη αλλω μοιχαται·¹³ και προσεφερον αυτω παι-
δια ιτα αφηται αυτοιρ· οι δε μαθηται επετιμων τοισ προσ-
φερονται·¹⁴ ιδων δε ο ιηδονσ γραματησειρ || και ειπειρ αυτοισ·
αφετε τα παιδια ερχεθαι προσ με· μη κωλυνετε αυτα· των γαρ
τοιουντων εστιρ η βασιλεια του θεου·¹⁵ αμηρ λεγω υμιν οσ
ειαν μη δεξιται την βασιλεια του θεου ωσ παιδιοι ον μη
εισελθη εισ αυτηρ·¹⁶ και εναγκαλισαμενοσ αυτα τιθεισ τας χει-
ρασ επ αυτα ηνιογει αυτα·¹⁷ και εκπορευομενον αυτον εισ
οδον προσδραμων εισ και γονυπετησαν αυτον επηρωτα αυτον·

X, 1. τον περατ] ante τον rasura trium litterarum (δια ut videtur).

16. γνλογει] inter αυτα et γνλογει rasura trium litterarum (zat).

διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ιτα ζωηρ αιωνιορ κληρονομησον·
 18ο δε ιηδουσ ειπεν αυτω· τι με λεγεισ αγαθον· ουδεισ αγαθοσ ει
 μη εισ ο θεοσ· 19τασ ερτολασ οιδασ· μη μοιχευσησ μη φορενσησ
 μη κλεψησ μη φενδομαρο· || τυρηνησ τιμα τον πατερα σου και την
 μητερα σου· 20ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτω· διδασκαλε ταντα
 πατα εφυλαξαμηρ εκ γεοτητοσ μου· τι ετι υστερω· 21ο δε ιη-
 δουσ εμβλεψασ αυτω γηαπηρεισ αυτον και ειπεν αυτω· ει θελεισ
 τελιοσ ειραι ειρ δοι υστερει· υπαγε οδα εχεισ πολησοι και δοσ
 πτωχοισ και εξεισ θηραντοι ειρ ονρατο και δευρο ακολουθει
 μοι αρασ τον σταντορ· 22ο δε στυγραβασ επι το λογο απηλ-
 θειρ λυπονυμεροσ· γηρ γαρ εχοις κτηματα πολλας· 23και περιβλε-
 φαμεροσ ο ιηδουσ λεγει τοισ μαθηταισ αυτου· πωσ δυσκολωσ
 οι τα χρηματα εχορτεσ· || εισ την βασιλειαν του θεου εισελευσορ-
 ται· 24οι δε μαθηται εθαμβουντο επι τοισ λογοισ αυτου· ο δε
 ιηδουσ αποκριθεισ παλιν λεγει αυτοισ· τεκνια πωσ δυσκολον
 εστιν τουσ πεποιθοτασ επι χρηματιν εισ την βασιλειαν του
 θεου εισελθειν· 25ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια τρυμαλιασ
 ραφιδοσ εισελθειν η πλουσιον εισ την βασιλειαν του θεου εισελ-
 θειν· 26οι δε περισσωσ εξεπληρωσητο λεγορτεσ προσ εαυτοισ·
 και τισ δυναται δωθηραι· 27εμβλεψασ δε αυτοισ ο ιηδουσ λεγει·
 παρα αιθρωποισ τουτο αδυρατον αλλ ου παρα θεω· πατα γαρ
 δυνατα εστιν· || παρα το θεω· 28ηρξατο δε ο πετροσ λεγειν αν-
 τω· ιδου ημεισ αφγκαμειρ πατα και ηρκολονθηρβαμειρ δοι· 29και
 αποκριθεισ ο ιηδουσ ειπεν· αιηρ λεγω υμιν ουδισ εστιν οσ
 αφγκειρ οικιαση η αδελφονη η αδελφασ η πατερα η μητερα η γυ-
 γαια η τεκνα η αγρουσ ειρεκειρ εμουν και ειρεκειρ τουν εναγγελιουν
 30εαν μη λαβη εκατονταπλασιονα γην ειρ τω καιρω τουτω οι-
 κιασ και αδελφον και αδελφασ και πατερασ και μητερασ και
 τεκνα και αγρουσ μετα διωγμοι και ειρ τω αιωνι το ερχομενω
 ζωηρ αιωνιον· 31πολλοι δε εσογται πρωτοι ερχαται και οι εσ-
 χαται πρωτοι· 32ηρξατο δε ειρ τη || οδω αιαβαιορτεσ εισ ιεροσο-
 λυμα και γηρ προσαγον αυτουσ ο ιηδουσ και εθαμβουντο και
 ακολουθουντεσ ερθοβουντο· και παραλαβων παλιν τουσ δωδεκα
 ηρξατο αυτοισ λεγειν τα μελλοντα αυτω δυμβαιγειρ· 33οτι ιδουν
 αιαβαιομειρ εισ ιεροσολυμα και ο νιοσ του αιθρωπον παραδο-
 θησεται τοισ αρχιερευσηιν και τοισ γραμματευσηιν και καταχρι-

ρουσιν αυτον θαρατο και παραδοσουσιν αυτον τοισ εθνεσιν
³⁴και εμπαιξουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν αυτον και εμπτε-
 σουσιν αυτω και αποκτεροντιν αυτον και τη τριτη ημερα αγα-
 στημεται· ³⁵και προσπορευ- || ονται αυτως ιακωβος και ιωαννης
 νιοι ζεβεδαιου λεγοτεσ· διδασκαλε θελομερ ιτα ο εαν σε αιτη-
 σομερ ποιησης ημιν· ³⁶ο δε ιησους ειπεν αυτοισ· τι θελεται
 ποιησαι με υμιν· ³⁷οι δε ειπον αυτω· δοσ ημιν ιτα εισ εκ δεξι-
 ου δου και εισ εξ ενωγνυμων δου καθεισθωμεν εν τη δοξῃ δου·
³⁸ο δε ιησους ειπεν αυτοισ· ουκ οιδατε τι αιτισθε· δινασθαι
 πιεν το ποτηριον ο εγω πιτω η το βαπτισμα ο εγω βαπτιζο-
 μαι βαπτισθηται· ³⁹οι δε ειπον αυτω διναμεθα· ο δε ιησους
 ειπεν αυτοισ· το μεν ποτηριον ο εγω πιτω πιεσθε και το βαπ-
 τισμα ο ε- || γος βαπτιζομαι βαπτισθησθαι· ⁴⁰το δε καθεισαι
 εκ δεξιορ μον και εξ ενωγνυμων ουκ εστιν εμοι δουναι αλλ οισ
 ητοιμασται· ⁴¹και ακονδαρτεσ οι δεκα ηρξατο αγαρακτεν περι
 ιακωβου και ιωαννου· ⁴²ο δε ιησους προσβλεψαμενος αυτον
 λεγει αυτοισ· οιδατε οτι οι δοκοντεσ αρχιτ τοιρ εθνοι κατα-
 κριενουσιν αυτον και οι μεγαλοι κατεξουσιαζουσιν αυτον·
⁴³ουχ ουτως δε εσται εν υμιν· αλλ οσ εαν θελη γενεσθαι μεγασ
 ειρ υμιν εσται υμων διακονοσ ⁴⁴και οσ εαν θελη γενεσθαι υμων
 πρωτοσ εσται παντων δουλοσ· ⁴⁵και γαρ ο υιος του αιθρω-
 πον ουκ ηλθε || διακοηθηται αλλα διακοηθαι και δουναι τηρ
 ψυχηρ αυτου λυτρον αντι πολλων· ⁴⁶και ερχοται εισ ιεριχω·
 και εκπορευομερον αυτον απο ιεριχω και τοιρ μαθητων αυτον
 και οχλον ιακων ο υιος τιμαιου βαρτικαιοσ ο τυφλοσ εκαθητο
 παρα τηρ οδον προβατων· ⁴⁷και ακονδασ οτι ιησους ο γαζω-
 ραιοσ εστιν ηρξατεν και λεγειν· νιε δαδ ιησους ελειησον
 με· ⁴⁸και επετιμων αυτω πολλοι ιτα διωπηη· ο δε πολλω
 μαλλον εκραζεν· νιε δαδ ελεησορ με· ⁴⁹και στασ ο ιησους ειπεν
 φωηθηται αυτον· και φωρουσιν τοιρ τυφλοι λεγοτεσ αυτον·
 θαρσει εγειρε φωρει σε· ⁵⁰ο δε απο- || βαλων το ιματιον αυτον
 ακαστασ ηλθεν προσ τοιρ ιησουν· ⁵¹και αποκριθεισ λεγει αυτω
 ο ιησους· τι θελεισ ποιησω δοι· ο δε τυφλοσ ειπεν αυτω· ραβ-
 βουντι ιτα αιαβλεψω· ⁵²ο δε ιησους ειπεν αυτω· υπαγε η πιστισ
 δου δεβοκερ σε· και ευθεωσ αιεβλεψεν και ηκολουθει το ιη-
 σου ειρ τη οδω·

XI. Καὶ οτε ἥγιζον εἰς τεροσολύμα εἰς βῆθησαγή καὶ βῆθαναν πρὸς τὸ οόρος τὸ καλονεμένορ εἰδιορ αποστελλεῖ δύο τοὺς μαθητῶν αὐτοῦ² καὶ λεγει αὐτοῖσιν ὑπάγετε εἰς τὴν κομῆτην τὴν κατεργατὴν εμοι καὶ εὐθεως εἰσπορευομένοι εἰς αὐτὴν εὐρητε πολον δεδημερον· εἴ τοι οὐπο οὐδεισ αιθροποτῶν κεκαθίκερ· λιναρτεσ αὐτον αγαγετε.³ καὶ εαρ τισ ναιρ επητι ποιειτε τουτο· ειπατε οτι ο κυριος αὐτον χρειαν εχει και ευθεως αὐτορ αποστελλει οδε·⁴ απηλθον δε και ηρον πολον δεδεμερον πρὸς τὴν θυραν εξώ επι τον αιφοδον και λινοντιν αὐτον·⁵ τινεσ δε τοι εκει εστοτοων ελεγον αὐτοῖσιν· τι ποιειτε λινοντεσ τορ πολον·⁶ οι δε ειπορ αὐτοισ καθοι ερετειλατο ο ιησουν· και αφηκαν αυτον·⁷ και ἥγανον τορ πολον πρὸς τορ ιησουν και επεβαλορ αὐτω τα ιματια αὐτοις και εκαθεισερ επ αὐτω·⁸ πολλοι δε τα ιματια αὐτοις || εστρωσαν ερ τη οδο αλλοι δε στοιβαδας εκοπτορ εκ τον δενδρων και εστρωσαν ερ τη οδο·⁹ και οι προαγοντεσ και οι ακολονθουντεσ ενραζορ λεγοντεσ· οσανια ευλογημενοσ ο ερχομενοσ ερ οιοματι κυριου·¹⁰ ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια ερ οιοματι κυριου του πατροσ ημον δαδ· οσανια εν τοισ υψιστοισ·¹¹ και εισηλθειν εις τεροσολύμα ο ιησουν και εις το ιερον· και περιβλεψαμενοσ παρτα οψιασ ηδη ονηση τησ ωρασ εξηλθεν εις βῆθαναν μετα τον δοδεκα·¹² και τη επανιουν εξελθοντων αὐτοις απο βῆθανας επικασεν·¹³ και ιδων συκηρ απο μακροθερ εχον· || δαρ φυλλα ηλθεν ει αρα τι ενρηδει εν αυτη· και ελθωρ επ αυτην ουδειν ενρεν ει μη φυλλα μονον· ου γαρ ην καιροσ συκων·¹⁴ και αποκριθεισ ειπεν αυτη· μηκετι εκ δου εισ τορ αιωνα μηδετο καιρον φαγοι· και ηρονον οι μαθηται αυτον·¹⁵ και ερχονται παλιν εις τεροσολύμα· και εισελθωρ ο ιησουν εις το ιερον ηρξατο ενβαλλειν τον πολονυτασ και τον αγοραζοντασ εν το ιερω και τασ τραπεζασ των κολλυβιστων εξεχεσερ και τασ καθεδρασ των πολονυτων τασ περιστερασ κατεστρεψερ·¹⁶ και ουκ ημιερ ιτα τισ διενεγκη σκενοσ δια τον ιερον·¹⁷ και εδιδασκειν || λεγον αὐτοισ· ου γεγραπται οτι ο οικοσ μον οικοσ προσενχησ κλη-

XI, 13. αρα] syllaba *ρα* supra lineam scripta.

15. εξεχεσεν] fort. *εξεχεεν* codex; vide Prolegom.

θησεται πασιν τοις εθνεσιν· νμεισ δε εποιησατε αυτον σπηλαιον ληστον· ¹⁸και ηκουσαν οι γραμματεισ και οι αρχιερεισ και εζητουν πωσ αυτον απολεσσων· εφοβοντο γαρ αυτον οτι πασ ο οχλος εξεπλησσετο επι τη διδαχη αυτου· ¹⁹και οτε οψε εγερετο εξεπορευετο εξω τησ πολεωσ· ²⁰και πρωι παραπορευομενοι ιδον την συκην εξηραμμενην εκ ριζων· ²¹και αναμνησθεισ ο πετρος λεγει αυτω· φαβζι ιδε η συκη ην κατηρασω εξηραθη· ²²και αποκριθεισ ο ιηδουσ λεγει αυτοισ· εχετε πιστιν θεον· ²³αμην γαρ λε- || γω νμιν οτι οσ αν ειπη τω ορι τουτω αρθητι και βληθητι εισ την θαλασσαν και μη διακριθη ειν τη καρδια αυτου αλλα πιστευση οτι ο λαλει γινεται εστε αυτο ο εαν ειπη· ²⁴δια τουτο λεγω νμιν παντα οσα εαν προσευχομενοι αιτεισθε πιστευετε οτι λαμβανετε και εσται νμιν· ²⁵και οταν στικηται προσευχομενοι αφιετε ει τι εχετε κατα τιρος· ινα και ο πατηρ νμων ο εν τοις ουρανοισ αφη νμιν τα παραπτωματα νμων· ²⁶ει δε νμισ ουκ αφιετε ουδε ο πατηρ νμων ο εν ουρανοι αφιδει τα παραπτωματα νμου· ²⁷και ερχονται παλιν εισ ιεροβολυμα· και εν τω ιερω πε- || ριπατοντος αυτου ερχονται προσ αυτον οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ και οι πρεδβυτεροι ²⁸και λεγονται αυτω· εν ποια εξουσια ταυτα ποιεισ και τισ δοι την εξουσιαν ταυτην εδισκεν ινα ταυτα ποιησ· ²⁹ο δε ιηδουσ αποκριθεισ ειπεν αυτοισ· επερωτησιον νμασ καγω ερα λογον και αποκριθητε μοι και εφοι νμιν ειρ ποια εξουσια ταυτα ποιω· ³⁰το βαπτισμα ιωαντον εξ ουρανον ην η εξ αιθρωπων αποκριθητε μοι· ³¹οι δε ελογιζοντο προσ εαυτον δε λεγοντεσ· εαν ειπωμεν εξ ουρανον ερει· διατι ουν ουκ επιστευσαται αυτω· ³²αλλα ειπωμεν εξ αιθρωπων φοβουμεθα τον οχλον· παντεσ || γαρ εχονται τον ιωαντην ωσ προφητην· ³³και αποκριθεντεσ τω ιηδου λεγονται· ουκ οιδαιμεν· και ο ιηδουσ λεγει αυτοισ· ουδε εγω λεγω νμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω·

XII. Και ηρξατο λεγειν αυτοισ εν παραβολαισ· αιθρωπος εφυτευσεν αμπελωρα και περιεθηκεν αυτω φραγμον και ορυξεν επολιγριον και εξεδοτο αυτον γεωργοισ και απεδημησεν· ²και απευτειλεν προσ τουσ γεωργουσ δουλον τω καιρω ινα παρα

των γεωργων λαβη απο του καιρου του αμπελοφοσ· ³οι δε λαβοντεσ αυτον εδειραν και απεστειλαν κερον· ⁴και παλιν απεστειλεν προς αυτον αλλον δουλον κακει· || τον λιθοβολησαντεσ εκεφαλαιωσαν και απεστειλαν ητιμωμενον· ⁵και παλιν αλλον απεστειλεν· κακεινον απεκτειναν και πολλον αλλον τουν μερ δαιροντεσ τουν δε αποκτεινοντεσ· ⁶ετι ουρ ερα νιον εχων αγαπητον αυτον απεστειλεν και αυτον προς αυτον εεχατον λεγων· ειτραπησονται τον νιον μου· ⁷κεινοι δε οι γεωργοι ιδοντεσ αυτον ειπον προς εαυτουν· ουτοσ εετιν ο κλιρονομοσ· δευτε αποκτεινομεν αυτον και ημων εεται η κλιρονομια· ⁸και λαβοντεσ αυτον απεκτειναν και εξεβαλον αυτον εξω του αμπελωνοσ· ⁹τι ουρ ποιησι ο κυριοσ του αμπελωνοσ· || ελευσεται και απολεσει τουν γεωργονσ εκεινονσ και δοσει τουν αμπελωνα αλλοισ· ¹⁰ουδε την γραφην ταυτην αγερωτε· λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομοντεσ ουτοσ εγερηθη τισ κεφαλην γονιασ· ¹¹παρα κυριον εγερετο αυτη και εετιν θαυμαστη ερ οφθαλμοις ημισι· ¹²και εζητουν αυτον κρατησαι και εφοβηθησαν τον οχλον· εγρωσαν γαρ οτι προς αυτον την παραβολην ειπεν· και αφερτεσ αυτον απηλθον· ¹³και αποστελλοντι προς αυτον τιμαν των φαρισαιων και των ηρωδιανων ιτα αυτον αγρευσωσιν λογω· ¹⁴οι δε ελθοντεσ λεγουσιν αυτω· διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθησ ει και ου μελι δοι || περι ουδεροσ· ον γαρ βλεπεισ εισ προσωπον αιθρωπων αλλ επ αληθειασ την οδορ του θεον διδασκεισ· ειπε ουρ ημιν εξεετιν κηρυξον καισαρι δουνται· δωμεν η μη δωμεν· ¹⁵ειδωσ δε αυτων την υποχρισιν ειπεν αυτοισ· τι με πειραζετε υποχριται· φερετε μοι δημαριογ ιτα ειδω· ¹⁶οι δε ημεγκαν· και λεγει αυτοισ· τινοσ η ικων αυτη και η επιγραφη· οι δε ειπον αιτω καισαροσ· ¹⁷και αποχριθεισ ο ηρωον ειπεν αυτοισ· αποδοτε τα καισαροσ καισαρι και τα του θεον τω θεω· και εθαυμασαν επ αυτω· ¹⁸και ερχονται σιδονικαιοι προς αυτον οιτινεσ λεγουσιν αιαστασιν μη ειραι και επηρωτησαν αυτον λεγον· || τεσ· ¹⁹διδασκαλε μωνηησ εγραφειη μητιν οτι εαν τινοσ αδελφοσ αποθανη και καταλιπη γυναικα και τεκνα μη αφη ιτα λαβη ο αδελφοσ αυτον την γυναικα αυτον και εξαγαστηησ βλεψια τω αδελφω αυτον· ²⁰επτα ουρ αθελφοι ησαν και ο πρωτοσ ελαβεν γυναικα και αποθηησκων ουκ αφη-

κερ σπερμα· ²¹και ο δευτερος ελαβεν αυτην και απεθανεν και ουδε αυτος αφηκεν σπερμα και ο τριτος ωσαντωσ· ²²και ελαβον αυτην οι επτα και ουκ αφηκαν σπερμα· εσχατον δε παντων απεθανεν και η γυνη· ²³εν τη αραστασει ουν οταν αναστοσιν τιος αυτων εσται γυνη· οι γαρ επτα εσ- || χορ αυτην γυναικα· ²⁴και αποκριθεισ ο ιησουν ειπεν αυτοις· ου δια τοντο πλαγασθε μη ιδοτες τας γραφας μηδε την διγαμιν του θεου· ²⁵οταν γαρ εκ τεκφων αναστοσιν ουδε γαμονδιν ουδε γαμισκονται αλλ εισιν ως αγγελοι εν τοισ ονδραιοι· ²⁶περι δε των τεκφων οτι εγειρονται ουκ ανεργωτε ερ τη βιβλοι μουσιεωσ επι τησ βατου ωσ ειπεν αυτω ο θεος λεγων· εγω ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ· ²⁷ουκ εστιν ο θεος τεκφων αλλα ζωτων· υμεισ ουν πολυ πλαγασθε· ²⁸και προσελθων εισ των γραμματεων ακονδασ αυτων συγγρυποντων ιδων οτι καλωσ αυτοις απεκρι- || θη επηρωτησεν αυτον· ποια εστιν πρωτη παρτων εντολη· ²⁹ο δε ιησουν απεκριθη αυτω οτι πρωτη παρτων εντολη· ακονει ιδραγηλ κυριος ο θεος ημων κυριος εισ εισ εστιν· ³⁰και αγαπησεις κυριοις τον θεον δου εξ ολησ τησ καρδιασ δου και εξ ολησ τησ ψυχησ δου και εξ ολησ τησ διαγονιασ δου και εξ ολησ τησ ισχυοσ δου· αυτη πρωτη εντολη· ³¹και δευτερα ομοια αυτη· αγαπησεις τον πλησιον δου ωσ εαυτον· μειζων τουτων αλλη εντολη ουκ εστιν· ³²και ειπεν αυτω ο γραμματευσ· καλωσ διδασκαλε επ αληθιασ ειπεσ οτι εισ εστιν και ουκ εστιν αλλος πληρ αν- || τον· ³³και το αγαπαν αυτοις εξ ολησ τησ καρδιασ και εξ ολησ τησ συνεδεωσ και εξ ολησ τησ ψυχησ και εξ ολησ τησ ισχυοσ και το αγαπαν τον πλησιον ωσ εαυτοις πλειον εστιν παρτων των ολοκαυτωματων και θυσιων· ³⁴και ο ιησουν ιδων αυτον οτι γουνεχωσ απεκριθη ειπεν αυτω· ου μακραν ει απο τησ βασιλειασ του θεου· και ουδεισ ουκετι ετολμα αυτοις επερωτησαι· ³⁵και αποκριθεισ ο ιησουν ελεγεν διδασκον ερ τω ιερω· πωσ λεγονδιν οι γραμματεισ οτι ο χριστος νιος εστιν του δαδ· ³⁶αυτος γαρ δαδ ειπεν ερ πτευματι αγιω· ειπεν ο κυριος τω κυριω μου· καθουν εκ δεξιων μου εωσ αν θω τονδ εχθρον δου υπο- || ποδιον των ποδων δου· ³⁷ει ουν δαδ λεγει αυτον κυριοις και πωσ νιος αυτου εστιν· και ο πολυσ οχλος ηρκονει αυτους ηδεισ· ³⁸και ελεγεν

αυτοις ερ τη διδαχη αυτον· βλεπετε απο των γραμματεων των θελοντων ερ στολαισ περιπατειν και ασπιδισ ερ των αγοραισ³⁹ και πρωτοκαθεδριασ ερ των δεναγωγαισ και πρωτοκλισιασ εν τουσ δειπνοισ·⁴⁰ οι κατεβδιορτεος των οικιασ των χηρων και προσαρει μακρι προσενχομενοι· ουτοι ληφορται περισσοτερογ ψημα·⁴¹ και καθεισασ ο ιησουσ κατεραρτι των γαζοφυλακιον εθεωρι πωσ ο οχλοσ βαλλει χαλκον·⁴² εισ το γαζοφυλακειο· και πολλαι πλουσιοι εβαλλον πολλαι·⁴³ και ελθονται μα χρια πτωχη εβαλειν λεπτα δυο ο εστιν κοδιακτηρ·⁴⁴ και προσκαλεσαμενος τουσ μαθητασ αυτον ειπεν αυτοις· αμηρ λεγω εμιν οτι η χρια η πτωχη αυτη πλειον παρτων εβαλειν των βαλλοντων εισ το γαζοφυλακιο·⁴⁵ παρτεος γαρ εκ του περισσενορτος αυτοις εβαλον· αυτη δε εκ τησ υστερησεωσ αυτησ παρτα οσα ειχεν εβαλειν ολοι τον βιον αυτησ·

XIII. Και εκπορευομενον αυτον εκ του ιερον λεγει αυτω εισ των μαθητων αυτον· διδασκαλε ιδε ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομαι·² και αποκριθεισ·³ ο ιησουσ ειπεν αυτω· βλεπειν ταυτας των μεγαλασ οικοδομαις· αμηρ λεγω δοι ον μη αφεθη εωδε λιθοσ επι λιθω οσ ον μη καταλυθη·³ και καθημερον αυτον επι το οροσ των ελαιων κατεραρτι των ιερον επηρωτων αυτον κατ ιδιαν πετροσ και ιακωβοσ και ιωαννησ και αιρδρεασ·⁴ ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το δημειον οταν μελει ταυτα παρτα συντελεισθαι·⁵ ο δε ιησουσ αποκριθεισ αυτοις ηρξιτο λεγειν· βλεπετε μηδεισ ημασ πλαγησ·⁶ πολλοι γαρ ελενβορται επι τω οροματι μουν λεγοντεος οτι εγω ειμι και πολλον πλαγηδουσιν·⁷ οταν δε ακον·⁸ δητε πολεμονσ και ακοασ πολεμον μη θροεισθε· δει γαρ γετεθαι αλλ ουπω το τελοσ·⁹ εγερθηται γαρ εθροσ επ εθροσ και βιβιλειν επι βιβιλειαν και εσορται δισμοι κατα τοπον και εσορται λιμοι και λιμοι και ταραχαι·⁹ αρχαι οδιγων ταυτα· βλεπετε δε ημισ εαντονσ· παραδοσουσιν γαρ ημασ εισ συνεδρια και εισ συναγωγαισ διαρησθαι και επι ηγεμονων και βιβιλεων σταθησθαι ερεκεν εμουν εισ μαρτυριον αυτοισ·¹⁰ και εισ παρτα τα εθρη δει πρωτορ κηρυχθηται το εναγγελιον·¹¹ οταν δε αγαγωσιν ημασ παφιδιδογτεο μη προμεριμνατε τι λαλησητε¹² ολλ ο εαρ δοθη ημιν ειν

εκεινη τη ωρα τοντο λαλειτε· ου γαρ υμεις εστε οι λαλουντεσ
αλλα το πνευμα το αγιον· ¹²παραδοσει δε αδελφοσ αδελφον
εισ θαρατορ και πατηρ τεκνοι και επαγαστησονται τεκνα επι
γονεισ και θαρατωσουσιν αυτονσ· ¹³και εσεσθαι μιδονμενοι υπο
πατωρ δια το ονομα μου· ο δε υπομειρας εισ τελοσ σωθησε-
ται· ¹⁴οταν δε ειδητε το βιδελυγμα τησ ερημωσεωσ το οηθεν υπο
δαγηλ του προφητου εστοσ οπου ου δει· ο αναγινωσκων ρο-
ειτω· τοτε οι ειν τη ιουδαια φευγετωσαν εισ τα ορη· ¹⁵ο δε
επι του δωματοσ || μη καταβατω εισ την οικιαν μηδε εισελθε-
τω αραι τι εκ τησ οικιασ αυτον· ¹⁶και ο εισ τον αγρον ων μη
επιστρεψατω εισ τα οπισω αραι το ιματιον αυτον· ¹⁷οναι δε
ταισ ειν γαστρι εχουνται και ταισ θηλαζουνται εν εκειναισ ταισ
ημεραισ· ¹⁸προσευχεσθε δε ιτα μη γενηται η φυγη υμων χειμω-
νησ μηδε βαρβατον· ¹⁹εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι φλιψισ οια
ον γεγονερ τοιαντη απ αρχησ κτισεωσ ην εκτισεν ο θεοσ ουδ
ον μη γενηται· ²⁰και ει μη κυριοσ εκολοβοσεν τασ ημερασ εκει-
ναισ ουκ αι εσωθη πασα σαρξ· αλλα δια τουσ εκλεκτουσ ουσ
εξελεξατο εκολοβωσειρ || τασ ημερασ εκεινασ· ²¹τοτε εαρ τισ υμιν
ειπη ιδου ωδε ο χριστοσ η ιδου εκει μη πιστευσητε· ²²εγερ-
θησονται γαρ φευδοχριστοι και φευδοπροφηται και δωσονσιν
σημεια και τερατα προσ το αποπλαναν ει δυνατορ και τουσ
εκλεκτουσ· ²³υμεισ δε βλεπετε· ιδου προειρηκα υμιν απαρτα·
²⁴αλλ ειν εκειναισ ταισ ημεραισ μετα την φλιψιν των ημερων
εκεινων ο ιδιοσ σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγ-
γησ αντησ ²⁵και οι αστερεσ του ουρανου εσονται εκπιπτοτεσ
και αι δυναμεισ αι ειν τοισ ουρανοισ σαλευθησον- || ται· ²⁶και
τοτε οφορται τον νιον του ανθρωπου ερχομενον ειρ γεφελαισ
μετα δυναμεωσ πολλησ και δοξησ· ²⁷και αποστελλει τουσ αγγε-
λουσ αυτον και επισυναξει τουσ εκλεκτουσ αυτον εκ των τεσ-
σαρων αινεμων απ ακρου γησ εισ ακρου ουρανου· ²⁸απο δε τησ
συκησ μαθετε την παραβολην· οταν ηδη ο κλαδοσ αυτησ γενη-
ται απαλοσ και εκφυη τα φυλλα γινωσκετε οτι εγγυσ το θεοσ
εστιν· ²⁹ουτωσ και υμεισ οταν ταυτα ιδητε γινομενα γινωσκε-
τε οτι εγγυεσ εστιν επι θυραισ· ³⁰αμηρ λεγω υμιν οτι ου μη
παρελθη η γενεα αυτη μεχρισ ου παρτα ταυτα γενηται· ³¹ο
ουρανοσ και || η γη παρελευσεται οι δε λογοι μου ου μη παρελ-

θωσιν· ³²περι δε της ημερας εκεινης η ωρασ εκεινησ ονδεισ οιδεις ονδεις οι αγγελοι των ουρανων ονδεις ο νιος ει μη ο πατηρ· ³³βλεπετε δε αγρυπνειτε και προσενχεσθαι· ονχ οιδατε γαρ ποτε ο καιρος εστιν· ³⁴ωσπερ γαρ αιθρωπος αποδημος αφεισ την οικιαν αυτου και δοντοι δονλοιις αυτου την εξουσιαν και εκαστω το εργον αυτου και τω θυρωφω ενετειλατο ιτα γρηγορη· ³⁵γρηγορειτε οντη ονχ οιδατε γαρ ποτε ο κυριος της οικιασ ερχεται οψε η μεδονεκτιω η αλεκτοροφωνιαν η προν· ³⁶μη ελθων εξαιφνησ ενρη υμας καθευδον· || τασ· ³⁷α δε υμιν λεγω πασιν λεγω· γρηγορειτε·

XIV. Ην δε το πασχα και τα αζυμα μετα δυο ημερασ· και εξιητον οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ το πωσ αυτορ δολω κρατηγαντεσ αποκτινωσιν· ²ελεγον δε· μη ει τη εορτη μηποτε θορυβος εσται του λαον· ³και ορτοσ αυτου ειν βηθανια ειν τη οικια σιμογοσ του λεπρου αγακεμενου αυτου ηλθειρ γυνη εχουνα αλαβαστρον μιρον ταφδον πιστικησ πολυτελουσ και συντριψαται τοι αλαβαστρον κατεχειν αυτου κατα τησ κεφαλησ· ⁴ηδαρ δε τιτεσ αγαρακανοντεσ προσ εαντουσ και λεγοτεσ· εισ τι η απολια αυτη του μυρον γεγοεν· ⁵ηδυ- || γατο γαρ τουτο το μυρον πραθηται επαρω τριακοσιων δηραφιων και δοθηται τοισ πτωχοισ· και ενεβριμωντο αυτη· ⁶ο δε ιηδουσ ειπεν· αφετε αυτην· τι αυτη κοπουσ παρεχετε· καλον εργον ειργαστο ειν εμοι· ⁷παντοτε γαρ τουσ πτωχουσ εχετε μεθ εαντων και οταρ θελητε δυνασθε αυτουσ ειν ποιησαι· εμε δε ον παντοτε εχετε· ⁸ο εσχεν αυτη εποιησεν· προελαβεν μυρισαι το σωμα μον εισ τον ενταφιασμον· ⁹αμην λεγει υμιν οπου εαν κηρυχθη το εναγγελιον τουτο εισ ολον τον κοσμον και ο εποιησεν αυτη εισ μημυσυνον αυτησ λαληθησε- || ται· ¹⁰και ιουδασ ο ισκαριωτησ εισ των διωδεκα απηλθεν προσ τουσ αρχιερεισ ιτα παραδω αυτοισ· ¹¹οι δε ακονδαντεσ εχαρησαι και επηγγειλατο αυτω αργυρια δονγαι· και εξητει πωσ ευκαιρωσ αυτορ παραδω· ¹²και τη πρωτη ημερα των αζυμων οτε το πασχα εθνον λεγονταιν αυτω οι μαθηται αυτον· πον θελεισ απελθοντεσ ετοιμασθωμεν ιτα φαγησ το πασχα· ¹³και αποστελλει δυο των μαθητων αυτου και λεγει αυτοισ· επαγετε εισ την πολιν και εισελθοντων

υμων εισ την πολιν απαρτηδει υμιν αιθρωπος κεραμιον υδατος βασταζων· ακολουθησατε αυτω¹⁴ και ο- || πον εαν εισελθη ειπαται τω οικοδεσποτη· ο διδασκαλος λεγει· πον εστιν το καταλυμα μου οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω¹⁵ και αυτος υμιν διξι αιωνεον μεγα εστρωμενον ετοιμον· εκει ετοιμασατε ημιν¹⁶ και εξηλθον οι μαθηται αυτου και ηλθον εισ την πολιν και ενδον καθωσ ειπεν αυτοις και ητοιμασατο πασχα¹⁷ οφειασ δε γερομενησ ερχεται μετα των δωδεκα¹⁸ και αρακειμενων αυτων και εσθιοντων ειπεν ο ιησους· αμην λεγω υμιν οτι εισ εξ υμων παραδοσει με ο εσθιωτ μετ εμου¹⁹ οι δε ηρξατο λυπεσθαι και λεγειν αυτω || εισ καθ εισ· μητι εγω ειμι· και αλλοσ· μητι εγω ειμι²⁰ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοις· εισ εκ των δωδεκα ο εμβαφασ μετ εμου εισ το τρυπλιον²¹ μεν νιος του αιθρωπου υπαγει καθωσ γεγραπται περι αυτου· οναι δε τω αιθρωπω εκεινω δι ου ο νιος του αιθρωπου παραδιδοται· καλορ γρ αυτω ει ουκ εγερηθη ο αιθρωπος εκεινος²² και εσθιοντων αυτων λαβων ο ιησους τον αρτον και ευλογησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις και ειπεν· λαβετε φαγετε τοντο εστιν το δωμα μου²³ και λαβων ποτηριον ευχαριστησας εδωκεν αυτοις και επιον εξ αυτου πατεσ²⁴ και ειπεν αυτοις· τοντο εστιν || το αιμα μου το τησ καινησ διαθηκησ το περι πολλων εκχυρρομενον²⁵ αμην λεγω υμιν οτι ουκετι ου μη πισ εκ του γειτηματος τησ αμπελου εωσ τησ ημερασ εκεινησ οταν αυτο πισω καινον εν τη βασιλεια του θεου²⁶ και υμησαρτεσ εξηλθον εισ το ορος των ελαιων²⁷ και λεγει αυτοις ο ιησους οτι πατεσ σκαρδαλισθεσθαι ειρ εμοι ειρ τη γυντι ταυτη· γεγραπται γαρ· παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησοται τα προβατα²⁸ αλλα μετα το εγερθησα με προαξω υμασ εισ την γαλιλαιαν²⁹ ο δε πετρος εφη αυτω· και ει πατεσ σκαρδαλισθησοται || αλλ ουκ εγω³⁰ και λεγει αυτω ο ιησους· αμην λεγω δοι οτι συ μηδεορ ειρ τη γυντι ταυτη ποιη η δισ αλεκτορα φωνησαι τησ απαρηηση με³¹ ο δε πετρος εκ περισσου ελεγεν μαλλον³² εαν δειη μαι συναποθαειν δοι ου μη δε απαρηησομαι· ωδαντωσ δε και πατεσ ελεγον³³ και ερχοται εισ χωριον ου το ορομι γεβδημαρει και λεγει τοισ μαθηταισ αυτου· καθεισατε ωδε εωσ αν απελθωτ προσευξωμαι·³⁴ και παραλαμβανει τον

πετρογ και τακωβογ και τοαρηγ μεθ εαυτον και ηρξατο εκ-
θαμβεισθα και αδημορειν.³⁴και λεγει αντοισ περιλυποσ εστιν
η ψυχη μου εισ θαρατον μειρατε ωδε || και γοηγορειτε.³⁵και
προσελθων μικρογ επεβερ επι προσθωπον επι τησ γησ και προσ-
ηνχετο ιτα ει δυρατορ εστιν παρελθη απ αυτον η ωρα³⁶και
ελεγειν αββα ο πατηρ παρτι δερατα δοι παρεγεγκε το ποτη-
ριον τοντο απ εμου πληρ αλλ ου το εγιο θελω αλλ οτι συ³⁷και
ερχεται και ενρισκει αυτουσ καθευδοντιας και λεγει τω
πετρω διμων καθευδεισ ουκ ισχυνθασ μιαν ωραν γοηγορησια³⁸
γοηγορειτε και προσευχεσθε ιτα μη εισελθητε εισ πειρασμον
το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ αθειησ³⁹και παλιρ απ-
ελθων προσηνξατο τον αυτον λογον επων ||⁴⁰και υποστρε-
ψασ ενρει αυτουσ καθευδοντασ ησαν γαρ οι ογδαλμοι αυτων
καταβαρυγομενοι και ουκ ιδιαν τι αυτο αποκριθωσιν.⁴¹και
ερχεται το τριτορ και λεγει αντοισ καθευδετε το λοιπον και
αραπανεσθε απεχει ηλθεν η ωρα ιδον παραδιδοτια ο νιοσ τον
αιθρωπον εισ χειρας των αιφτωλων⁴²εγειρεσθε αγωμεν⁴³και
ιδον ο παραδιδον με γργικεν⁴⁴δεδω || κει δε ο παραδιδον
αυτον συσσημον αυτοισ λεγων ον αν φιλησω αυτοσ εστιν κρα-
τηησατε αυτορ και απαγαγετε αυτορ ασφαλωσ⁴⁵και ελθων
ευθεωσ προσελθων τω ιηδου λεγει αυτο ραββι ραββι και κατε-
φιληηρ αυτορ⁴⁶οι δε επεβαλον αυτο τας χειρας αυτωρ και
εκρατηηαν αυτορ⁴⁷εισ δε τισ των παρεστηκοτων σπασμενοσ
τηρ μαχαιραν επαισεν των δονλον του αρχιερεωσ και αιτιλεη
αυτον το ωτιορ⁴⁸και αποκριθεισ ο ιηδουσ ειπεν αυτοισ ωσ
επι ληστηρ εξηλθατε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με⁴⁹
καθ η || μεραν ημην προσ υμασ εγ τω ιερω διδασκων και
ουκ εκρατηηατε με αλλ ιτα πληρωθωσιν αι γραφαι⁵⁰οτε οι
μαθηται αφεγτεσ αυτον παντεσ εφυγον⁵¹και εισ τισ γεανισ-
κοσ ηκολουνθηηεν αυτω περιβεβληημενοσ σιδορα επι γυμνουσ
και κρατουηηι αυτον οι γεανισκοι⁵²ο δε καταλιπων τηρ

50. οτε] fort. τοτε codex; vide Prolegom.

σινδονα γυμιθος εφυγεν απ αυτων⁵³ και απηγαγον τον ιηδουν προς τον αρχιερεα και συνερχονται αυτω παντεσ οι αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι και οι γραμματεισ⁵⁴ και ο πετρος απο μακροθερη ηρολουσθησεν αυτω εωσ εισ την αυλην του αρχιερεωσ και ην συνκαθημενοσ και || θερμαινομενοσ μετα των υπηρετων προς το φωσ⁵⁵ οι δε αρχιερεισ και ολον το συνεδριον εξητουν κατα του ιηδουν μαρτυριαν εισ το θανατωσαι αυτον και ουχ ενριδκον⁵⁶ πολλοι γαρ εφευδομαρτυροντ κατ αυτον και ισαι αι μαρτυριαι ουχ ησαν⁵⁷ και τινεσ αραστατεσ εφευδομαρτυροντ κατ αυτον λεγοντεσ⁵⁸ οτι ημεισ ηκουσαμεν αυτον λεγοντοσ οτι εγω καταλυσω τοι γαον τουτον τον χειροποιητον και αλλον αχειροποιητον δια τρισιν ημερων οικοδομησο⁵⁹ και ουδε οντωσ ισηη ην η μαρτυρια αυτων⁶⁰ και αραστασ ο αρχιερευσ εισ μεσον επη-|| φωτησεν τον ιηδουν λεγοντ⁶¹ ουχ αποκρινη συδεν τι οντοι δου καταμαρτυρονται⁶² ο δε ειωπα και ουδεν απεκρινατο⁶³ παλιν ο αρχιερευσ επηρωτα αυτον και λεγει αυτω⁶⁴ συ ει ο χριστος ο νιος του ευλογητον⁶⁵ ο δε ιηδουσ ειπεν⁶⁶ εγω ειμι⁶⁷ και οφεαθε τον νιον του αιθρωπον εκ δεξιων καθημενον της δυραμεωσ και ερχομενον μετα των νεφελων του ονδραν⁶⁸ ο δε αρχιερευσ διαρρηξας τους χιτωνας αυτον λεγει⁶⁹ τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων⁷⁰ ηκουσατε παντεσ της βλαβημασ αυτον⁷¹ τι νιμιν δοκει⁷² οι δε παντεσ κατεκριναν αυτον ειναι εροχον θανατου⁷³ και ηρξαντο τινεσ εμπτνειν αυτω και περικαλυπτειν το προσωπον αυτον και κολαφιζειν αυτον και λεγειν αυτω⁷⁴ προφητευσορ ημιν χριστε τις εστιν ο παισασ σε⁷⁵ και οι υπηρεται φαπισμασιν αυτον εβαλλον⁷⁶ και οντοσ τον πετρον ει⁷⁷ τη αυλη κατω ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερεωσ⁷⁸ και ιδουσα τον πετρον θερμαινομενον ενβλεψασ αυτω λεγει⁷⁹ και συ μετα του ναζαρηνου ιηδουν ησθα⁸⁰ ο δε ηρηματο λεγον⁸¹ ουχ οιδα ουδε επισταμαι συ τι λεγεισ⁸² και εξηλθεν εξω εισ το προαυλιον και αλεκτωρ εφωρησεν⁸³ και η παιδισκη ιδουσα αυτον παλιν ηρξατο λεγειν τοισ παρεστη-|| κοσιν οτι οντοσ εξ αυτων εστιν⁸⁴ ο δε παλιν ηρηματο⁸⁵ και μετα μικρον παλιν οι παρεστωτεσ ελεγον τω πετρω⁸⁶ αληθωσ εξ αυτων ει και γαρ γαλιλαιοσ ει και η λαλια δου δηλοι⁸⁷ ο δε ηρξατο

αραθεματιζειν και ομιλειν οτι ουκ οιδα τον αρθρωπον ορ λεγετε. ⁷² και εκ δευτερου αλεκτωρ εφωμησεν και ανεμηγηθη ο πετρος το φημα ο ειπεν αυτω ο ιησουν οτι πριν αλεκτορα φωηγησει απαρηγηση με τρισ και επιβαλων εκλαιεν.

XV. Και ευθεωσ επι το πρωι συμβουλιον ποιησατεσ οι αρχιερεισ μετα των πρεβυτερων και γραμματεον και ολον το συνεδριον δησαν- || τεσ τον ιησουν απηγαγον και παρεδωκαν τω πιλατον. ² και επηρωτησεν αυτον ο πιλατος· συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων· ο δε ιησους αποκριθεισ ειπεν αυτω· συ λεγεισ· ³ και κατηγορουν αυτον οι αρχιερεισ πολλα αυτοσ δε ουδεν απεκρινατο· ⁴ ο δε πιλατος παλιν επηρωτησεν αυτον λεγων· ουκ αποκριη ουδεν· ειδε ποσα σου καταμαρτυρουντιν· ⁵ ο δε ιησους ουκετι ουδεν απεκριθη ωστε θαυμαζειν τον πιλατον· ⁶ κατα δε εορτην απελυεν αυτοισ ετα δεσμιον ονπερ ητουντο· ⁷ ην δε ο λεγομενος βαραββασ μετα των συντασιαστων || δεδεμενος οιτινεσ εν τη σταδει φορον πεποιηκισαν· ⁸ και αγαβοησαν ο οχλος ηρξατο αιτεισθαι καθωσ αει εποιει αυτοισ· ⁹ ο δε πιλατος απεκριθη αυτοισ λεγων· θελετε απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων· ¹⁰ εγινωσκεν γαρ οτι δια φθονον παρεδωκισαν αυτον οι αρχιερεισ· ¹¹ οι δε αρχιερεισ αγεβισαν τον οχλον ια μαλλον τον βαραββαν απολυη αυτοισ· ¹² ο δε πιλατος αποκριθεισ παλιν ειπεν αυτοισ· τι ουν θελετε ποιησω ον λεγετε βασιλεα των ιουδαιων· ¹³ οι δε παλιν εκραξαν· σταυρωσον αυτον· ¹⁴ ο δε πιλατος ελεγεν αυτοισ· τι γαρ κακον εποιησεν· οι δε || περισσοτερωσ εκραξαν· σταυρωσον αυτον· ¹⁵ ο δε πιλατος βουλομενος τω οχλω το ικανον ποιησαι απελυσεν αυτοισ τον βαραββαν και παρεδωκεν τον ιησουν φραγελλωσας ιτα σταυρωθη· ¹⁶ οι δε στρατιωται απηγαγον αυτον εσω τησ αυλησ ο εστιν πραιτωριον και συνκαλουντιν ολην την σπειραν· ¹⁷ και ενδυνουντιν αυτον πορφυραν και περιτιθεσιν αυτω πλεξαντεσ ακανθιγον στεφαγον· ¹⁸ και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον και λεγειν· χαιρε ο βασιλευσ των ιουδαιων· ¹⁹ και ετυπτον την κεφαλην αυτον καλαμο και ενεπτυνον αυτω και τιθετεσ τα γονατα προσεκυνουντιν αυτω· ²⁰ και οτε ερεπαι- || ξαν αυτω εξεδυνθαι αυτον την πορφυραν

καὶ ερεδυσαν αὐτον τα ἴματα τα ἴδια· καὶ εξαγονούσιν αὐτον
 ἵνα σταυρωσούσιν αὐτον·²¹ καὶ αγγαρευούσιν τινα διμορφα
 κυρηγαιον ερχομενον απο αγρου τον πατερα αλεξανδρου και
 θουφουν ἵνα αρη τον σταυρον αὐτον·²² καὶ φερούσιν αὐτον
 επι τοι γολγοθαν τοπον ο εστιν μεθερμηνομενος κρανιου
 τοπος·²³ καὶ εδιδούν αυτω πιειν εσμυρνισμενον οιγον· οσ δε
 ουκ ελαβεν·²⁴ καὶ σταυρωσαντεσ αὐτον διαμεριζοντο τα ἴματα
 αυτον βαλλοντεσ κληρον επ αυτα τις τι αρη·²⁵ ην δε
 ωρα τριτη και εσταυρωσαν αὐτον·²⁶ και ην η επιγραφη
 τησ || αιτιασ αὐτον επιγεγραμμενη· ο βασιλευσ των ιουδαιων·
²⁷ και σιν αυτω σταυρούσιν δυο ληστας ερα εκ δεξιων και
 ερα εξ ευωνυμων αὐτον·²⁸ και επληρωθη η γραφη η λεγοντα·
 και μετα αγομων ελογισθη·²⁹ και οι παραπορευομενοι εβλασ-
 φημουν αὐτον κειτοντεσ τας κεφαλας αὐτον και λεγοντεσ·
 ονα ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραισ οικοδομων·
³⁰ δωσογ δεαυτον και καταβα απο τον σταυρον·³¹ ομοιωσ δε
 και οι αρχιερεισ εμπαιζοντεσ προσ αλληλουσ μετα των γραμ-
 ματεων ελεγον· αλλουσ εσωσεν εαυτον ον δυναται δωσαι·
³² ο χριστοσ ο βασιλευσ τον || ισραηλ καταβατω νν απο του
 σταυρου ἵνα ιδωμεν και πιστευσωμεν αυτω· και οι συνεσταυ-
 ρωμενοι αυτω οιδειζον αὐτον·³³ γερομενησ δε ωρασ εκτησ
 σκοτοσ εγερετο εφ ολην την γην εωσ ωρασ ερατησ·³⁴ και
 τη ωρα τη ερατη εβοησεν ο ιηδουσ φωνη μεγαλη λεγων· ελωι
 ελωι λάμα σαβαχθανει· ο εστιν μεθερμηνομενον· ο θεοσ
 μου ο θεοσ μου εισ τι με ερκατελιπεσ·³⁵ και τινεσ των
 παρεστηκοτων ακονδαστεσ ελεγον· ιδουν ηλιαν [φωνει]·³⁶ δρα-
 μων δε εισ και γεμισασ σπογγον οξονσ περιθεισ [τε καλαμω]
 εποτιζεν αυτορ λεγων· αφετε || ιδωμεν ει ερχεται ηλιασ καθε-
 λειν αυτον·³⁷ ο δε ιηδουσ αφεισ φωνη μεγαλην εξεπτευσεν·
³⁸ και ιδου το καταπετασμα του ναον ερχισθη εισ δυο απο αρω-

24. διαμεριζοντο] fort. διεμεριζοντο codex; vide Prolegom.

34. λάμα] ita codex λα linea exeunte et μα in principio sequentis
 lineae scripto.

35. φωνει membrana lacerata perit.

36. τε καλαμω] membrana lacerata ut supra.

θερ εωσ κατω· ³⁹ιδων δε ο κερτυριων ο παρεστηκωσ εξ εγκατιας αυτου οτι ουτωσ κραξας εξεπινενοει ειπεν· αληθεωσ ο αρθρωποσ ουτοσ γιοσ ηρ θεον· ⁴⁰ηδαν δε και γνωμησ απο μακροθερ θεωρουσαι εν αισ ηρ μαρια η μαγδαληη και μαρια η ιακωβον τον μαριον και ιωσηη μητηρ και σαλωμη ⁴¹αι και οτε ηρ ει τη γαλιλαια ηκολονθησαν αυτω και διηκοοντι και αλλαι πολλαι αι σενταγαβασαι || αυτω εισ ιεροσολυμα· ⁴²και ηδη οφιασ γερομενησ επι ηρ παρασκευη ο εστιν προσ βαβζατορ ⁴³ελθων ιωσηφ ο απο αριμαθαιασ ενδχημοσ βουλευτησ οσ και αυτοσ ην προσδεχομενοσ την βασιλειαν τον θεον τολμησαν εισηλθεν προσ πιλατον και γητηδατο το σωμα τον ιησουν· ⁴⁴ο δε πιλατοσ εθαυμασεν ει ηδη τεθρηκεν και προσκαλεσαμενοσ τον κερτυριωνα επηρωτησεν αυτον ει παλαι απεθανειν· ⁴⁵και γνουσ απο τον κερτυριωνοσ εδωρηδατο το σωμα τω ιωσηφ· ⁴⁶ο δε ιωσηφ αγορασασ σιγδονα και καθελων αυτον ερειληδεν τη σιγδονι και εθη- || κεν αυτον εν μηημειο ηρ λελατο μηημειον εκ πετρωσ και προσεκνιλιδεν λιθον επι τηρ θνησαν τον μηημειον· ⁴⁷ηρ δε μαρια η μαγδαληη και μαρια η ιωσηφ εθεωρουν πον τεθειται·

XVI. Και διαγενομενον βαβζατον μαρια η μαγδαληη και μαρια η τον ιακωβον και σαλωμη ηγορασαν αρωματα ια ελθουσαι αλιφωσιν αυτον· ²και λιαν πρωι τησ μασ βαβζατορ ερχορται επι το μηημιον αρατειλαρτοσ τον ηλιον· ³και ελεγον προσ εαντασ· τισ αποκελιδει ημιν τον λιθον εκ τησ θνησαν τον μηημιον· ⁴και αραβλεψασ θεωρουσαι οτι αποκεκνιλισται ο λιθοσ· ηρ γαρ μεγασ || σφιοδρα· ⁵και εισελθουσαι εισ το μηημειον ιδον νεαρισκον καθημερον ει τοισ δεξιοισ περιβεβλημενορ στολην λευκηη και εξεθαμβηθησαν· ⁶ο δε λεγει ανταισ· μη εκθαμβεισθε· ιησουν ξητειτε τορ γαζαρηηορ τορ εστανδρωμενορ· ηγερθη ουκ εστιν ωδε· ιδε ο τοποσ οπου εθηραν αυτον· ⁷αλλα υπαγετε ειπαται τοισ μαθηταισ αυτου και τω πετρω οτι προσαγει νμασ εισ τηρ γαλιλαιαν· εκει αυτον οφεσθε καθωσ ειπεν υμιν· ⁸και εξελθουσαι εγνηον

46. ο δε ιωσηφ] deleto και prius scripto dedit ο δε ιωσηφ

απὸ τοῦ μημονίου· εἰχεν δὲ αὐτας τροφος καὶ εκστασις καὶ οὐδενι ουδεν ειπον· εγοβούντο γαρ· || ὥσταστας δε πρωι πρωτη σαββατον εφαρη πρωτον μαρια τη μαγδαλινη αφησεβληκει επτα δαιμονια· ¹⁰εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοισ μετ αυτον γενομενοισ πενθουσιν και χλαιουσιν· ¹¹κακεινοι ακουσαρτεσ οτι ζη και εθεαθη υπ αυτησ ηπιστησαν· ¹²μετα δε ταντα δυσιν εξ αυτων περιπατουσιν εφαερωθη εν ετερα μορφη πορευομενοισ εισ αγρον· ¹³κακειγοι απελθοντεσ απηγγειλαν τοισ λοιποισ· ουδε εκεινοισ επιστενδαν· ¹⁴υστερον δε αρακειμενοισ αυτοισ τοισ ενδεκα εφαερωθη και ονειδισεν την απιστιαν αν ***

14. αν ***] reliqua desiderantur.

DER ANGEBLICHE EVANGELIENCOMMENTAR

DES

THEOPHILUS VON ANTIOCHIEN

VON

ADOLF HARNACK.

